ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மயிலிராவணன் கதை

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமி அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டதை

சென்னை-திருவொற்றியூர்

டி. எஸ். ராமானுஜ அய்யங்கார்

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீ ராமாநுஜம் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இதன் விலை] 1924 [அணா-4

வெளிவந்துவிட்டது! வெளிவந்துவிட்டது!

இகபர
ஞானசாகரத்திரட்டு.

மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத இகபர ஞானதத்துவங்களைச் செவ்வனே போதித்து நல்வழிப்படுத்தும் அரியவிஷயங்களடங்கிய ஓர் சிறந்த நூல். தெய்வப்புலமை வாய்ந்த அருங்கவிகளாலும், சிவனடியார்களாலும், ஆழ்வாராசாரியர்களாலும் ஞானாசாரியர்களாலும் இன்னும் பண்டைய பக்தசிரோன்மணிகளாலும் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்ற பல பாக்களும் இதிலடங்கியிருக்கின்றன. இதன் விலை அணா 0 8 0

ஷை இரண்டாம் பாகம் விலை அணா 0 8 0

ஜெகஜாலப் புரட்டன்.

இப்பாரினில் விளங்கும் செப்பரிய நாவல்களை வாசிக்கும்நேயர்காள்! உங்கள் முன்னிலையில் சொல்லவந்ததோர் எமதுஜெகஜாலப்புரட்டன் கதையை மாயாஜாலம், கண்கட்டுஜாலம், மாந்திரீகஜால புத்தகம்போன்ற ஜாலக்கதைகளென்று எண்ணிவிடாதீர்கள். ஜெகஜாலப்புரட்டன், உலகப்புரட்டன்களிருவர் வடதேசத்தில் அவதரித்து தென்தேசத்திற்கு வந்துஅங்குள்ள நிபுணத்துவம் பொருந்திய மன்னவன் குடிஜனங்கள், தாசி வேசிகள் அனைவரையும் பேராசை நிராசையாகும்படி அவ்வூரார் பொருள் பூஸ்திதிகளனைத்தையும் வாசாகைங்கரிய வார்த்தைகளாடி கேட்டவர் அக்கதைக்கு நிகர்விகடகதைகளெல்லாம் முன்னுக்கு வாராதென்று சொல்லி முடியா சிரிப்பை அடைவாரென்பது யாம் சொல்லா முன்னமே வாங்கிவாசித்த நண்பர்களுக்கே தெரியுமென்று புகழ்ந்துரையாது விட்டனம். இதன் விலை அணா 0 4 0

ஆனந்த ராமத்யானம்	0	1	0
பூஜாராமாயணம்	0	1	0
இந்தியஸ்நானஉபதேசம்	0	1	0
கிருஷ்ணன் பூஜை	0	1	0
ஆஞ்சிநேயத்தியானம்	0	1	0
நவரத்தின திருப்புகழ்	0	1	0
மயில் பாட்டு	0	1	0
தசாவதாரமகிமை	0	3	0
அண்டப்புரட்டன்	0	4	0
சாவித்திரிகும்மி	0	1	0
சுந்தரிமணவழகன்	0	6	0

டி. எஸ். ராமாநுஜம் அண்டு கோ

நெ, 39 வடவண்டைமாடவீதி

திருவொற்றியூர், போஸ்டு, மதராஸ்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

மயிலிராவணன் கதை,

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்

கலிவிருத்தம்

அயிலும்வில் லுவில்லாகுமந்திரமும்
பயிலுமர்பலம் பாரிற்படைத்தவன்
மயிலிராவணன் மாகதைவழுத்திட
கயிலைமேவுங் கணபதிகார்ப்பாரே

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

கொங்கணகன்னடமீழமராடங் குருதங்கலியாணம்
குருநாடக்கையுரோமமைசலக மிடுகுச்சரிமச்சரியம்
வங்கம்மாளவகவாரணமாகத் மகரங்காம்பிலி
மலையாளங்கோசலைத் திரைடில்விவழங்கும்பைபங்கோசலை
சிங்களவெங்குந்துதிசெய்யும் ஸ்ரீராமன்கதையைச்
ஜெகதலமதில்வாழ்மானிடரெல்லாஞ்சிந்தைகளித்தன்பாய்
சங்கப்புலவோர்கூறியவாறே தமிழிற்கதைசெய்தேன்
தனிமாபாரதமெழுதிய வேங்கடராயன் ருள்சரணே

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

நாடியபொருள்கைகூடு ஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியவழியதாக்கும் வேதியன்கமலனுக்கும்
நீடியவரக்கர்சேனை நீறுபட்டழியவாக்கை
சூடியசிலையிராமன் றோள்வலிகூறுவோர்க்கே

கட்டளைக்கலித்துறை

வடக்கலைதென்கலை வடுகுகன்னட
மிடமுள்பாஷைகள் யாவராயினும்
திடமுளரகுபதி ஸ்ரீராமன்றன்கதை
அடவுடன்கூறிடி லமராவதி

இதுவுமது

நன்மையுஞ்செல்வமு நாளுநல்குமே
துன்மையும்பாவமுந் துலைந்துதேயுமே
வன்மையில்ஜென்மமு மரணந்தீருமே
இம்மையில்ராமாவென் றெழுத்திரண்டினால்

காப்பு முற்றிற்று

முகவுரை

கடல்புடைசூழ்ந்த நெடிய வுலகத்திலே இராமாயணமென்று கூறத்தக்க இந்த வசனகாவியமானது மானிடருக்கு சித்தி முத்தி பத்தி வைராக்கியங்களை தருதலாலும் ஆணவம் மாயை காமியமென்னு மும்புலங்களை நீக்கலாலும் மெய் வாய் கண்ணு மூக்கு செவி என்னும் ஐம்புலங்களை பரிசுத்தமாக்கலும் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்பொருளைக் கொடுக்காலாலும்பிறவிப்பிணிகள் தீர்கலாலும் அதிக சிறப்புடையதாய் நீடு புகழோங்கிநின்றது.

கதையின் வரலாறு.

இந்த மையிலிராவணனென்கிற இராட்சதனுடைய சரித்திரத்தை சிற்றறிவினனாகிய யான்கதை சொல்லப்போகிறேனென்று நாரதமகாமுனிவர் கௌதமரிஷிக்குத் தமிழில்மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினார் கேளுமையா கௌதமரிஷியே ஆதிகாலத்தில் ஸ்ரீராமரானவர் தென்னிலங்கையென்கிற பட்டணத்துக்கு அரசனாகிய இராவணனைசம்மாரஞ் செய்யும்பொருட்டாய் எழுபது வெள்ளஞ் சேனையுடனே தண்டுதிரள்களோடு சுவாமியானவர் சமுத்திரக்கரையிலேயே போய் இறங்கிச் சேதுவையணைக்கட்டி தென்னிலங்கைக் கரையிற்சென்று இராவணனுடனே போர்புரிந்துக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் அதிகாயன் மகாமாயன் நிகும்பன் அகம்பன் கும்பகர்னன் சம்புமாலி இந்திரஜித்து முதலான பற்பல அரக்கர் சேனைகளும் இரணக்களத்திலே கால்வேறு கைவேறு மெய்வேறு தொடைவேறு இடைவேறு முழங்கால்வேறு கணுக்கால்வேறு இப்படி நானாவித வீராதிவீரராகிய இராவணனுடை பிள்ளைகளும் இராட்சதசேனைகளும் புலவாறுகச் சிதைந்து மாண்டுபோனார்கள்.

[illegible] அவனைத்த வி[illegible]மெல்லாம் இராவணன்கேட்டு கையிலிருந்த ஆயுதங்களைக் [illegible] திடீரென்று சிங்காதனத்தின் மீதிலிருந்தபடியே பூமியில்விழுந்[illegible] அதிகவிசாரத்தோடு மூர்ச்சையடைந்

தமிழ்நாடு

நான் சற்றுநேரஞ் சென்றபின்பு அப்படியும் இராவணன் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து அழுதுகடவுளைத்தொழுது ம[illegible]மென்கிற வில்லைக்குழைத்து மந்திரிமார்களையழைத்து வாருங்கள் மந்திரிமார்களே இராமலட்சுமணனென்கிற இரண்டுமனிதரும் அனேகவானரச்சேனையோடுகூட ஓடிவந்து சத்துருக்களானவிடத்திலே அதிகாயன் ம[illegible]யன நிகும்பன் அகம்பன் கும்பகர்ணன் சம்புமாலி இந்திரஜித்து மயேந்திரஜித்து முதலிய தம்பிமாரும் அநேக புத்திரர்களும் இரதகஜ துரகபதாதிகளும் யானையும் சேனையும் அந்த இரண்டுமாத்திரம் என்ன புதுமையுடையது இந்த பொல்லாத காயமானது நில்லாமலும் ஒருத்தரோடு சொல்லாமலும் போகுமென்றெல்லா மறிவதுபோல் நாமுமறிந்திருந்து தம்பிமார்களையிழந்து தனியாயிருந்து அரசாட்சி செய்வதெப்படி என்றுவிசனப்படுகிறதுபோது மந்திரிகள் இராவணேஸ்வரனைப் பார்த்து ஓ கோ வாருமையா சுவாமிநீரே இப்படி விசனப்பட்டால் அடியேங்களெப்படி பிழைப்போம் இனிமேலாகிறதென்ன இப்போது இலங்கையிலுண்டான யானை சேனை ஒட்டகமுதல்படைகளையுங் கூட்டி இந்த இராமலட்சுமணனுக்கு எதிராகக்காட்டி நம்முடைய சௌரியங்களைக் காட்டி வானர சேனைகளை வாட்டி மிதமாகஎண்ணி அதமாகப் பண்ணிவருவோம் அஞ்சாதே சுவாமியென்று தைரியங்கூறினர் இதுகளையெல்லாங் கேட்ட இராவணன் மகிழ்ந்து புகழ்ந்துமந்திரிமார்களைப்பார்த்துமம்மதை கொண்டார்நல்லது சரிசரி ஆமென்றே பலவாறாய்க் கூறி ஆணவமீறி தன்னுடைய ராணுவங்களாகிய யானை குதிரை ஒட்டகமுதலிய சதுரங்கசேனையையும் வரும்படி ஆக்கியாபித்து இராவணனானவன் வெளியிலே வந்து தன்னுடைய தேரின்பேரிலேறி ஜயபூயமென்று கூறி சகல ஆடம்பரத்துடனே யுத்தகளத்தில் வந்துநின்று கொண்டு இராமசுவாமியைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓஓ மானிடர்களே மறித்துப்போன பிணங்களே நற்குணமில்லாக் குணங்களே ஈக்கள் மொய்க்கும் பிணங்களே என் தம்பிமார்களை நீங்களிருவருமல்லவோ கொன்றீர்கள் நல்லதாகட்டு மிதோ ஓர் கொடியிலே உங்களைக் கொல்லுகிறேன் அம்புகளாலேவெல்லுகிறேன் யமனுக் கிரைகொடுக்கும்படி கொல்லுகிறேன் உங்கள் ரீரத்தைச் சல்லடை கண்கள்போலத் தொல்லுகிறேனென்று ஆர்ப்பரித்துப் பற்களை நறநறவென்று கடித்து மீசை துடித்து வில்லை[illegible] நாணேற்றி அண்[illegible]கடாகமெல்லாங் கிடுகிடுவென்று

நடுங்கும்படி முறுத்தினன் இராமசுவாமிக்குக் கோபம்வந்துகோதண்டத்தைவளைத்து பாணப்பிரயோகஞ் செய்கிறபோது அனேகமாயிரஞ் சேனைகளும் காவலாள்களும் யுத்தகூடத்திலே இறந்துபோய் இராவணனவன் ஒருவனாய் நின்று யுத்தம் பண்ணுகிறபோது இன்னுமனேகஞ் சேனைகளும் இராமசுவாமி பாணத்தினாலடிபட்டு முறிந்து இலங்கைதீவுகரையிலே தன்னுடைய அரண்மனையிலேபோய்அந்தரங்கத்திலே படுத்துக்கொண்டு அதிக விசாரத்துடனிருந்தானப்படியிருக்கிறகாலத்தில் பிரகஸ்தனென்கிற மந்திரி இராவணனண்டையில் வந்து விசாரமாயிருக்கிறவனைப் பார்த்து வாருமையா சுவாமி நீர் மகா பார்க்கிரமசாலியாயிருந்தும் இப்படித் துயரப்பட்டிருந்தால் ஆகிறதென்னவென்றுசொல்லுகிறபோது இராவணன் சொல்லுகிறான்.

வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி பிரதானி தண்டத்தலைவனே நான் சீதையைக்கொண்டுவந்த நிமித்தமாகஇலங்கையில் இல்லாத அனுஷ்டம் வந்து தம்பிமார்களாகிய கும்பகர்னன் இந்திரசித்து முதலானவர்கள்போய் நானொருவனுமே னின்றே னினிமேலிருந்து துயரம்பொருக்கப் போகிறதில்லையென வெகு விசனமாக அழுகிறபோது மந்திரி சொல்லுகிறான் அந்த ராம லட்சுமணனை ஒருவராலும் வெல்லப்போகாது. அந்த சீதையைக்கொண்டுபோய் இராமசுவாமி முன்னேவிட்டு சரணாகதியென்றுசொன்னால் தயவு செய்வாரென்று சொன்னமாத்திரத்தில் இராவணன் சொல்லுகிறான் வாரும்பிள்ளாய் பிரகஸ்தனே எனது தம்பியாகிய விபீஷணன் அங்கேயிருந்துக்கொண்டு இத்தனைபேரையுங் கொல்லச் சொல்லுகிறதினால் சீதையை விடுகிறதுமில்லை அப்படிப்பட்ட தம்பிமார் போனபிற்பாடுஇப்படிப்பட்ட காரியம்நடவாது அவர்களுக்கு எந்தவழியாச்சுதோ அந்தவழி நமக்குமாகட்டும், வேறே யோசனை இல்லையென்று தன்னுடைய துயரமெல்லா மகன்று திடஞ்சொல்லி அழுது மூர்ச்சைதெளிந் தெழுந்து சற்றுநேரஞ் சும்மாவிருந்தான். பின்னர் இராவணனைப் பார்த்து மந்திரிசொல்லுகிறான் வாருமையா சுவாமி ஓர்உபாயமிருக்கிறது அவர்களை ஜெயிக்கு முபாய மெப்படியென்றால் பாதாளயிலங்கையிலேஉம்முடைய தாயாதிவர்க்கத்திலேதம்பியாகிய மயிலிராவணனிருக்கிறானவனே மகாமாயாவினோதி கபடநாடக சூஸ்திராவதாரிசதுர்வித உபாயி அவனை மூவராலுந் தேவராலும் யாவராலுஞ்செயிக்கப் போகாது மகா சத்தவீரன் சத்துரு சங்காரன் அப்பேர்

வனிருக்கச்சே உமக்கு யோசனையென்ன அவனிந்த எழுபது
வெள்ளஞ் சேனையையும் செயிக்கவேண்டு மென்றாலுஞ் செயிப்பா
னல்லது இராமலட்சுமணா ளிருவரையும்பாதாளயிலங்கையிலே கா
ளிக்குப் பலியிடச் சொன்னாலும் பலியிடுவா னப்படிப்பட்டபரா
க்கிரமசாலியாகிய தம்பி இருக்கும்போது என் துயரப்படுகிறீர்
சீக்கிரத்திலே மயிலிராவணனையழைத்து எவ்விதத்திலேயும் ராம
லட்சுமணாளை ஜெயிக்கவேண்டுமென்று பிரகஸ்தனென்ற மந்திரி
கூற இராவணன் செவியிலே மாமரத்திலேவயிரவாணி கடாவினா
ற்போலுமேறிற்று.

இராவணனிது மெய்தான் நல்லயோசனைசெய்தீரென்று பிர
கஸ்தனுக்கு வேண்டிய வெகுமதி கொடுத்து கனகாபிஷேகஞ் செ
ய்து பின்பு இராவணன் சீக்கிரத்திலே மயிலிராவணன் வரத்தக்க
தாக மனதிலே நினைத்தான் அப்போது பாதாள இலங்கையிலே
தேவேந்திரன்போல் கொலுவிருக்கிற மயிலிராவணன் யோசனை
செய்து நம்மிட தமையனாகிய இலங்காபுரியையாள்கின்ற இராவ
ணேஸ்வரனுக்கு என்ன ஆபத்துவந்ததோ தெரியாது அவன்
வெகுநாளாக நம்மை நினைந்ததில்லை ஆதலால் என்னவேலையிரு
ந்தபோதிலும் இப்போதே போய் உதவிசெய்யவேண்டுமென்று
மனதிலே யெண்ணி யோசனைபண்ணி மந்திரிகளையழைத்து அப்பா
நான் இலங்கைக்குப் போய்வருகிறேன் நான் வருமளவும் நீங்கள்
சாவதானமாகப் பார்த்திருங்களென்று சொல்லிவிட்டு மயிலிரா
வணன் இலங்காபுரி பட்டணத்துக்கு வந்துவிட்டான் அந்த
இலங்கையினதிசயமெல்லாம் பார்த்தான் எல்லாம் பாழாயிருப்
பதைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தபுரத்திலேபோனான் இராவண
னொருவனாயிருக்கிறதைக் கண்டு மயிலிராவணன் தமையனாகிய
இராவணேஸ்வரனுக்கு சாஷ்டாங்க தெண்டனிட்டு ஒரு வார்த்தை
சொல்லுகிறான் வாருமையா சுவாமி பட்டணமெல்லாம் பாழா
யிருக்கிறதென்ன இதுவெல்லாம் உண்மையாகச் சொல்லவேண்
டுமென்று அஞ்சலிசெய்து கேட்க இராவணன் சொல்லுகிறான்

வாரும் பிள்ளாய் தம்பி முன்னாலே தசரத மகாராஜாவினு
டைய பிள்ளை இராமலட்சுமணாளிருவருந் தண்டகாரண்ணியவனத்
திலே வந்திருந்தார்கள் அப்போது நமது தங்கை சூர்ப்பநகை
யைச் சிரச்சேதம் பண்ணினார்கள் அவளிங்கே வந்து முறையிட்
டாள் அப்போது நான் போய் அந்த இராமனிட தேவியாகிய

சீதையை எடுத்துக்கொண்டு வந்தேன் அன்று முதல் இலங்கையிலே அனுஷ்டம் வந்தது பின்னர் அனுமாரென்ற குரங்கு சீதையைப்பார்க்கவந்தவிடத்திலே பட்டணமெல்லாஞ் சுட்டுக் கோட்டைப்பரப்பி அட்சயகுமாரனையுங் கொன்று அநேக இராட்சதரையுங் கொன்றுவிட்டுப்போயிற்று. பின்பு இராமசுவாமிஅவர் தம்பி இலட்சுமணன் இன்னுஞ் சுக்கிரீவன் அங்கதன் நீலன்குமுதன் ஜாம்புவன் அனுமார் எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையுங் கூட்டி வந்துசேதுவை அணைகட்டி இலங்கையிலே வந்து யுத்தங்கள் செய்து அதிகாயன் மகாமாயன் இந்திரஜித்து கும்பகர்ணன் அநேக ராட்சதர்களும் மாண்டுபோனார்களென்று சொன்ன மாத்திரத்திலே இந்த வசனங்களை மயிலிராவணன் கேட்கவே அனேகத் துயரப்பட்டு ஒரு பெரிய விருட்சமாய் சகோரபட்சியாய் கிளைகள் இலைகள் பழங்களுடனே யிருக்கப்பட்ட விருட்சமானது அடியோடே அறுந்துவிட்டாலெவ்வாறு விழுமோ அவ்வாறுபோலக் கீழேவிழுந்தழுது கடவுளைத் தொழுது அணிந்து பணிந்து கோரந்தணிந்து ஒருவாறு மனந்தணிந்து சொல்லுகிறான்.

வாருமையாசுவாமி நீர் சகலரையுங் கொன்றுவென்று சுவர்க்கத்துக்கு அனுப்பின பின்பு எம்மையழைத்தீர் முன்னதாகவே எனக்கு இவ்விதமென்று தெரியாமற் போயிற்றே இப்போது நான் செய்யவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க இராவணேஸ்வரன் கூறுகிறான் கேளும்பிள்ளாய் தம்பி இராமலட்சுமணு ளிரண்டு பேரும் மகாபராக்கிரமசாலிகள் அவர்கள் வானரசேனைகளுடனே நம்முடைய தம்பி விபீஷணனையுமழைத்துக்கொண்டு இலங்கையெல்லாஞ் சுட்டு அனர்த்தஞ் செய்துவிட்டார்கள் அந்த ராமலட்சுமணனை ஒருவராலுஞ் ஜெயிக்கக்கூடாத அனேகமானயுத்தங்கள் செய்து இராமபாணத்தின் முன்பாக நிற்கக்கூடாமல் முறிந்தோடிவந்தேன் அவர்கள் மனிதரூபமாக யிருக்கவில்லை அவர்களை சம்மாரஞ்செய்ய எவ்விதமுபாயமுண்டோ அவ்விதவுபாயஞ் செய்யும் பிள்ளாயென்று இராவணன் சொல்ல மயிலிராவணன் சொல்லுகிறான் கேளுமையா சுவாமி அந்தஎழுபதுவெள்ளஞ் சேனையையும் இராமலட்சுமணு ளிரண்டுபேரையும் ஆகாயமார்க்கம் அதிகவினோதத்துடனே கொண்டுபோய் பாதாளலங்கையிலே என்னுடையகாளிகாதேவிக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென்று சொல்லி உறுதிப்பாடு செய்துகொண்டு தன்னரண்மனைவந்து சேர்ந்து மந்

திரிகளோடு தானிலங்கைக்குப்போனதும் அவ்விடத்தில் நடந்த விபரமும் தானிராவணனுக்குச் சபதஞ் செய்துவந்ததும் இதுகளெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லி இனிமே லெப்படி ஜெயிப்போமென்று மந்திரிமார்களோடு ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்தான்.

இங்கே இப்படி இருக்கும்போதுசீதாதேவி யம்மனருகில் காத்துக்கொண்டிருக்கிற விபீஷணருடைய பெண் திரிச்சடையம்மன் மனதிற் கவலைகொண்டு மயில்ராவணன்வந்து இராவணனுடனே பிரதிக்ஞை செய்துக்கொண்டு போன விசேஷமெல்லாங் கேட்டு இனிஎன்னசெய்யப்போகிறோமென்றெண்ணிநம்முடைய பிதாவாகிய விபீஷணருஞ் சுவாமியை சரணாகதி என்றடைந்திருக்கிறாரே அவருடன் இந்தவிசேஷமெல்லாம் யாரறிவிக்கப்போகிறார்களென்று மனங்கசிந்துருகித்து அதிகதுக்கத்துடனே அழுதுக்கொண்டு அவனோமாயாவினோதி கபடநாடக சூஸ்திராவதாரியென்று யோசனை செய்துக்கொண்டிருந்தபோது வாயுப்கவானனவர் அவ்விடத்திற்கு வந்தார் அப்போது திரிச்சடையானவள் பார்த்து வாருமையா சுவாமி வாயுபகவானே நானொருவிசேஷஞ் சொல்லுகிறேன் அதைக்குறித்து சாவதானமாகக்கேளும் அதென்னவெனில் இந்த அதிசயமான விசேஷத்தை யாதாமொருவருமறியக்கூடாதாகையால் நீர் இராமசுவாமிக்கு உயர்துணைவரானவராகையால் நானும்முடனே சொல்லுகிறேன் நீர்தவிரமற்றொருவருமறியக்கூடாது அதுவிபீஷணருக்கு மாத்திரந்தெரியுமாகையால் இந்தமயில்ராவணன்ராவணனுடன் பிரத்திக்கினைசெய்துக் கொண்டுபோன விஷயமென்னவென்றால் இன்றயஇரவில் பதினைந்துநாழிகைக்குமேல் அந்த ராமலஷ்மணாளிருவரையும் கொண்டுபோய் பாதாள லங்கையிலிருக்கும் தன்னுடையகாளிகாதேவிக்கு பலிபிடுகிறேனென்று பிரதிக்கினைசெய்துக்கொண்டுபோனான் அவன்மாயாவினோதி ஒருவராலுஞ்செயிக்க கூடாதவன் அவனெந்த ரூபமெடுத்துமோசம் பண்ணுவானோதெரியாது அவனுடைய கபடமெல்லாம் விபீஷணருக்குத் தெரியவரும் இதெல்லாம் அவருக்குச்சொல்லி எவ்வித ஜாக்கிரதையாகயிருக்க வேண்டுமோ அவ்விதமாகயிருக்கச்சொல்லி வரவேண்டுமென்றுசொன்ன மாத்திரத்தில் வாயுபகவானு மப்படியே சம்மதித்து போய்வருகிறேனென்று திரிச்சடையாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு விபீஷணர் வாயுபகவானைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாருமையா சுவாமி வாயுபகவானே நீரெங்கேவந்தீர் நானு
மைக்கண்டு வெகுநாளாச்சுது நீர் வந்த சங்கதியைத் தெரியப்படுத்
து விரையாவென்றுகேட்க வாயுபகவானானவர் சொல்லுகிறார் கே
ளும் விபீஷணரே மயிலிராவணனை யழைப்பித்து தன்னுடைய து
யரங்களையெல்லாஞ் சொன்னபோது மயிலிராவணன் சொல்லியதெ
ன்னவென்றால் யுத்தஞ் செய்வதற்கு முன்னே சொல்லாமல்
இப்போது காரியமுடிந்த பிறகு எனை யழைப்பித்தீர் அதிபெரி
யதல்ல உன் பிள்ளையாகிய அட்சயகுமாரன் அதிகாயன் மாகாமா
யன் இந்திரஜித்து கும்பகர்னன் இவர்கள் முதலான சேனைப் படை
த்தலைவர்களைக் கொன்றவர்கள் இராம லட்சுமணர்தானே அப்படி
ப்பட்ட பராக்கிரமசாலிகளான அவ்விருவரையும் இன்றையதினம் இ
ரவில் பதினைந்து நாழிகைக்குள் எனது பாதாளவிலங்கைக் கொண்டு
போய் என்னுடைய காளிகதேவிக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென்று
கோபதீப்தனாகி சபதங்கூறி தனக்குவேண்டிய திரவியங்களும் பெ
ற்றுக்கொண்டு போனானும் இந்த சமாச்சாரங்கேட்டுக் கொண்டிருந்
து இவ்விடத்திலொருவரு மில்லையேயென்று துயரப்பட்டுக்கொண்
டிருக்கிற சமயத்தில் நான் அவ்விடத்திற்குப்போனேன் அப்போது
திரிச்சடையானவள் என்னையருகினிலழைத்து சுவாமி உம்மாலே
ஒரு காரியமாகவேண்டுமென்று இந்த விசேஷங்களை உமக்குச் சொ
ல்லி இராமசுவாமிக்கு அறிக்கைசெய்யும்படி சொன்னாளென்று சொ
ல்லிவிட்டு வாயுபகவான் தான் இருக்கிறவிடத்திற்குப் போய்விட்
டார்.

வாயுபகவான் போனபின்பு விபீஷணர் அனேக விசாரத்தையடை
ந்து இதற்கென்ன செய்வோமென்று மனமிசைந்து அந்தமயிலிரா
வணன் கபடநாடக சூஸ்திராவதாரி நானாவித ரூபாதிகாரி என்னே
ப்போதும் ரூபமெடுத்து மோசம் பண்ணுவானென்று மிகவுமெண்
ணியோசனை பண்ணி சுவாமி சபையிலே எவ்வாறு சொல்வோமெ
னக் கருத்திலுற்றி சுக்ரீபன் அங்கதன் ஜாம்புவன் நீலன் நளன் அ
னுமார் இவ்விதமான எழுபது வெள்ளஞ் சேனைகளுடனே கொலு
வாயிருக்கிற சமயத்தில் விபீஷணரே உம்முடைய முகமானது பூர
ணச் சந்திரன்போலு மலர்ந்த தாமரைபோலு மிருக்கப்படாநின்ற
முகமானது இன்றைக்குயாதுகாரணத்தால் கறுகறுத்து அகம் வெ
றுத்துக் கருகி மனமுருகி துயரம்பெருகி அதிகவிசாரமடைந்திருப்
பதேதென்று இராமசுவாமி கேட்டபோது விபீஷணன் பயந்து தி
டுக்கென்றெழுந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து சரீரம்பதைத்து மெள்ள

மெள்ள கிட்டச்சென்று சுவாமியைப்பார்த்து நடந்த விசேஷங்கள்
யாவுமொளியாமல் சொன்னார் அவைகளியாவும் இராமசுவாமிகேட்
டு ஆலோசனைசெய்து ஜாம்புவந்தர் முதலாகிய சகலரையு மழைபித்
து விபீஷணர் கூறிய விசேஷமெல்லாஞ் சொல்லி இன்றிராத்திரி ப
தினைந்து நாழிகையளவிலே மயிலிராவணனென்கிறவன் நம்மையாவ
ரையுமமோசம்பண்ணி அவனது பாதாளலங்கைக்கு கொண்டுபோ
றேனென்று கூறிபோனானும் அதற்கென்னவுபயமுண்டோ அவ்வித
உபாயஞ் செய்யுங்களென அவ்விசேஷத்தைக் கேட்ட சுக்ரீபன் வி
பீஷணரைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான் வருமையா விபீஷணரே அ
ந்த மயிலிராவணனென்பவன் யாவன் அவனிருப்பிடம் யெங்கே அ
வனது பூர்வோத்திரமென்ன அவன்பிராவணனுக்கு எவ்விதபாத்தி
யஞ் சொல்லுமென்று கூற அதற்குவிபீஷணர் சொல்லுகிறார்

கேளும் சுக்ரீ,, சற்புத்திரனே அந்தமயிலிராவண னென்பவன்
பாதாளலங்கையிலேயிருக்கிறவன் ராவணனுக்குத் தாயாதிவர்க்கத்
தில் தம்பியாகவேண்டும் அவனே மாயாவினோதி கபடநாடக சூஸ்
திராவதாரி நானாவித ரூபாதிகாரி அவனை யொருவராலுஞ் ஜெயிக்
கப்போகாதென்று விபீஷணர்சுக்ரீபருக்குச் சொல்ல அவ்விசேஷ
மெல்லாம் கேட்டுகொண்டிருந்து யோசனைசெய்து இதற்குவுபா
யம் அநுமாராலே யாகவேண்டுமென்று நிச்சயம் பண்ணி சுவாமி
கிட்டப்போய் சுக்ரீபன் அங்கதன் விபீஷணர் ஜாம்புவர் இந்தநாலு
பேரும் சுவாமியுடனே என்னசொல்லுகிறார்களென்றால் அகிலாண்
டகோடி பிர்மாண்டநாயகராய் விளங்கும் ராமசுவாமி பெருமானே
இந்தக் காரியமெல்லாம் அநுமார் ஒருவராலே யாகவேண்டுமே
யொழிய மற்றொருவராலே யாகாதென்றுசொன்னார்கள் இந்தவிசே
ஷமெல்லாம்அநுமார்கேட்டுமொன்றுமறியாதவர்போல் தலையைக்கு
னிந்து கொண்டிருந்தார் அப்போது சுவாமியானவர் வாரும் அநு
மாரே விபீஷணர்கூறிய விசேஷத்துக்கு என்னவுபாயமுண்டோ
அவ்வுபாயங்களைச் செய்யுமென்று மறுமொழிகொடுக்க அநுமார்
கேட்டு அச்சமென்பதைமண்ணிற்போட்டு ஆரவாரித்து சந்தோஷ
க்கடலில் புகுந்து சிங்கம்போலதுள்ளி இலங்கை ராவணனைத்தள்ளி
அந்தமயிலிராவணன் சிரசைகிள்ளி அவனுதிரத்தைக் கையினால்
அள்ளி தாகந்தீர்ந்து நான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து வருகிறேனென்று சப
தங்கூறிப் பகைமீறி சுவாமியைப் பணிந்து குனிந்து வந்தனையோடு
சிந்தனைசெய்து கந்த புஷ்பகள்காலிற்பெய்து அஞ்சலிசெய்து வ

ணங்கி யொதுங்கி பதுங்கி ஆடிப்பாடி பாட்டுகள்பாடி பூமலர்சூடி கடவுளை நாடி அவர் திருவருள்தேடி அன்போடு ஓடிவந்துநின்றார்.

அப்போது விபீஷணர் சுக்ரீபர் சாம்புவர் இந்தமூன்றுபேரும் அனுமாரைப்பார்த்து ஒரு விசேஷஞ் சொல்லுகிறார் நீர் மகா பராக்கிரமசாலியல்லவோ உமக்கு ஈடு ஜோடு ஒருவருமில்லை நீர் ஆகாயம் பூமி பாதாளத்திற்கு மொன்றாய் சரீரமெடுக்க வேண்டுமென்றாலெடுப்பீர் நீர் மாகாபுருஷசிங்கம் நாங்களென்ன சொல்லப்போகிறோம் இன்றராத்திரிக்குமாத்திரம் உம்முடைய வாலினாலே இந்தஎழுபது வெள்ளஞ்சேனைகளும் கோட்டையிட்டுகொண்டிருந்து மகா ஜாக்கிரதையாக பார்க்கவேண்டும்மென்று அவர்சொன்ன மாத்திரத்தில் அந்த அனுமரானவர் கேட்டு மகிழ்ந்து புகழ்ந்துஅப்படியே யாகட்டுமென்று சொன்னாரிப்படியிருக்கிறசமயத்தில் சூரியபகவானானவர் அஸ்தமாயினார் உடனே அனுமாரானவர் எழுபது வெள்ளஞ்சேனைகளையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து தம்முடைய வாலினாலே கோட்டையிட்டார் அக்கோட்டையானது எப்படியிருந்ததென்றால் ஆகாயம்பூமி பாதாளத்துக்கு மூன்றுவந்தக்கதாயிருந்தது அக்கோட்டைவாசல் எங்கே யென்றால் அனுமாருடைய வாயிலே புகுந்து செவியிலே புறப்பட வேண்டும் மற்றப்படி வாசலுமில்லை வழியுமில்லை ஈ எறும்பு நுழையப்போகாது அப்படி நுழைய வேண்டுமென்றாலும் யிடமில்லை வாலுடனே வால் நெருக்கமாகவுங்கோட்டை யிட்டுக்கொண்டு உள்ளே இராமலட்சுமண ரிரண்டுபேரும் ஓர் பர்ணசாலையில் சயனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அத்தருணத்தில்விபீஷணருஞ் சுக்ரீபரும் யோசனை செய்து இன்றிரவில் நாலுஜாமம் மகா ஜாக்கிரதையாக யிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அங்கதனை யழைத்து அவனோடு கூட இலட்சுமணனையுங் கூட்டி விருது மணிகளையாட்டி சந்தடிகளைகாட்டி சிங்காதங்களைமீட்டி நித்திரை என்பதையோட்டி பற்பல வாத்தியங்கள் முழங்கவும் தர்மதானம் வழங்கவும் வேசியர்களாடவும் வித்துவான்கள் பாடவும் இப்படிநானாவித வேடிக்கையோடு மகா ஜாக்கிரதையாய் விழித்திருக்கும்படியாகக்கட்டளையிட்டு இந்த காரியத்திலாவது அசட்டையாக யிருந்தால் நம்முடைய ஆக்கினைதெரியுமே யென்றுசொல்லி கட்டுதிட்டஞ்செய்து நளனை யழைத்து அவனுக்கு மவ்வாறே கட்டளையிட்டருளி சுக்ரீபன் நீலன் இவர்களையு மழைப்பித்து தண்டம் வில் வேல் வாள் யானை குதிரை ஒட்டக முதலிய பலவிதஆயுதங்களையுங் கொடுத்து இன்றிரவில் தென்றிசைப் புறத்தில் பதனமாகக் காருங்களென்று கட்டளையிட்

டருளிய வீரனான குமுதனை யழைத்து அவனுக்கு துணைக்கருவியா
க இரண்டு லட்சம் வானர சேனைகளைக் கூட்டி சிறிது வாத்தியங்
கள் கொடுத்து அப்பால் நீமேற்குக் திசைபுரத்திலே இரவில் நாலு
ஜாமமும் ஜாக்கிரதையாக காருங்களென்று ஆக்கினையோடு தாக்கீது
செய்து ஜாம்புவந்தனை யழைத்து அப்பா நீ வடக்கு திசைப்புரத்தி
லே பத்தனமாகக் காருமென்று சட்டமோடு திட்டஞ்செய்து கிழக்கு
த்திசைப்புறத்திலே அவ்வாறே ஆவலோடுகாவலாளிகளை சேவகஞ்
செய்ய திட்டமோடு கட்டளை யிட்டருளி அங்கதன் நீலன் குமுதன்
ஜாம்பன் இந்த நாலுபேரும் அவரவர் திசைப்புரத்திலே ஜாக்கிர
தையாக காக்கிற சமயத்தில் விபீஷணரானவர் அவர்வர்க்கு எச்ச
ரிக்கை சொல்லிக்கொண்டு அந்த கோட்டையை சுற்றிக்
கொண்டுவந்தார் இப்படி இருக்கிற சமயத்திலே அன்றிரவில் பதி
னைந்து நாழிகையாச்சு இனிமேல் மயிலிராவணன் கதையைக் கூற
கிறேனென்று நாரதர் சொல்லுகிறார் கேளுமையா கௌதமரிஷியே.

இப்படியாக இவர்களிருக்கிற காலத்தில் பாதாள இலங்கையை
யாளுகிற மயிலிராவணன் அன்று இராத்திரியில் பதினைந்து நாழிகை
யில் ஆலோசனைகள்செய்து தன்னுடைய அஞ்சனாஸ்திரத்தை நெஞ்
சிலே நினைத்து பிராமணரையழைத்து சாஸ்திரங்கேட்டுதன் மன
தில் சித்தனாகிய மந்திரிகளை யழைத்து கெட்டிகாரராக நான்கு பே
ரைநியமித் தானவர்கள் யாரென்றால்சதுரனென்றும் சாத்தியனென்
றும் சகலபிராவாணனென்றும் மாயாவினோதி யென்று நான்கு பே
ரையுமுடையவர்கள் இந்நான்குபேரையுங் கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்
டானப்போது தனதுபத்தினியாகிய வர்ணமாலிகைதன்னுடையபுரு
ஷனாகிய மயிலிராவணன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுஒரு விசேஷஞ்
சொல்லுகிறாள் வாருமையா சுவாமிநாதா நீரித்தனை சேனையுடன்
எங்கேபயணமென்றுகேட்க மயிலிராவணன்சொல்லுகிறான் கேளும்
பெண்ணே வர்ணமாலியே இலங்கையிலே இராமலட்சுமணனென்ற
இரண்டுமனிதர்கள் வந்துஎழுபதுவெள்ளஞ்சேனையுடனே நமதுசம
யனாகிய இராவணேஸ்வரனுடைய தம்பிகும்பகர்ணனையும் குமாரர்
களையும் சகலவிதராட்சதர்களையும் அதம்பண்ணிப் போட்டார்கள்
அப்படிப்பட்டமனிதர்களைக் காளிக்குப்பலிகொடுக்கிறேனென்றுசப
தங்கூறிவந்தேனந்தசபதத்தைத்தப்பாமல்அவர்களிரண்டுபேரையும்
கொண்டுவரவேணுமென்றுபோகிறேனென்றுகூறினான் இதைகேட்
டவர்ணமாலி சொல்லுகிறாள் வாருமையாசுவாமிநாதா நானொருவி

சேஷஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் அந்த ராமலட்சுமணனிரண்டு பேரையும்மனிதரென்றெண்ணவேண்டாம் சாட்சாத் வைகுண்டவாசியாகிய மகாவிஷ்ணுவென்றெண்ணிக்கொள்ளும் அவர்களை ஒருவராலும் ஜெயிக்கப்போகாது இராவணனுக்கு கெட்டுப்போகக் காலம் வந்தபடியால் சீதையென்கிற அக்கினியைக் கொண்டுவந்து சிறையில்வைத்திருக்கின்றான் .இலங்கைக்கு அனர்த்தம் தேடிக்கொண்டான். அவர்கள் புத்திரமித்திரர்களையுங் கொன்றுபோட்டு தானும் சாகவேண்டுமென்று கிரிசிறனவனும் ஜெயிக்கப்போகிறதில்லை விபீஷணரானவர் தன்தமையனாகிய இராவணனுக்குச் சொல்லத்தகுந்த புத்தியெல்லாஞ் சொன்னார் சொன்னவிடத்திலே அவன் தம்பிபுத்தியைக்கேளாதபடியினால் இப்படிக்கெல்லாமாயிற்று, அவர்நல்லபுத்திமானானபடியால் நாமிங்கேயிருந்தால்அதமாய்ப் போவோமென்று கருதி அந்த ராமசுவாமியைச் சரணமென்றடைந்தார் அவருக்கு இலங்கை ராஜ்ஜியத்தைப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்போகிறார்சுவாமி நீரும்போனால் உம்மையும் மேன்மையாய்ப்பூபோல்வைத்துக்கொண்டிருப்பார் அடியாள்சொல்லுகிறகாரியத்திற்குவிகாதஞ்செய்யப்போனால் உம்முடைய காரியம் யாவும் விபரீதமாகும் எந்தனையனே என்னுயிர்த்துணைவா நீர் இங்கேதானே இருந்தால் பாதாளலங்கையையாண்டு சுகமாயிருக்கலாம் அங்கே போகிறதுசரியானநியாயமல்லவென்று அனேகவிதமாக நல்லமார்க்கங்கூறி அவனது இருகையும் பிடித்துக்கொண்டு அந்தப்புரம் போவோமென்றுபலவாராகத் தடுத்துநற்புத்தியை யெடுத்துச்சொல்லினாள் இவளது வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தக் கொடும்பாவி யாகிய மயிலிராவணன் சீறி கோபமீறி பதிவிரதாசிரோமணியான வர்ணமாலிகைசொல்லைத்தள்ளிப்போவதே உத்தமமென்று துள்ளிவிழுந்து எழுந்து மந்திரிகளைக்கூட்டி சேனைகளையோட்டி விருதுவண்களையாட்டி சவுரியங்களைக் காட்டிநடந்தான்.

வர்ணமாலிகை மறுபடியும் புருஷனைப்பார்த்துதேகம் வேர்த்து சுவாமி நான் வரும்விதிசொன்னேன் நீ படுந்துன்பத்தைப்படுமென்றுகூறி அவள்புத்திமாறி அவறைத்தூரி அந்தப்புரம் வீறிபஞ்சணையேறி வீற்றிருந்தாள் மயிலிராவணன் கரிபரி முதலியசேனாதிபதிகளை யழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய அரண்மனைவிட்டு ஆயுதங்களைத்தொட்டு வாசல்கடந்து நடந்து அக்கினிகோட்டைக்கு வந்து யோசனைசெய்து அவ்விடம்விட்டு மேல்சமுத்திரக்கரை வெளியே ஒரு விடத்திலே வந்திருந்து தனதுநாலுமந்திரிகளைப் பார்த்துஒரு

விசேஷஞ் சொல்லுகிறான் மந்திரிகளே இனிமேல் ராமலட்சுமண
ளிருவரையும் யாவர்பிடித்துக்கொண்டு வருவீர்களென்று வினவ, ச
துரனென்னு மந்திரியெழுந்து காலில்விழுந்து பயந்து மயிலிராவண
னைக்கண்டு அஞ்சலிகொண்டு சொல்லுகிறான் வாருமையா சுவாமி
என்னையனுப்பினால் அந்த எழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளையுங்கொன்
று வென்று அங்கே நின்று தின்றுவருகிறேனல்லது அவர்களிரண்
டுபேரையுங்கொண்டுவாச்சொன்னாலுங்கொண்டுவருகிறேனென்றும
றுபடியும் சொன்னானிவ்வார்த்தையை கேட்டமாத்திரத்திலே மயிலி
ராவணன்சதுரனுக்குச் சகலவெகுமதிசெய்துபாக்குவெற்றிலைக்கொ
டுத்துசீக்கிறத்திலே. அனுகூலஞ்செய்து வாருமென்றனுப்பிவைத்
தான். அந்தசதுரன்விடைபெற்றுக்கொண்டு தாமரைத்தண்டினது
வழியாகவந்துஇராமனிட சேனைகளெல்லாமிருக்குமிடமெங்கேயெ
ன்று வெகுதுரிதமாகப் பார்த்துக்கொண்டுவந்து அனுமார்கோட்
டையிலிருக்கிறதைக் கண்டு மிகவும் மாச்சரியப்பட்டு இப்படிப்பட்ட
கோட்டையை எந்தாச்சியத்திலுங்கண்டதில்லை என்று நினைந்து
நாலுமூலையுஞ் சுற்றிப்பார்த்தான் கோட்டைவாசலெங்கயென்று ல
னுமாருடைய வாயிலேபுகுந்து செவியிலே புறப்படவேண்டும் அது
வேயொழிய வேறேயெங்கும்வழியுமில்லை கோட்டையானது ஆகா
யம் பூமிபாதாளத்துக்கு மொன்றுயிருக்கிறது ஒருவராலேயும் உள்
ளபோகமுடியாது கோட்டையிலே இருக்கிறபேர் வெகுஜாக்கிறதை
யாகயிருக்கிறார்கள் ஆனபடியினாலே நம்யாலேயுங் கோட்டைக்குள்
நுழையமுடியாதென்று நினைந்துசதுரனானவன் திரும்பிபோய்மயி
லிராவணனைக் கண்டு தலையைக்குனிந்துகொண்டு நின்றானப்போது
மயிலிராவணன் சதுரனைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் சதுரா நீ இங்கே
யிருந்துபோகச்சே சொன்ன தீரமென்ன இப்போது தலையைக்கு
னிந்துநிற்கும் வீரமென்னவென்று கேட்க சதுரன்சொல்லுகிறான்
வாருமையா சுவாமி நாம்நினைத்தகாரியமாகிறதில்லை திரும்பிப்போ
வதே பெரியகாரியம் அதெப்படியென்று அனுமாரானவர்தம்முடை
ய வாலினாலே கோட்டையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தகோட்டை
க்குள் நுழையவாசற்படி எங்குங்காணோம் ஆகாயபூமிபாதாளத்துக்
கும்ஒன்றுயிருக்கிறது கோட்டைக்குள் ளிருக்கிறபேர் வெகுஜாக்கிற
தையாகயிருக்கிறார்கள் நம்மாலேமுடியாது சதுரன்சொன்னமாத்தி
ரத்தில் சாத்தியனெழுந்து மயிலிராவணன் காலில்விழுந்துசாஷ்டா
ங்கமாக தெண்டஞ் சமர்பித்து நமஸ்கரித்து சதுரனானவன் உலக
மெல்லாம் தன்னைப்போலென்னுவான் அவனாலேயாகாவிட்டாலு

மென்னாலாகும் சுவாமி என்னையனுப்பினால் அந்தக்குரங்கு வாலா
லே பிட்டிருக்கிற கோட்டையை நான்காலினாலுதைத்துத்தள்ளிப்
போட்டு எழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளையும் ராமலட்சுமணாளிருவரை
யும் சங்கரிக்கச்சொன்னாலும் சரியே அல்லது இருவரையும் மகாவி
னோதமான பெட்டியிலேபோட்டுக்கொண்டு வரச்சொன்னாலும்வரு
கிறேன் சீக்கிறமடியேனுக்கு விடைகொடுமையாவென்றுகேட்டான்
அப்படிகேட்ட மந்திரியை பார்த்து மயிலிராவணன் அதிகசந்தோ
ஷப்பட்டு அவனுக்கு அனேக வெகுமதிகளை செய்தனுப்பினான் சா
த்தியனானவன் விடைபெற்றுக்கொண்டுஸ்ரீராமருடைய பாளையத்தி
ல்அனுமார் கோட்டையிட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரி
யப்பட்டு பிரமித்துநின்று நாமென்ன சபதஞ்செய்துவந்தோம் இ
தைப்பார்த்தால் வெகு கடினமாயிருக்கிறது சதுரனைப்போல நாம்
சும்மாயிராமல் அனேக சபதங்களைச் செய்து வெகுமதியும் பெற்று
வந்தோம் இப்போது திரும்பிபோனால் நம்மைப்பரியாசஞ் செய்வா
ர்கள் அதைவிட செத்தாலும் நல்லதென்று அனேக யோசனைசெய்
து கோட்டைக்கு வழியுமில்லை வாசலுமில்லை இதற்கென்னசெய்ய
லாமென்று எண்ணி ஆலோசனைபண்ணி பட்சிரூபமெடுத்துவந்து
ஆகாயத்திலேபறந்து அக்கோட்டைக்குள்போய்இராமலட்சுமணாள்
இருவரையுபெடுத்துக் மெடுத்துக்கொண்டு போவேமென்று நிச்ச
யம்பண்ணி பட்சிரூபமெடுத்துவந்து ஆகாயத்திலே பறந்து வாயும
ண்டலம் சூரியமண்டலம் நட்சத்திரமண்டலம் சந்திரமண்டலம்இந்
நான்குமண்டலபுறத்திலும் பறந்துபார்த்தானவ்வளவிலேயும்வாலா
னது அப்புறம் ஊடுருவிப்போவதைகண்டு அதிகவிசாரங்கொண்டு
இப்படியுமாகாதென்று பூமியிலே இறங்கி தன்சுயரூபமெடுத்து அக்
கோட்டைக்குப் போகவேண்டுமென்று மெள்ள மெள்ள வாலைகிளப்
பிதலையை உள்ளேநுழையவிட்டமாத்திரத்தில் அனுமாருக்கு வால
சைவுகொடுத்து நிற்க அனுமாரானவர் என்னமோவென்று வாலை
கெட்டியாக நெறுக்கினார்வலுவாகநெறுக்கினமாத்திரத்தில்அவனது
தலைஉள்ளே உடல்வெளியிலேயுமாக நசுங்கி தேய்ந்துநெருங்கி ஜீவன்
போகத் தக்க நிலைமையாச்சு அப்போது தலையை கெட்டியாக இழு
த்தான் இழுத்தமாத்திரத்தில் வால் நெருங்கினதால் முகம் மூக்கு
நாக்கு கண் இவைகளெல்லாம் நசுங்கி தேய்ந்துபோய் இரத்தவெள்
ளமெடுத்துக்கொண்டு தலைவெளியில்வந்தவுடனே மூர்ச்சையடைந்
து சற்றுநேரஞ் சென்றபின்பு மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து அழுது கட
வுளைத் தொழுது மூக்கையுமூடிக்கொண்டு வெட்கப்பட்டு மயிலிராவ
ணன்முன்னேவந்து தலையைக் குனிந்துகொண்டு நின்றான் நின்றவ

ணைப்பார்த்து மயிலிராவணன் திகைத்து நகைத்துவாரும் பிள்ளாய் மந்திரி சிரோன்மணியே சாயித்தியனென்னும்நவமணியே நீ இங்கிருந்து சொல்லிப்போனவிசேஷமென்ன இப்போதுமுகம் மூக்கு தேய்ந்து திரும்பிவந்தவயணமென்ன உன்னை இப்படிசெய்ததாரெனக் கேட்க சாயித்தியன் விசனத்துடனே சொல்லுகிறான் கேளுமையா சுவாமி நானவர்கள்பாளையத்திற்குப் போய்கோட்டையைச் சுற்றி பார்த்தேனக்கோட்டையானது பூமிபாதாளத்திற்கும் ஒன்றாகயிருந்ததைக்கண்டு ஆலோசித்து பட்சிரூபமெடுத்து பறந்துபோகிறபோது வாயுமண்டலம் சந்திரமண்டலம்சூரியமண்டலம்நட்சத்திரமண்டலம் வரையுலும் பறந்து பார்த்தேன் வால்கோட்டைக்கு அதிக நெருக்கமாய் உயர்ந்திருப்பதைக்கண்டு திரும்பிப் பூமியிலே இறங்கிப் பெருச்சாளியாக அறுத்துக்கொண்டு போகின்றபோது வால் நெருக்கமாகவும் நீண்டிருப்பதைக்கண்டு மீண்டுவந்து மெதுவாக வாலைகிளப்பி தலையை யுள்ளே போகவிட்டேன் அந்த அனுமாருக்கு வாலசைவு கொடுத்தபடியால் வாலை நெருக்கினார் என்னுடையதலைஉள்ளேயும் உடல்வெளியிலேயுமாய்த் தேய்ந்து ஜீவன் போவதாய் பிராணனுக்கு அபாயம் வருவது கண்டு தலையை இழுத்துக்கொண்டேன் இழுக்கிறபோது முகம் மூக்கு முதலானவைகள்நசுங்கிப்போய் பிராணன் பிழைந்துவந்தேன் நான் சதுரன் சொன்னதைக்கேட்டு நாம் பரிகாசஞ்செய்தோமே அனுமார்மஹாபராக்கிரமசாலி இவரைஜெயிப்பது அரிது நாம் நினைத்தகாரியம் அசாத்தியமாயிருக்கிறது அப்புறம் உமது சித்தத்துக்குத் தகுந்த யுத்திப்படியே செய்யுமென்று மெத்தவும் வேண்டி சதுரனைத்தாண்டி தனது காவலில் ஆவலோடு சேவகஞ் செய்திருந்தான்.

அப்பால் மயிலிராவணன் சாயித்தியன் போனபின்பு மந்திரிகளைப்பார்த்து வாருங்கள்மந்திரிகளே நான்போய்வருகிறேன் உங்கள் கையிலாகாமற் போச்சுதே நீங்களிங்கேதானே நான் வருகிறபரியந்தம் பத்திரமாயிருங்களென்றுசொல்லிவிட்டு மயிலிராவணனானவன் விபீஷணரைப்போல ரூபமெடுத்துக்கொண்டு மிகுந்தகோபா வேசத்துடன் பாதாள இலங்கையைவிட்டுதாமரைத்தண்டின்வழியாகவெளியில்வந்து சீக்கிரஞ்சென்று இராமலட்சுமணரெங்கேயென்று வந்துபார்க்க அனுமார்வாலினால் கோட்டைகட்டிக்கொண்டுஇருப்பதைக்கண்டு எங்கும்உள்ளேபோக வழியில்லாமல் ஒரு தந்திரத்தை யோசித்து அனுமாரருகில்வந்து அனுமாரே எச்சரிக்கையாய் இருக்கிறீர்களா நான்போய் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்ல அனுமார் மெய்யென்று நம்பி வாயைத்திறந்த மாத்திரத்தில் மயிலிராவணன்

அனுமாருடைய வாயிலே புகுந்து செவியிலேபுறப்பட்டு கோட்டைக்குள்ளேபோய் இராமலட்சுமணர் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் இடத்தைத்தேடி மெதுவாகமாயாவினைகம் பண்ணி இரண்டுபேரையுமெடுத்து .ஒருபெட்டியிலே போட்டு செட்டியாக கட்டி எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறான் ஓ அனுமாரே நாழிகை பதினைந்துமாச்சுது இன்னும் பதினைந்து நாழிகையிருக்கிறது எச்சரிக்கையாயிரும் நான் மயிலிராவணன் வருகிற கள்ளவழியெல்லாம் பார்த்துவருகிறேன் மயிலிராவணன்என்னைப்போலும் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு வருவான் இதுகளையெல்லாம் நன்றாகஆராந்துபார்த்திருமென்று விபீஷணரைப்போல் அவர்வாயிலே புகுந்து செவியிலேயேவந்துவிட்டான் மயிலிராவணன் பின்னும் தன்னுடைய மந்திரிகளிருக்கிற விடத்திலே போயழைத்துக்கொண்டுதமது லங்கையில் பெட்டியைக் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு ராட்சதர்களையும் காவல்வைத்துவிட்டுத் திரும்பிப்போனான்.

அந்தச் சமயத்தில்ஆகாயவாணிபார்த்து சொல்லுகிறாள் அடா வாடா மயிலிராவணா இந்தமட்டுந்தான் உனக்கு பட்டம்பொருக்கும் இனிமேல் பட்டம்பொருக்காது இந்தப்பெட்டியிலிருக்கிறசாட்சா ஸ்ரீவைகுண்ட நாயகராகிய இராமலட்சுமணரை எடுத்துக்கொண்டு வந்தாயே அதனாலேயே உனக்கழிவு காலம்வந்துவிட்டது அனுமாரானவர் வந்து பட்டணமெல்லாஞ் சுட்டுக்கோட்டையைக்கொளுத்தி இராட்சதர்களையுங் கொன்றுவென்று உன்னுடற்பிறந்தாளாகிய தூரதண்டிகைப் பிள்ளையாகிய சித்திரசேனனுக்கு பட்டங்கட்டிவிட்டு இராமட்சுலமணரை எடுத்துக்கொண்டு போவாரென்று ஆகாயவாணி பலமுறை நற்புத்தி எடுத்துக்கூறினாள். அந்தமகா பாவியான மயிலிராவணன் காதிலே நாராசங் காச்சிவிட்டதுபோலும் ஈரமரத்திலேவயிரவாணிகடாவினார் போலும் எறிற்று மயிலிராவணன் பயந்து நயந்து நடு நடுங்கி ஒடுங்கி அயர்ந்து வியர்ந்து நாணிமனதுகோணி உடனே தூரதண்டிகையையும் சித்திரசேனனையும் பிடித்துக்கட்டிகால் விலங்கு தாள்விலங்கு மார்விலங்கு இவைகளைப்பூட்டி ஒரு குகையிலே மாட்டி அடைத்துத் தன்னுடைய அரண்மனையிலே இந்திரயோகத்திலே போனான் அங்கேவிபீஷணரானவர் வால்கோட்டையிலே அவர்வர்களுக்கு எச்சரிக்கைகூறிவரும்போது அனுமார் சொல்லுகிறார் என் விபீஷணரே அரைநாழிகைக்கு முன்னேவந்து என்னைப்போலஉருவமெடுத்து வருவானென்றும் சொல்லிவிட்டுப் போனீரே நான் அவன்வருகிற கள்ளவழியைப் பார்த்து வருகிறே

னென்று என்னையறியாமல் கோட்டைக்கு எப்படி வந்தீர் மறுபடியு மனது கசிந்து கசிந்து வருகிறது என்னவென்று அனுமார்கேட்டார் இதை விபீஷணர்கேட்டு இடிவிழுந்த மரம்போற் எரிந்து பொரிந்து சரிந்த குடலும் சரிந்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டானென்று தெரிந்து அறிந்து பழுமரம்போலுப் முறிந்து விழுந்து எழுந்துவா தித்து மனம்பேதித்து தியங்கி மயங்கி அஞ்சி அனுமாரைக் கெஞ்சி விசாரமிஞ்சி ஐயையோ கெடுத்தீரே வீண்பேரெடுத்தீரே என்றுகூற அனுமார் கனிந்து முனிந்து அகமவெருந்து முகங் கருத்து க்ஷண ப்பொழுதிலே மூர்ச்சையடைந்தார் மூர்ச்சை தெளிந்து விபீஷண ரைப்பார்த்து நீர்சொன்னது பொய்யல்ல மெய்யே எனக்கு மதிமய ங்கி ஒன்றுந்தெரியாமற் போயிற்று. இதற்கென்ன செய்வோமென் று கேட்க விபீஷணர் சொல்லுகிறார்.

வாருமையா அனுமாரே நான்என் தமயனுடைய இராவணனை ப்பகைத்துக்கொண்டு வழிபடுகடவுளாகிய இராமசுவாமியைச்சர ணமென்றடைந்தேன் அப்படிப்பட்ட சுவாமியையும் மயிலிராவணன் கையில் ஒப்பித்துவிட்டேன் என்னைப்போலொருபாவி யிவ்வுலகி லுண்டோவென்று பலவாரழுது கடவுளைத் தொழுது துயரப்பட அனுமார் மனங்கலங்கி துயரம் விலக்கிச் சொல்லுகிறார் கேளும் விபீஷணரே நமதுசுவாமி படுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடத்திலேபா ர்க்க அவ்விடத்திலே சுவாமியைக்காணாதபடியினாலே விபீஷணர் கூறுகிறார் இப்போது விடிந்தால் சுக்ரீபர்வருவாரே சுவாமி எங்கே யென்று கேட்பாரே அவருக்கென்ன சொல்லுகிறது இத்தனைபேரு மிருந்து சுவாமியை ஒப்பித்துவிடலாமோ வென்று வருந்துவாரே ஆக்கினை செய்வாரே எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையு மவரவரிப்பிடம் போய் விடுவாரே நாம் சுவாமியை நம்பிவந்தோமல்லவா நானெ ங்கேபோவேன் எனக்கொரு விடமுமில்லையே அநாதிப்பட்சி போலா னேனே அபகீர்த்தியுமாயிற்றே தீவிரம்போயிற்றே சுவாமியையெ ந்தகாலத்தில் காண்பேனென்று வெகுவாய் விசாரப்படுகிறபோது அனுமார் ஒரு விசேஷஞ் சொல்லுகிறார் ஐயா விபீஷணரே மயிலி ராவணனும் உம்மைப்போல் உருவமெடுத்தது தெரியாமற்போயிற் றே இப்படிசெய்வானென்று தெரிந்தேனாகில் மகாஜாக்கிரதையாக யிருப்பேன் அப்படிப்பட்ட துன்மார்களைக் கொன்றுவிட்டு இராம லட்சுமணனிரண்டு பேரையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் நீயா தொன்றுக்குமஞ்சவேண்டாம் அப்பாதாளலங்கைக்குப்போகிறவழி எப்படியென்று கேட்க விபீஷணர் சொல்லுகிறார் கேளுமையா பா

தாளலங்கைக்கு நீராவது போவதேது பாதாளலங்கையோ வெகு கடினம் ஒருவராலேயுமாகாது அதெப்படியென்றால் நடுசமுத்திரத்தில் பெரிய படற்றாமரை படர்ந்திருக்கும் அதிலொருதாமரைத் தண்டில் ஒருபுட்பம் பெரியதாயுமிருக்கும் அத்துவாரத்தில் சரீரத்தை ஒடுக்கிநுட்பமான புகையைப்போல் போகவேண்டும் அப்படிபோனால் அங்ஙனம் பாதாளலங்கை அக்கினி கோட்டையோடு கோன்றும் அக்கோட்டையின் சிகரத்திலே மச்சகற்பனென்று ஒரு ராட்சதனுண்டு அவன் மகாபராக்கிரமசாலி அவனை ஒருவராலேயுஞ் ஜெயிக்கப்படாது அவனோடுகூட இரண்டாயிரலட்சம் இராட்சதர்களுண்டு ஒருவரைப்பார்க்கிலும் ஒருவர் பராக்கிரமசாலிகள் அங்ஙனம் விட்டு மற்றொருபக்கத்திலே போனால் அங்கொரு கற்பகத்திருக்குளம் ஒன்றுண்டு அத்திருக்குளத்தி லந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களும் சகல இராட்சதஜனங்களும் வந்து தண்ணீர்முகர்வதும் பூசை செய்வதும் குளந்தண்ணீரெடுத்துக்கொண்டுபோகிறபோது கோட்டைவாசலிலிருக்கிறபேர் தண்ணீர் முதலானதும் லாம்பாத்தில்து வைத்துநிறுத்திச்சோதித்துக்கொள்ளுவார்கள் அதிலேயாதாமொரு அத்தாட்சி காணப்படுவாராயின் ஆக்கினையோடு தாக்கீது செய்வார்கள் அப்படிப்பட்ட கட்டுக்காவலுமாயிருக்கும் அப்புறம்போகையில் அந்தப்பட்டணம் மாட மாளிகை கூடகோபுரம் அரண்மனையோடு தோன்றும் பாதாளலங்கையின் பெருமையும் அருமையும் மூவராலும் சொல்லப்படாதென்று விபீஷணர்கூற அனுமார்கேட்டு இனிமேல ரைட்சணமிருக்கிறதில்லை நாம்வழிபடுதெய்வமாகிய இராமலட்சுமணரிரண்டுபேரையும் எடுத்துக்கொண்டு வராவிட்டால் பாதாளலங்கையிலே என் சீவனை விட்டுவிடுகிறேன் இனி ஒருவருக்கும் என்முகத்தைக் காட்டுகிறதில்லையென்று புறப்பட்டார் மறுபடியும் விபீஷணர் சொல்லுகிறார்.

வாருமையா அனுமாரே எந்தவிதத்திலே போய்வரவேண்டுமோ அந்தவிதத்திலே போய்வாரும் நீர் ஜெயமாய் வந்தாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் இவ்விடத்தில்தானே பிராணத்தியாகஞ்செய்துக்கொள்ளுகிறேன் அது நிச்சயமாகவெண்ணிக்கொள்ளும் இராமசுவாமி கிருபையினாலே நீர் ஜெயமாய்வருவீர் சீக்கிரத்தில் நமதுகாரியத்தைஜெயஞ்செய்து வாருமென்று விடைகொடுத்தார் அனுமார் பாதாளலங்கைக்குப் புறப்பட்டு வருகிறபோது நடுச்சமுத்திரத்தில் தாமரை விசேஷமாய்படர்ந்திருந்தன அதில் 21 ராட்சதாள் காவலிருந்தார்கள் அவர்களையெல்லாம் க்ஷணநேரத்திற்கொன்று அதிலிருந்து ஓர்பெரிய

புட்பத்தண்டில் தன் சரீரத்தைஒடுக்கி புகைபோல்புகுந்து பாதாலங்
கைக்குப்போனார் போகிறபோது அப்பட்டணத்திலுள்ளவர்கள் அ
னுமாரைக்கண்டு சொல்லுகிறார்கள் இதற்குள்ளே அனுமாருங் கிட்
டேவந்தார் ஜனங்கள் பார்த்து அந்தகுரங்கை பிடிக்கவேணுமென்று
வந்து நாலுபுறமும் வளைத்துக்கொண்டார்கள் அப்படி வளைத்துக்
கொண்டதை அனுமார் பார்த்து சற்றுமஞ்சாமல் உடனே தமது வி
ஸ்வரூபத்தை யெடுத்து ராட்சதரைத்தடித்து வாலாலே வளைத்து
சுற்றி நிலத்திலே உதைத்து குரங்கைப்போல் முளைத்து விஸ்வரூபங்
கிளைத்து அடியடியென்றடித்து இடி இடி யென்றிடித்து புடைத்து
வாலைத்துடைத்து தள்ளி இராட்சதர் தலையைக்கிள்ளி இரத்தநீரை
யள்ளி அருந்தி மனம்வருந்தி வீரம்பொருந்திநிற்கமற்று மிராட்சதர்
வந்து எதிர்க்க அவர்களையும் அவ்வாறு கால்மாடு தலைமாடுகளாக பி
டித்து அடித்து இடித்து மீசை துடித்து பற்களை நறநறவென்று கடி
த்து யுத்தஞ்செய்கிறபோது மச்சகற்பன் கேட்டு மனம் பதைத்து
அனேக இராட்சதகூட்டமுந் தானுமாக அனுமாரிடத்தில் வந்து நி
றைந்து சண்டைக்கு வந்து வீரமணிகளையுசவுரியங்களையுகாட்டிவான
ணராதிகளைமாட்டி அரக்கர் கூட்டங்களை நாட்டி சிங்கநாதங்களை மா
ட்டி வெற்றியென்று விருது படைகளைகாட்டி யுத்த ஆயுதமணிந்து
சித்தமாகத் துணிந்துநோக்கி அனுமாரோடு தாக்கிதோர்வை யெ
ன்பதை நீக்கி வெற்றியென்பதையாக்கி மகா வீரனாகவும் அனுமா
ரைக்கொல்லவும் அதிகமெல்லவுமாக வந்து எதிர்த்தான் அனுமா
ரும் மச்சகர்ப்பனும் ஒருவர்க்கொருவர்தாக்கி சண்டைகளாக்கி அ
வர் மெரிக்க இவர் அடிக்க மச்சகர்ப்பனுவிதுடிக்கசற்று மிளையாம
லுங் களையாமலுந் தேகம் பதைக்கவும் மிராட்சதனுடல் சிதைக்க
வும் அனுமார் பதைக்கவும் பூமியில்தள்ளி உதைக்கவும் இராட்சதன்
கோபமீறி அனுமாரைத்தூறி பாம்பைப்போற் சீறி சிங்கம்போற்
வீறி அஞ்சாமலும் வீரதீரந் துஞ்சாமலும் அவரோடுகூட சரிசமா
னமாக சண்டை செய்துவந்தான் அனுமாருக்கு கைகாலசைந்து
தோர்ப்பையடைந்தார் அப்படி தோர்ப்பை யடைந்த அனுமாரா
லோசித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார் கேளும் பிள்ளாய் நீயாரு
டைய குமாரன் உன்தகப்பன் பேரென்ன உன்தாய்பேரென்ன உன்
பேரென்ன அதை எனக்குத் தெரியப்படச் சொல்லென்று கேட்க
மச்சவல்லபன் கூறுகிறான் அடாவாடா நியென்ன. கேட்கிறது நா
னென்ன சொல்லுகிறது சண்டைசெய்ய நிபுணன்தானோ சண்டை
செய்ய திறமில்லாமல ஜாதிகுலங் கேட்டவனே எழுந்திரு சண்டை
செய்வோம் உன் சமர்த்தும் என் சமர்த்து மறிவோம் சற்றெழுந்தி

ருமென்று பலவந்தமாக அழைக்க அனுமார் சொல்லுகிறார் கேளு
ம்பிள்ளாய் இராக்ஷச சிரோத்தம சிகாமணியே என்குலமும் நலமும்
ஜாதியும் நீகேட்ட தென்னவென்று கேட்பாயே யானால் சொல்லு
கிறேன்.

கேளும் பிள்ளாய் நான் அநேக சீமையிலே யோடி அநேகம்
பேருடனே கூடி சண்டைகளாடினேன் சகலரையும் சாடினேன்வெ
ற்றியும் நீடினேன் எனக்குமிஞ்சின பலசாலிகளிந்த மூன்றுமண்டல
த்திலுமில்லை அப்படிப்பட்ட மகா சுத்த வீரனாகிய நான் உனக்கு
துஞ்சினேன் அஞ்சினேனானபடியினாலே என்னுடைய ஜீவனுன்கை
யினாலே போம்படியாகத்தோன்றது அதற்கு முன்னே எல்லாமறிந்
து சாவோமல்லது திரும்பிப்போமென்றெண்ணியும் சொன்னேனி
வ்வளவு பராக்கிரம சாலியாகிய யுன்னைப்பெற்ற தாயாரோ அவளை
ச்சார்ந்த சுத்தவீரனெத்தனை பராக்கிரமசாலியாக விருப்பானோ அ
றியேன் எவ்வளவு தபசுசெய்து பெற்றார்களோ அதைகுறியேன் இ
ப்பேர்பட்ட பலத்துடன் கூடி ஒருவரிடத்திலே சேவிப்பானேன்நீ இ
ந்தப் பதினாறு லோகமும் ஜெயிப்பாயே மயில்ராவணன் இடத்திலே
சேவிக்கிற காரணமேன்ன.

நான் கேட்கிறேனென்று கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்
னைச் சண்டைக்கழைக்காதே உன்னோடு சண்டை செய்ய எனக்குப்
பலமில்லை நான் தோற்றுபோனது மெய்யே என் பேரில் தயவுசெ
ய்யுமையா யென்று அனுமார் பலமுறையுந் தொழுதார் மச்சவல்ல
பன் மனதிரங்கி தஞ்ச மென்றவரைக் கொல்லக்கூடாதென்று
நெஞ்சில் நினைத்து கேளும்வானர சிகாமணியே என்தாய் தகப்பன்
பேர் சொல்லுகிறேன் கேட்ட பின்பு சண்டைக்கு வாரீரோ என்ன
அப்படியே நல்லதென்று அனுமார் கூற மச்சவல்லபன் கூறுகிறான்-
ஐயா வான ரோத்தமா என்தகப்பன் பெயரென்னவென்றால்
அஷ்டதிக்கு பாலகரைவெல்லுவான் மும்மூர்த்தியையுங் கொல்லு
வான் மகாசமர்த்தன் சுத்த வீரன் சத்துரு சம்மாரன் சாவில்லாச்
சிரஞ்சீவி பெற்றவன் சாட்சாசிவ சங்கற்பமா யிருக்கிறானே அவ
னென்தகப்பன் அவனது நாமதேயம் அனுமானென்று சொல்லப்படும்
என் தாயார் திமிதி என்னும் மச்சம் என் தகப்பனைப் பெற்றவன்
வாயுபகவான் என் பெயர் மச்சவல்லபனென்று சொல்ல அனுமார்
கேட்டுதிடுக்கிட்டு மச்சவல்லபனைபார்த்து அங்ஙனே யோசித்து
எதடா என்னைத்தவிர அனுமார் வேருண்டோ இல்லை நாமொருவன்
தானே அனுமார் இதென்ன விசித்திரமாயிருக்கின்றது எனக்கு

ஸ்திரீ களில்லையே நாம் நித்தியபிரமச்சாரியாயிற்றே ஆனால் முன்னம் இலங்கையிலே போய் சீதையைத்தேடி இராவணனுடைய புட்பகவிமானத்தில் ஸ்திரீகள் தாறுமாறாய்க் கிடந்தார்களோ அவர்களைப்பார்த்து சாபல்யப்பட்டோமோ ஐயையோ என்னையறியாமல் பிள்ளைவந்த காரணமேது என்னமோ புதியதாகத் தோணுது மற்றுங் கேட்டறிவோமென்றுக்கேட்டார்

வாருமப்பா மச்சவல்லபா என்னமோ அடிக்கடி கேட்கிறானென்று கோபஞ்செய்துக் கொள்ளாதே என் வாக்கியத்தைத் தள்ளாதே இன்னமொருவிசேஷங்கேட்கிறேனென்னவெனில் அனுமாரென்று சொன்னீரே அவனெங்கேயிருக்கிறவன் யாரிடத்திலே சேவிக்கிறான் சொல்லுமென்று வினவ மறுபடியும் மச்சவல்லபன் அனுமானைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான் அடாவடா வானராதிபதி என்தகப்பன் ஸ்ரீ ராமலட்சுமணனுக்கு சேவகன் அவனுக்கு துரை சுக்ரீபன் மந்திரி எனதுதகப்பன் வாலியினாலே ஓட்டப்பட்டு வனாந்திரத்திலேயிருக்க அப்போது இராமலட்சுமணர் வணங்கியழைத்து அநேகனையாவுந்திட்டப்படித்தி கிஷ்கிந்தையைப் பட்டங்கட்டின மகனுபாவன் அவரே எனது தகப்பனென்றுகூற அனுமார் சந்தோஷித்து இருதய மகிழ்ந்துகூறுகிறார்

ஆகையினாலே உன் தாய் தகப்பன்பேர் கேட்டால் இப்படி பரிகாசஞ் செய்யலாமா பொய்சொல்லலாமா நானந் அனுமாரையறியேனோ அவ்வனுமார் நித்தியபிரம்மசாரியாயிற்றே அவருக்கு ஸ்திரீயுண்டோ பொய்சொல்லாமல் சொல்லென்று வினவ மச்சவல்லபன்சொல்லுகிறான் வாராய் வானராதிபதியே என்தகப்பன் அனுமார் இராமலக்ஷ்மணனுடனே சுக்ரீபன் அங்கதன் நீலன் நளன் குமுதன் கேசன் கேசலாட்சன் முதலான பேருடனே சீதையைக் காணாமல் நாலுமூலைக்கும் வானரரை அனுப்பும்போது என்தகப்பன் தெற்குபாரிசத்திலே சமுத்திரகரையிலேயிருந்து சீதையிலங்கையிலிருக்கிறாளென்று அறிந்து அங்கனமிருந்தபடியே ஆசாயத்திலேபறந்து சமுத்திரத்தில்வந்துயோசனைதாண்டியோடும்போது அந்தசமுத்திரத்தில் வேட்கையென்கிறராக்ஷசி அனுமாருடைய சாயல்நிழலைகண்டு பிடித்து விழுங்க என்தகப்பனாகிய அனுமார் அந்தராட்சசிவாயிலே புகுந்து உள்ளேபோய் வயிற்றைகிழித்துக்கொண்டு போகிறபோது மகாயிளைப்பாக உடம்புவேர்வைவேர்க்க அந்தவேர்வையை பிழிந்து சமுத்திரத்திலேபோட அந்த சமுத்திரத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற பெண் வாயிலே விழுந்து அந்தவேர்வையை மனவிவிழுங்கினஉடனே

கெர்ப்பந்தரித்து என்னைப்பெற்றாள் அந்தட்சணமே நான் சமுத்திர
கரையில் குளிர்நடுங்க உட்கார்ந்துக்கொண்டிருந்தேன் இருந்தார்
போலிருந்து ஒருதிவ்யபுருஷன்வந்து யென்னையெடுத்து மடியின்மே
ரில் வைத்துக்கொண்டு உள்ளங்கால்முதல் உச்சந்தலைவரையுலும் த
டவிக்கொடுத்து என்னைமுகர்ந்து முத்தியிட்டுக்கொண்டார் அப்
போது நான்திவ்விய புருஷரைப்பார்த்து வாருமையா நீயாரைய்
யா என்பேரில் வெகுபிரீதியாக உற்றோர் பெற்றோர்போல என்னை
பட்சமோடு எடுத்து முத்தியிட்டுக் கொள்வதென்னவென்று கேட்க
அத்திவ்யபுருஷன் சொல்லுகிறான் ஓஓ குழந்தாய்நானுனக்குபாட்ட
னென்றுங் கூறி எனக்குபேருமிட்டார் நான் மச்சத்தின்வயற்றில்
பிறந்தபடியாலமச்சவல்லபனென்று நாமதேயமிட்டார் இப்படியிருக்
கான் பாட்டனாகிய வாயுபகவானைப்பார்த்துபாட்டா என்தகப்பன்
எங்கே யென்று கேட்டேன் அவர்சொன்னதீாவது வாருங்குழந்தா
ய்உன்தகப்பன்பேர் ஆஞ்சினேயர் என்றும் அனுமாரென்றுங்கூற மு
ப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களாலும் ஜெயிக்கப்படாதவர் ஆயிரத்தெட்
டு அக்ஷாத்திலேயும் சாவில்லையென்றுகூற அப்போது எனது தகப்
பன் எங்கே என்றுகேட்டேன் வாயுபகவான் சொன்னது அனுமார்
சீதையைக் கண்டுபேசி இலங்காபுரிபட்டணத்தைக் கொளுத்தினு
ரென்றார் வாரும் பாட்டா எனக்கு வறந்தறவேண்டுமென்று கேட்
டேன் அவர் சும்மா வரந்தறலாகதென்று ஒருநாழிகை என்னைகுரித்
து தவஞ்செய்து சந்தோஷப்பட்டு என்னவரம் வேண்டுமென்றார்
நான் வரம் ஒன்றுயிருக்கவேண்டும் சகல வரமுமதிலே அடங்கியிரு
க்கவேண்டும் என் தகப்பன் பலத்திலும்அதிகமாகயிருக்கவேண்டும்
நல்லதென வரங்கொடுத்துப்போனார் இப்படியாக என்னுடைய
பூர்வோத்திரங்கேட்டீரோ யிப்போதாகிலுஞ் சண்டைக்கெழுந்தி
ரென்று சொன்னார் இந்தவசனங்களையெல்லாம் அனுமார் கேட்டு
சந்தோஷித்து நயப்போடு விபப்போடு மெய்யென்று ஒத்துக்கொ
ண்டு சரீரத்தை அநியாயமாய் மடிக்கப்பார்த்தோம் நமக்குப் புத்
திரசிகாமணிகிடைத்தது பாக்கியந்தா னென்றெண்ணி யோசனைப்
பண்ணி ஆ ஆ புத்திரசிகாமணியே நான்தான் அனுமாரென்று சொ
ல்லமச்சவல்லபனானவன் உடனேபயந்துநடுநடுங்கி யொடுங்கி அடிப
ணிந்து தகப்பனென்றெண்ணி நமஸ்காரம்பண்ணி ஆடிப்பாடி கா
லிலே ஓடிவந்து விழுந்து யெழுந்து நிற்க அனுமார்மச்சவல்லபனை
யெடுத்து முத்திகொடுத்து மடிமேல்வைத்துக்கொண்டு உச்சியை மு
கந்து சரீரமெல்லாம் தழுவி அப்பா குமாரா மச்சவல்லபா நானுன்
னை யடித்தேன் பிதுர்துரோகியானேனென்று மருபடியும் சொல்லு
கிறார்

கேளுமப்பா நானொருகாரியமாகவந்தேன் எனக்கு அந்தகாரியஞ் சாதித்து தரவேண்டுமென்னமச்சகற்பன் சொல்லுகிறார் வாருமையா நீர் யென்னகாரியமாகவந்தீர் நான் அந்த காரியத்தை முடித்து கொடுக்கிறேன் சொல்லுமென்று வினவ அனுமாரானவர் சொல்லுகிறார் கேளுமப்பா மச்சவல்லபா திசைகண்டராவணனோடு இராமலக்ஷ்மணாளும் வானரசேனைகளு மொன்றுசேர்ந்து சண்டைபண்ணி மூலபலத்தையும் யதஞ்செய்தபின்பு திசைகண்டராவணன் இந்த மயில்ராவணனையழைத்து இராமலக்ஷ்மணாளைகொண்டு போய் உன்னுடையபாதாளலங்கையிலேவைத்துப்போடுமென்றான் அவ்வாறே மயிலிராவணன் இராத்திரி என்னைவந்துமோசஞ்செய்து ராமலக்ஷ்மணாளை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான் அதன்பின்பு நான்கோபத்துடனே மயிலிராவணனைசங்கரிக்கிறேனென்றுபிரதிக்கினைசெய்துவந்தே அவ்விராமலக்ஷ்மணாள் எங்கேயிருக்கிறார்கள் உனக்குதெரியுமல்லவாசெல்லுமென மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் நான் முன்னங்குழந்தையாக விருக்கிறபோது வாயுபகவான் வரங்கொடுத்துப் போனார் அப்போது நான்ஒருபோசனைசொல்லியிருந்தேன் அதாவது இந்தபதினாலுலோகமும் ஜெயிக்கவேண்டுமென்று கருதினேன் கருதினேன் மென்று அப்போதிந்த மயிலிராவணன் வேட்டைமார்க்கமாய் புறப்பட்டு நானிருக்குமிடத்தில்வந்து என்னுடைய முகங்களையும் பராக்கிறமத்தையுங் கண்டுமகிழ்சிக்கொண்டு மயிலிராவணன் சாஷ்டாங்கமாகக்காலில்விழுந்து பணிந்து துணிந்து ஒருவரம்வேண்டுமென்று கேட்டான் நானவரைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு இப்படிப்பட்ட இராஜாவானவன் சிறுபிள்ளையாகிய என்காலில் விழுந்து கேட்டானென்று மகிழ்ந்து புகழ்ந்துமயிலிராவணனைப் பார்த்து உனக்குஎன்னசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டேன் மயிலிராவணன் சொன்னது வாரும்பிள்ளாய் மச்சவல்லபா நானாளுகிற பாதாளலங்கையை கார்க்க ஒருவருமில்லை நீயிருந்து காத்துக்கொண்டு வரவேண்டு மென்று அழைத்துவந்துதன்னிடத்தில்வைத்துக்கொண்டான் அதுமுதலிதுவரையிலும் நான் காத்து வருகிறேன் இப்போதெப்படி உம்மைவிடுவேன் நீர்தர்மசாஸ்திரம்யாவு மறிவீரே உன்மனதுக்குத்தக்கபடி நடவுமையாவென்று வணங்கிச்சொல்ல அனுமார் மச்சவல்லபனைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

கேளும் குமாரகா ஆனால் செய்யவேண்டியதென்ன நான்அபஜெயப்பட்டால் அந்த அபகீர்த்தி உனக்கில்லையா உன்னுடையதல்லவா என்று இவர் பலமுறையாகச்சொல்ல அப்போது மச்சவல்லபன் சொ

ல்லுகிறான் பிதாவேநான் உயிரோடே யிருந்து மயிலிராவணனுக்குத் துரோகம் பண்ணமாட்டேன் உமக்குஅந்தரங்கமானவார்த்தை சொல்வது தருமமல்ல ஆனாலும் உம்முடைய விவரத்தை அறிந்துச் சொல்லுகிறேன் நீர்வரும்போது தாமரைகமலத்திலே இரண்டாயிரம் ராட்சதர்க ளிருந்தார்களே அவரைக் கொன்றழித்துவந்தீரோ சொல்லுமையாவென அந்தயிரண்டாயிரம்ராட்சதரையுங் கொன்று வந்தேனென மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் ஆனால் ஜெயத்தை அடைவீர் நானுன்னைசும்மா விடக்கூடாது ஒருதந்திரஞ் சொல்லுகிறேன் அதென்னவெனில் என்னைநடுமார்பில்குத்துவீராகில் நான்மூர்ச்சையாய்விழுவேன் என்னுயிர்நிலையதுதான் அவ்விதஞ்செய்து அப்புறம் நீர்உள்ளேபோமென்றுசொல்ல அனுமார் அங்கேயோசித் சுவாமியைப்பூசித்துபரப்பட அதைக்கண்ட மச்சவல்லபன் ஓஓ பிதாவே நீயிப்படி துயரப்பட்டால் உள்ளே போகமாட்டீர் நாழிகையதிகமானது இப்படியிருக்கக்கூடாது முன்பின்யோசிக்காமல் உமது பலமெல்லாஞ் சேர்த்துக் குத்து மையா வென்று தனது மார்பை காட்ட அனுமாரானவர் வருந்தத்துடனே ஐந்து விரலையுமுஷ்டியாகப்பிடித்துமச்சவல்லபன் மார்பிலே குத்தினார் அந்தக்குத்தினாலே மச்சவல்லபன் கீழே விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அனுமார்தனதுகுமாரனுக்கு வலித்ததோவென்றுமனவிசாரத்துடனே மூர்ச்சையாய் விழுந்தமச்சவல்லபனைத் தடவிக்கொடுத்துச் சுகமாயிருக்கும்படி ஆசீர்வதித்து இராமசுவாமியைத் துதித்து பாதாள இலங்கையை மிதித்து இராட்சதன் எங்கேயென்று குதித்துஉள்ளே சென்று அங்ஙனம் நின்றும் ஓர்பக்கம் பிரவேசித்தார்.

அப்படிப் பிரவேசித்துப்போகிறபோது அவ்விடத்தில் முதல் கோட்டை செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்டிருந்தது அதைப் பார்த்து அப்பாற்போகும்போது நாலாயிரலட்சம் இராட்சதர்கள் ஆயுதத்துடனே காவலிருந்தார்கள் அவர்களை அனுமார் பார்த்து தேகம் வேர்ப்பது இவர்களை எவ்வாறு சங்கரிப்போமென்று கருதி தியங்கி மயங்கி செல்லுகிறபோது அங்கே ஒருமரமானது பிரமாண்டமாக இருக்கப்பார்த்து அந்தப்பெருமரத்தை வேரோடுபிடுங்கிக்கொண்டு குபீலென்று இடிவிழுந்தாற்போல் பாய்ந்து இந்தச் செங்கற்கோட்டையின் வாசற்படியை வாசினால் படல்கட்டி முடிமுத்திரைபோட்டுக்கொண்டு உள்நுழைந்து இராட்சதர்களைப் பார்த்து கோபநகை செய்து அனுமாரானவர் மரத்தினாலே சூரையடித்ததுபோல இராட்சதர்களையடிக்கிறகாலத்தில் இராட்சதர்களெல்லாம் கத்திகளையும்

வாள்களையுமுருவிப்புறப்பட்டு அனுமாரைக்கொல்லும்படியாக எதிர்த்து ஆயுதங்களைத்தெரிந்தார்கள் அதைக்கண்ட அனுமார் சற்றுமஞ்சாமல் அவ்வித அரக்கரையெல்லாம் நோக்கி ஒருவரோடொருவரைத்தூக்கி யுத்தஞ்செய்கிறபோது சத்தசமுத்திரமுழக்கம்போல்சந்திராயுதமும் சுக்குமாந்தடியும் கண்டகோடாலியும் தெண்டாயுதமும்அஸ்திர சஸ்திரமுங்கொண்டு சிலராட்சதர்கள் நெருங்கினார்கள் சிலர் கண்டு வாள் வேல் வில்முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு நாற்புறத்திலுஞ் சூழ்ந்தார்கள் சிலர் யுத்தத்திற்கு நேர்ந்தார்கள் சேனாதிபதிகள் யானை அறுபதுலட்சங் குதிரை அறுபதுலட்சம் தேர் ஆயிரலட்சம் இராக்கதர் நூறுபிரலட்சம் இப்படிப்பட்ட சேனாதிசைனியங்களுடனே வந்தெதிர்த்தார்கள் அத்தருணத்தில் அனுமாரானவர் கையிலிருந்த விருட்சத்தினால் நானாவிதமாகச் சாடினார் அத்தருணத்தில்இராட்சதர் யாவருங் கால்மாடு தலைமாடு கைவேறு மெய்வேறு தோள்வேறு உடல்வேறாகச் சிதைந்து மடிந்தார்கள் ஆயுள்காலமுடிந்தார்கள் நரகவாசற்குழியில் மடிந்தார்கள் இப்படி நிர்மூலமாக அடித்து இராட்சதர்களைப்பிடித்து தரையிலறைந்து அனுமார்வெற்றியிற் சிறந்து துறந்து வீரமோடு தீரமாக அப்புறம் போம்போது அவன் ஆளப்பட்ட பித்தளைக்கோட்டையானது மகரகுண்டல சிகர மகரமோடு மகரமாகத்தோன்றிற்று அதிலே அந்த இராட்சதக் கூட்டங்கள் நிறையாகயிருப்பதைக்கண்டு நம்முடைய அதிர்ஷ்டம் தெய்வாதீனமிப்படியாயிருந்தது இன்றுபிழைத்தோம் இலைபோல் தழைத்தோம் மூலைக்கொருவனாக இராமல் ஒன்றாகவிருந்து நன்றாக முடிந்தது நாம்கொண்ட கோட்பாடு தெண்டம்வாராது இனியாவரையுமுறுக்கி இறுக்கி நொருக்கிவிடுவதே யோக்கியம் இதுவே சிலாக்கியம் இராமர் கொடுத்த வாக்கியம் நல்லபாக்கியமென்றெண்ணிமகிழ்ந்து புகழ்ந்து அண்ணாந்து இருமாந்து புடைத்து பூரித்து ஆவாரித்து யுத்தத்திற்குப் பிரயத்தனமானார்.

அப்போதனுமாரானவர் சரீரத்தையொடுக்கி விஸ்வரூபம் புதுக்கி அண்டகோளம்வரைக்கும் பிரமாண்டமாகவளர்ந்து இருகையும் குவித்து தவித்துகூட்டி அபிநயங்காட்டி விரலைவிரித்து அறிந்து குபீல்குபீலென்று பறந்து மெய்மறந்து அந்தராட்சதரையடித்துவாயினாலேகடித்து ஒருவரோடொருவரைத் தள்ளிச்சிங்கம்போலத்துள்ளியாவரையும் விடாமலும் ஆயுதமெடாமலும் காயப்படாமலுமாக போகிறபோது அங்கேயிரண்டாயிரம் ராட்சதர்கள் மடிந்தார்கள் இவ்வாறாக அனுமாரானவர் அடித்துமடித்துவிட்டு புறப்பட்டுப்போ

கிறபோது செம்புக்கோட்டையானது மாடமாளிகை கூடகோபுரம் அரண்மனை தோன்றிற்று அந்தச் செப்புக்கோட்டை யானதைப்பார்க்குமிடத்தில் 20-லட்சம் இராட்சதர் ஆவலோடு காவலில் சேவகஞ்செய்து கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து ஆர்த்து சீக்கிரமாக ஜாக்கிரதையோடு குபீலென்று குதித்து இராட்சதரென்று மகித்து இராமரைத்துதித்து அரக்கரை மிதித்துக்கொன்று நின்றுபோவோமென்று அப்பாலே போம்போது வெங்கலக்கோட்டை தோன்றிற்று அதிலே காவல் 28-லட்சம் ராட்சதரிருப்பதைப் பார்த்து அவர்களை மூடிக்கொண்டு தாப்பாளைப்போட்டு சாப்பாக ஒருவரையாகிலும் வெளிவிடாமல் எல்லாரையும் அகமாக அடித்து இடித்து நொறுக்கி அவரவரெலும்புகளைப் பொருக்கிக் கட்டிலே போட்டுவிட்டார் அரக்கரெல்லாம் எமபுரஞ்சேர்ந்தார்கள் பின்னரனுமாரானவர்போகிறபோது பொன்கோட்டைத் தோன்றிற்று அங்ஙனம் 60-லட்சம் இராட்சதரிருக்கக் கண்டு மகிழ்ச்சிக்கொண்டு களித்து ஆனந்தக்கடலில்குளித்து அதற்குமப்படியே அற்பமாகவெண்ணி அகம்பண்ணி அப்பாலே நடக்கிறபோது பவளக்கோட்டைத் தோன்றிற்று அதிலே 80-லட்சம் இராட்சதரிருப்பதையறிந்து வாலினாலேயெறிந்து அறைகிறபோது அங்ஙனே ஒரு கொடிய பாம்பானது நவரத்தினகசிதமான நூறுயோசனைவிஸ்தாரமாகவிருக்க அதைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அரக்கர்படையிலே விழுந்து அதம்பண்ணிவிட்டு அப்பாலே போகும்போது சரீரமானது சிறுக ஒரு அணுவளவாக யெடுத்துக் கொண்டு கோட்டையின்மேலே ஜாலயந்திரங் கட்டியிருப்பதைப் பார்த்து அங்கேயிருக்கிற ராட்சதரையுங் கண்டு யோசனைபண்ணி உள்ளே போகிறபோது தங்கக்கோட்டை காவற்காரர்கள்மேளதாளம் வெடிதடியொழு தமுறு தப்பட்டை எக்காளமுதலிய வாத்தியத்துடனே பாதாளலோகம் கிடுகிடுவென்று இருப்பதைக்கண்டுமயங்கி யோசனைசெய்வோம் எங்கேபோயொளிப்போமென்று நாலு பக்கமு மிடமில்லாமல் அந்த பவளகோட்டைக்கு வுத்தரபாரிசத்திலே ஒரு தோப்பானது உத்தியானவனமும் சிறிது விருக்ஷசாதிகளும்சில நந்தவனமுஞ் சோலையுஞ்சாலையு மிருப்பதைப்பார்த்து அந்தத்தோப்பிலே மறைந்திருக்க வேண்டுமென்று போய் ஒரு மரத்திலே இலைமறைவிலே ஒளித்திருந்தார்.

அப்போது பரீசோதனைக்கு புறப்பட்ட ராக்ஷதாமேல் சண்டைக்குப் போய்விட்டார் அனுமாரந்தமரத்திலே யிருந்தபடியாக நாலுதிக்கும் பார்த்து ஒருவருமில்லையென்று மனதிலே தீர்மானித்

து கீழேயிறங்கி அந்தவனமிருக்கிற அழகைப்பார்த்து இதுயாருடைய வனமோ இத்தனை யழகாகப் பொருந்தியிருக்கிறதென்று மனதில் நினைத்து நாலுபுறமும் சுற்றிவரும்போது அவ்விடத்தில் ஒரு மண்டபமானது மயிலிராவணன் பரதநாட்டியம்பார்க்க நடனஞ்செய்கிறமண்டபமும் ஒருவராலுமமையாத அழகோடு கட்டியிருப்பதையனுமார் பார்த்து வெகு ஆச்சரியப்பட்டு இதுயார் கட்டிவைத்த மண்டபமோவென்று யதிலே உட்கார்ந்துக்கொண்டார் இந்தக்கதை இப்படியிருக்க கேளும் கௌதமரிஷியேயென்று நாரதமகாரிஷி சொல்லுகிறார் அப்பாலந்தபுரத்திலேயிருந்த மயிலிராவணன் மாதரங்கியுடனேகூடி சரசசல்லாபமாடி மன்மதன்போல் நீடி குங்குமத்தம்பஞ்சூடி சம்போகபாக்கியங்களை யனுபவித்து நித்திரைசெய்துக்கொண்டிருந்தவன் திடீலென்றெழுந்து கண்விழித்து வெளியிலேவந்து எத்தனை நாழிகையாயிற்றென்று நட்சத்திரம் உச்சமானதைப் பார்த்துநாழிகை 23-ஆய்விட்டது இனி சும்மாஇக்கக்கூடாதென்றுநினைத்து பாதாள இலங்கைக்குப் பத்தினியாகுய பத்திரகாளிக்கு இராமலட்சுமணனை பலி கொடுக்கவேண்டுமே இன்னம்பொழுதுவிடிய எட்டுநாழிகை யிருக்கிறதல்லவா இதற்குள்ளே சுருக்காகஅபிஷேகத்திற்கு சலங் கொண்டு வரவேண்டும் யாரை யனுப்பிவிப்போமென்று உடனே யோசனைசெய்து தன்னுடைய உடற் பிறந்தாளாகிய தூரதண்டிகையையழைத்துஅடி தூரதண்டிகையே யிப்போது உன்னுடைய உத்தியான வனத்திற்குப்போய் தண்ணீர் கொண்டுவாவென்று சொல்லித் தங்கக்குடத்தை கொடுத்து சீக்கிரங் கொண்டுவாபோடி யென்றுகட்டளையிட்டான்.

அந்தத்தூரதண்டியானவள் தானும் தன்மகனும் சதாவருஷம் விலங்கிலே யகப்பட்டிருந்தோமே இப்போதென்னமோ நம்மைக் கொல்லநினைத்துத் தண்ணீருக்குப்போகச்சொல்லுகிறானென்று கருதி மயிலிராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள் வாடா அப்பா மயிலிராவணா என்னடா என்னைத் தண்ணீருக்குப் போகச்சொல்லி என்னையும் என்மகனையும் விலங்குபோட்டு காவலாளிகளைக் காவல் வைத்தாயே இப்போ தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் என்னையும் என் மகனையும் வெட்ட யோசனை செய்து போகச்சொல்லுகிறாப்போல தோற்றுகின்றன அப்படி செய்கிறது உண்மையானால் எங்களிருவரையும் இங்கேதானே வெட்டிப்போடப்பாவென்று வருந்திச்சொன்னாள் மயிலிராவணன் தூரதண்டிகையைப்பார்த்து சொல்லுகிறான் அடிதூரதண்டி அப்படி உங்களிரண்டுபேரையும் வெட்டுகிறதானால்

எனக்கென்னபயம் இங்ஙனம் வெட்டமாட்டேனோ வேறே ஒருகாரியமிருக்கிறது உங்களை வெட்டவில்லை யஞ்சாதே நீ தண்ணீருக்குப் போடி யென்று சொல்லி தூரதண்டிகையே திசைகண்டராவணனுக்குச் சத்துருவான இராமலட்சுமணனை நமது பத்திர காளிக்கு பலிகொடுக்கவேணும் வெளியிலே ஒருவரோடுஞ் சொல்லாதேபோடியம்மா சுருக்கிலே தண்ணீர் கொண்டு வாடியம்மா வென்று சொல்ல தூரதண்டி மனது கசிந்து ஆ தெய்வமே நானென்னபாவஞ்செய்தேனோ பூர்வத்தில் தீவினை இந்த ஜென்மத்தில் இவ்வாறு நானும் என்மகனுங் காவிலே விலங்கு மாட்டிக் கொண்டு புருஷனையும் பாகொடுத்து இப்படி யிருக்கிறேனே இந்த பாவமனுபவிப்பதல்லாமல் அந்த தரும புருஷரான இராமலட்சுமணனை பலிகொடுக்கும்போது நாம் சலங்கொண்டு வருவது தருமமா ஐயையோ பாவம்வந்து விதித்ததே யென்று மயிலிராவணனைப்பார்த்துநான் தண்ணீருக்குப்போகமாட்டே னண்ணாவென்று சொல்லினாள் அப்போ மயிலிராவணன் கோபத்துடனே அடி தூரதண்டிகையே ஒருவரோடே சொல்லாதே யென்று சொல்லியும் நானுன்னைத் தண்ணீருக்குப் போகச்சொன்னால் இரமலட்சுமணனை கூப்பிட்டழைக்கிறா யென்னடி என்று தனது உரையிலே இருந்த கத்தியை வுருவி இதோ உன்னை வெட்டுகிறேனென்று பயமுறுத்தினான் தூரதண்டி நடுங்கி ஒடுங்கி பயந்தயர்ந்து இதோ நான் தண்ணீர் கொண்டுவருகிறேனென்று கூறித் தங்கக்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டுபோனாள் அந்ததங்கக் கோட்டையைத் தாண்டி துலா யந்திரமீண்டு மயிலிராவணனுடை உத்தியாவனத்திற்கு வந்துவிட்டாள் அச்சமயத்தில் அனுமார் கண்டு பயங்கொண்டு அங்ஙனமே யிருந்து தன்னுடைய சரீரத்தை அணுவைப் போல்குறுக்கி அந்த மண்டபத்தி லிருந்தோடி ஒரு மரத்தின்மேலேறிக்கொண்டு இலைமறைவிலே மறைந்திருந்தார்.

தூரதண்டியானவள் உத்தியானவனத்து கதவைத்திரந்து உள்ளே புகுந்துக்கொண்டு தாப்பாளை போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்துக்கொண்டு தன்னுடைய விசாரத்தினாலேயழுகிறாள் ஆ தெய்வமே என்னைப்படைத்த கடவுளே நானென்னசெய்வே னிந்தப்பாதகம் என் தலையிலே விடிந்ததோ இராமலட்சுமணனுடைய சீவன் போகமுடிந்ததோ அந்த மகாபாதகனுக்கு துற்புத்தி மனதிற் படிந்ததோ பார்த்தையா புண்ணிய புருஷரானவர்க்கு இப்படிவருமோ எந்த இராச்சியத்திற் பிறந்தார்களோ என்னபாவஞ் செய்தார்களோ இந்த இராச்சியத்திற் ஜீவன்போகப் பிரமனெழுதினானோ நானும் இந்த சண்

டாளன் திண்டாளன் காவலிலிலே விலங்குதரிக்க தெய்வம்விதித்த தோ இராமலட்சுமணனுக்கு இப்படியும் லபித்ததோ நமக்கும் அவர்களுக்கும் ஒன்றாகவும் ஆச்சுதோ ஆபனுடைய எழுத்துப்போலாச்சுதே ஆ தெய்வமே பரமசிவமாகிய சைவமேயென்றுநொந்து துன்பமான வார்த்தைகளை தந்து வாயில்வந்தபடி வுளறி பாதகவிபீஷணனாகிலும் இராமலட்சுமணனைவந்து யெடுத்துக்கொண்டு போகலாகாதோ.இல்லாவிட்டால் யாரோ அனுமா ரென்கிற புண்ணியவான் வால்கோட்டையாக விட்டுகாப்பாற்றினாரே அவருக்காகிலும் வழித்துரைசொல்லி அனுப்பலாகாதோ அடாவிபீஷணா கெடுத்தாயேசாத்துருக்கள்முன் காட்டிக்கொடுத்தாயே! இராமலட்சுமணர் அனியாயமாகம் போகிறார்களே என்றுபலவாறாக அழுகிறாள் மண்ணிலே விழுகிறாள் சுவாமியைத் தொழுகிள் பூமியை அறைவா ளிறைவாள் அணிவாள் இராமனை நினைத்துத் துணிவாள் இதுவென்னவிதிஎன்பாள் தெய்வமே கெதியென்பாள் இவ்வாறு பலவாறாக மகிப்பதும் துதிப்பதும் அனுமாரானவர் மகிழ்ச்சிகொண்டு பூரித்து ஆரவாரித்து எண்ணியோசனைபண்ணி இவளாரோ கன்னிகை இராமகாரியம் விசுவாசிக்கிறாள் அதிகமாக பூசிக்கிறாள் புகழ்கிறாள் தெரியவில்லை அருகேசென்றாள் பயந்தோடிப்போவாளோ அறியோம் அல்லதுமயிலிராவணன் தானோ மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு இப்படிகபடு செய்கிறானோ யாதொன்றுந் தெரியோம் என்று நினைத்து அந்தமரத்தின்மேலிருந்தே ஆகாயவாணிசொல்வதுபோலவே அனுமார்சொல்லுகிறார்.

கேளும் பெண்ணே உன் மகனுக்கு ஒருவனும் திக்கில்லாமற் போனதென்ன இராம லட்சுமணனுக்கும் அப்படி போனதென்ன சொல்லென்ன தூரதண்டிகைகேட்டு இதேது மனிதர் பேசுகிறகுரலாயிருக்கிறது மயிலிராவணன் ஒருவரோடே சொல்லாதேயென்று போகச்சொன்னானே நாமிங்கே வந்தோமே இப்படியழுதோமே அந்த மயிலிராவணன் தான்வந்தானோ அல்லது எவரையாகிலுங் கூட்டியனுப்பினானோ இதேது பேசுங் குரலாயிருக்கிறதென்று பயந்து அழுகையைநிறுத்தி எழுந்திருந்து குளத்திலே தண்ணீர்மொள்ள இறங்கினாள் அதையனுமார் பார்த்து இனி சும்மாயிருக்கலாகாது இவளண்டைக்குப்போய் பேசவேண்டுமென்று அந்தட்சணமே மரத்தைவிட்டிறங்கி தூரதண்டியிடத்தில் மெதுவாகநடந்துபோய் குளத்தின்படிகட்டின்பேரில் நின்றுகொண்டு சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே மாதுசிரோமணி இராம லட்சுமணனுக்கும் உனக்கும் உன்மக

னுக்கும் அனுபந்தனாகிய நான் சகிபாக்கிக் கொடுக்கவந்தேன் அந்
த இராமலட்சுமணரென்கிற வழிபடுகடவுளர் எங்கேயிருக்கிறார்கள்
அறிந்தால் தயவுசெய்து சொல்லுமம்மாவென்று அனுமார் கேட்
டருளினார் அப்போது தூரதண்டி அனுமாரைப்பார்த்து பயந் தெ
ளிந்துசொல்லுகிறாள் ஐயா அனுமாரே நீஎன்னருகில் வாருமென்று
அழைக்க அனுமார் சந்தோஷித்து அவளருகில்போய் நிற்க தூரத
ண்டிசொல்லுகிறாள் அடா வாடா அப்பா அனுமா ரனுமாரென்று
சொல்லுகிறாயே குரங்குஜாதியல்லவா மனுஷரைப்போல் நீபேசுகி
றாய் நானெப்படி நம்புவேனென்று சொல்ல அனுமார் சொல்லுகி
றார் வாரும்பெண்ணே தூரதண்டியென்னும் ராட்சதஸ்திரீயே அப்
படியேன் பயப்படுகிறாய் எனக்கு 64-பாஷையும் சகலசாஸ்திரமும்
நீதிநூலும் சாதாரணமாய் எறும்பு முதலிய சிற்றறி வுயிர்களின் பா
ஷையுந் தெரியுஞ் சந்தேகப் படவேண்டியதில்லை சும்மா சொல்லடி
யம்மாவென்று கேட்க தூரதண்டி சொல்லுகிறாள் வாரும்ஆஞ்சநே
யா அரிராமருடைய அருணனாகிய வாயுவின்சேயா நான் சொல்வ
தைக்கேளும் புஜபலபராக்ரமம் பண்ணுகிறபோது ஒருகையினால்
இராட்சதகூட்டங்களை யடித்தாய் பதினெட்டக்ரோணி தண்டு
தளம் மாண்டுவிட்டதென்றார்களே அப்படிப்பட்ட புஜபலமராக்கிர
மசாலியாகிய நீ இப்படி குழந்தை பிள்ளைபோலிருந்தால் எனக்குச
ம்மதி படாது உன்னுடைய விஸ்வரூபத்தை எனக்கு காண்பிக்க
வேண்டு மதன்பின்பு நான் சொல்லுகிறேனென்று சொல்ல அனுமார்
தூரதண்டியைப்பார்த்து நீ அந்த சொரூபத்தைப் பார்த்தால் பய
படுவாயென்று சொல்ல அதற்கு தூரதண்டி யானவள் சொல்லு
கிறாள்.

கேளும் ஆஞ்சநேயரே நீர் எவ்வித சொரூபமெடுத்துக் காட்டி
னாலும் பயப்படமாட்டேன் மயிலிராவணனுடைய மாய்கைகளைக் க
ண்டு பயந்தெளிந்தேன் நீர் எவ்வித ரூபமெடுத்தாலும் பயந்தோற்றா
து துரிதத்தில் உம்முடைய .விஸ்வரூபத்தை யெடுத்துக்காட்டுமை
யாவென்று தூரதண்டிகைசொல்ல அனுமார் பாரும்பெண்ணேயெ
ன்றுசொல்லி மேகமண்டலம் வாயுமண்டலம் சந்திரமண்டலஞ்சூரிய
மண்டலம் நட்சத்திர மண்டலமெல்லாம் அளாவும்படியாக வளர்ந்
தார் தூரதண்டிபார்த்து பயந்து நடுநடுங்கி ஒடுங்கி கிடுகிடுத்து ஆஞ்
சநேயரைப் பார்த்து சொல்லுகிறாள் அனுமாரே உம்முடைய ரூபத்
தைப் பார்க்கத்தக்கவளல்ல போதும்போது மையாவென்று ஆடிப்
பாடி அவரை நாடி அவர்பாதந்தேடி விழுந்து எழுந்து அடிபணிந்து

அனுமாரென்று துணிந்து விசாரந் தணிந்து சிரமேற் கரங் குவித்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தாள் உடனே அனுமார் அந்த சொரூபத்தைவிட்டு எப்போதும்போல சுருக்கி தூரதண்டி யண்டையில்வெருங்கிப்பயப்படாதேயென்று தைரியஞ்சொல்லி பெண்ணே உன்காலில் விலங்கேது யார்போட்டார்கள் என்ன காரணத்தினால் உனக்கு விலங்கிட்டார்கள் எங்கே திருடினாய் என்ன அடாத காரியத்தைச் செய்தாய் என்ன சுமங்கிலியே உன்னைப்பார்த்தால் சகலஆபரணங்களுடன் பூஷணாலங்கிரதையாயிருக்கிறாய் கழுத்திலே மங்கிலியம்விளங்கவில்லை உன்புருஷன் இருக்கிறானோ யில்லையோ ராமலட்சுமணாள் உயிரோடு சுகமாயிருக்கிறார்களோ யில்லையோ உனக்கு இந்தவிலங்கு வந்த காரணார்த்தமென்ன சொல்லுமம்மாவென்று கேட்டார்.

இந்த வார்த்தையைக்கேட்ட தூரதண்டிகை அனுமாரைப் பார்த்து அன்போடுமின்போடும் அர்ச்சித்துப் பூசித்து யோசித்துசொல்லுகிறாள் கேளுமையா வனுமாரே இந்த மயிலிராவணன் மகா திண்டோளன் வெகு சண்டாளன் என்னையும் என்மகனையும் விலங்கிலேபோட்டான் நாங்கள் திருடவில்லை அள்ளவில்லை துன்பஞ்செய்துக்கொள்ளவில்லை அவன் வார்த்தையைத் தள்ள வில்லை அந்தப் பாதகன் ஆங்காரத்தினாலே என் புருஷனைக்கொன்று என்னையும்என் மகனையும் அநியாயமாக நாலாயிரவருஷகாலமாய் முன்னூறுபார மெழுகினாலே மிகுதியோடு தகுதியான கையிலும் மெய்யிலும் தோளிலும் விலங்கு பூட்டிவிட்டானென்று கூற அவ்வசனத்தை கேட்டனுமார் நல்லது பெண்ணே அந்தசண்டாளனிட்ட விலங்கெங்கே யென்று ஆக்கரித்துப் பற்கடித்து மீசை துடித்து காத்தை மண்மீதடித்து காலையுங் கையையும் பிடித்து விலங்குகளையொடித்துவிட்டார் தூரதண்டிகைகண்டு மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டு நயந்து வியந்து அனுமாரென்று பயந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி தூரதண்டிகை உனக்கு விலங்குபோட்டகாரணமென்ன உன்புருஷனாகிய புண்ணியவான் பேரென்ன உன்மகன் விலங்கிலே கிடக்கிறானென்றழுதாயே அந்தச் சங்கதிகளை யெல்லாம் சவிஸ்தாரமாக சொல்ல வேண்டுமென்றனுமார் கூறினர்.

அந்த வசனத்தைக் கேட்ட தூரதண்டிகை சொல்லுகிறாள் கேளுமனுமாரே என்பேர் தூரதண்டிகை என்புருஷன்பேர் காலதத்தன் என் குமாரன்பேர் நீலமேகன் கேட்டீரோ அனுமபூமா என் புருஷனைக் கொல்லவந்தகாரணம் மயிலிராவணன் எனக்கு அண்ணன்

அவனிந்த பாதாளலங்கையை யரசாக்ஷிசெய்து கொண்டிருந்தவன்
என்புருஷனையும் தன்னோடுகூட வைத்துக்கொண்டுசகலவதிகாரமெ
ல்லா விசாரணைகளையும் விசாரித்து வாச்சொல்லி உத்தியோககட்
டளை திட்டமாகயிட்டிருந்தான் நானும் என் புருஷனுடன் சுகமா
க சிறிதுகாலம் வாழ்ந்திருக்கும்போது எனக்கு கர்பந்தரித்து ஒரு
பிள்ளையைப் பெற்றேனந்தப் பிள்ளைக்கு என்புருஷன் நீலமேகனெ
ன்று பேரிட்டா ரதன்பின்பு மயில்ராவணனுக்கு மாதங்கி என்பவ
ளுடைய வயிற்றிலே ஒருபெண் பிறந்து அந்தப் பெண்ணுக்கு ரூப
வதியென்று பெயரிட்டு நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ண
முமாக வளர்த்துவந்தார்கள்.

அப்படி வளர்த்துவந்த சிறிதுகாலத்துக்குப்பின் என் புருஷ
னவன் மகனையெடுத்துமுத்தங்கொடுத்துமடிமீதில் வைத்துக்கொ
ண்டு கொலுக்கூட மண்டபத்திலிருந்தா ரப்போது மயில்ராவணனு
ம் தன்னுடைய குமாரத்தியாகிய அதிரூபவதிக்கு சகல ஆபரண
மும் தரித்து தனதுமடியின்மீதுவைத்துக்கொண்டிருந்தான் இப்படி
யாக ஏகசிங்காதனத்தின்மீதிலே யிருக்கும்போது மயில்ராவணன்
என் புருஷனைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் காலதத்தா உன்மகனுக்
கு இந்தரூபவதியென்கிற பெண்ணைக்கொடுத்து கலியாணம் பண்
ணிவைக்கிறேனென்றுசொன்னான் அந்தட்சணமே பிடிபிடித்தது
போல் ஆகாயவாணி சொன்னதாவது அடாவாடா மயில்ராவணா
இந்தரூபவதியை யாருக்குக் கொடுத்து விவாகஞ்செய்து வைக்கிறா
யோ அந்தப்புருஷன்பெயர் நீலமேகனாகும் அவனுக்கே இந்தபா
தாளலங்கை முடி பொருக்குமென முக்காலுஞ்சொல்ல அப்போது
சபையிலிருந்தவர்களெல்லோரும் ஆதியந்தமோடு கேட்டுக்கொண்
டிருந்தார்கள். உடனேமயில்ராவணன் திடீலென்று தனது சிங்கா
தனத்தைவிட்டு கீழேகுதித்து கோபமதிகரித்து அச்சபைமிதித்து
துதித்து சொல்லுகிறான் கேளுங்கள் சபையோர்களே யான் விளை
யாட்டுக்குச்சொன்னதை நீலமேகனுக்கு ஸ்தாபிதமாக அந்த ஆக
யவாணியாரும் உறுதிசொல்லலாமோ நீலமேகனுக்கு என்குமாரத்
தியான ரூபவதியை கொடுக்கிறேனென்றுசும்மாசொன்னேனேயொ
ழிய நிஜமாகசொல்லவில்லையே எனக்குச்சரியான பலசாலியானவ
னெவனோ அவனுக்கல்லவோ கொடுப்பேன் இந்த சொற்பமுள்ள
மாதைத் தருவேனோ இவ்வசனம் அடாது இனிவிட்டுவிடாமல்
காலதத்தனையும் அவன்பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் கொ
ல்லாமல் விட்டுவிட்டால் பின்னால்நமக்கு கேட்டைத் தருமென்றெ

ண்ணி இதோ இந்தக் கத்தியினால் வெட்டுகிறேனென்று என்புருஷனைப் பிடித்துக்கொண்டா னப்போதென்மகன் ஓட்டமாக ஓடிவந்திப்படி சேதியென்று என்னோடுசொன்னா னப்போது நான் என் மகனாகிய நீலமேகனை வீட்டிலே போட்டுக்கதவைமூடி ஒளித்துவைத்து புருஷனையழைத்துவர மீண்டுந் திரும்பிச்சென்றே னதற்குமுன்னமே மயிலிராவணன் என் புருஷனை வெட்டிப்போட்டு எனக்கெதிராக அந்தகத்தியையும்பிடித்துக்கொண்டோடிவந்து அடிதாரதணடிகையே உன்மகன் ஓடிவந்தானே அவனெங்கேயென்று என்தலைமயிரை சுருட்டிக் கீழேதள்ளி யவன்கையிலே ஓங்கிக்குத்தும்வேளையிலேநான் அண்ணா என்னிருகண்ணா ஐயா இருபது கையா ஆண்டவனேமுடிகள்பூண்டவனே என்னையேன் வெட்டுகிறாயென்றிரக்கமோடுவேண்டினேனவன்மனதிறங்கி இதோ பெருவிலக்காகிய ஒரு விலங்குமாட்டிவிடுகிறேனென்று பதினாயிரம்பாரமுள்ள இந்தஎழுகினாலேபண்ணினவிலங்கை என்காலிலும் என் குமாரன் காலிலும் தரித்தானவ்விலங்குடனே என்மகனான நீலமேகன் காவற்கூட்டத்திலேயிருக்கிறானென்றறிவாய் முறையாக ஆதியந்தமாகக் கூறி பின்னுமனுயாரோநீ என்பங்கு தேவனாகவந்து நாற்பதினாயிரவருஷமாகத் தரித்திருந்த பெருவிலங்காகிய திருவிலங்கை முறித்து தரித்துவிட்டீரோ வானசேனாதிபதியே வழிபடு தெல்வக்கதியே மாயன்புகழுநிதியேமன்னர்துதிக்குந்துதியே ஆஞ்சநேயா ஆயன்சகாயா அரும்பத்துயா அடியார்க்கருளுநேயா அனுமந்தா என்முன்வந்தாய் ஐயனேமெய்யனே தீரவே வீரனே சீலா அன்பரனுகூலா சரணஞ்சரணம் என்னை ஆண்டருளுந் தருணமென்று பற்பலவாகபுகழ்ந்துஅஞ்சலிசெய்து இரு கைகளையும் நீட்டி திருமுகங்காட்டி அபயஸ்தந்தாவென்று கேட்டாள்.

அனுமார் சந்தோஷிதது தாரதண்டிகையைப் பார்த்து அவள் கையைப்பிடித்து உள்ளங்கையிற்பிடித்து நன்மதியெடுத்து அபயஸ்தங்கொடுத்துச் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே உனது சேதியெல்லாங்கேட்டுத் திருமனங்களித்தேன் ஆனந்தகடலில் குதித்தேனென்று எனதுபராக்கிரமம் நீயறியப்போகிறாய் அந்த மயிலிராவணனை யதம்பண்ணிப்போடுகிறேன் உனதுகுமாரனாகிய நீலமேகனுக்கு அவனது பாதாளயிலங்கையாகிய இந்நகரத்திற்குப் பெரியதுரையாகப் பட்டங்கட்டி அந்தரூபவதி யென்னுமாதை யவனுக்கு மணஞ்செய்வித்துபோவதுமன்றி நாடுநகரமுதலியவற்றைச்சீர்திருத்தி அரக்கர் படைகளை நீக்கிவிட்டுப்போவே னஞ்சாதேயென்று பற்பல தைரி

யஞ்சொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுகிறார் கேளும்மாதே தூரதண்டிகை யே நமது வழிபடுதெய்வமான இராமலட்சுமணுளெங்கேயிருக்கிறார் கள் மயில்ராவணன் எங்கேயிருக்கிறான் என்ன செய்கிறானவன் புஜபலசௌரியமென்ன பராக்கிரமம் வீரதீரமென்ன எல்லாமறிவா யே சொல்லவேண்டுமென்றுவினவ வாருமனுமாரேஎன்னசொல்லப் போகிறேன் நிஷ்கள நிர்மல நிர்விஷய சுத்த சைதன்னியமாகியும பார்வதா சமேதனுகிய குணக்குறியில்லாததாயும் விளங்கியிருக்கப் பட்ட சாக்ஷாத் பகவானுகிய பரமேஸ்வரனிடத்திலே மூவேழ தலை முறைக்கு மழியாத வரம்பெற்றவன் வீராதி வீரன் தீரமுள்ளவன் மாயாவித்தைகள் கற்றவன் இராக்ஷதரிற் சிறந்தவன் புண்ணியமற்ற வன் அவனை தேவராலும் மூவராலும் ஜெயிக்கப்படாது இந்த மண் ணுலகத்திலும் விண்ணுலகத்திலும் ஒருவருமில்லை அவனைப்போ லொத்த பராக்கிரமசாலிகள் யாவருமில்லை நீர் ஜாக்கிறதையாக சண் டைசெய்து ஜெயிக்கவேண்டுமென்று தூரதண்டிகை சொல்லினுள் அனுமார்சொல்லுகிறார்நல்லதப்படியேயவன்சமர்த்தனுனவனென்று சொன்னுயல்லவா நல்லதாகட்டும் அவனைநானொருவனுமே ஏகாங்கி யாய் வீரதீர சண்டப்பிரசண்டனுய் யுத்தத்தில் மடித்துவிடுகிறேன் என்பலத்தை யறியப்போகிருய் அதிருக்கட்டும் இதோ யிருக்கிற தங்கக்கோட்டைவாசலிலே துலாயந்திரமொன்றிருக்கிறதா மதிலே சிறிது ராட்சதர்களிருக்கிர்களாம் அதின்விபரம் விரைவிலே சொல் லென்ன தூரதண்டிகை சொல்லுகிறுள் கேளுமையாவானரசிரோன் மணியே அதோபாருமக்கக்கோட்டைவாசலில் துலாயந்திரங்கட்டி யிருப்பதை யதிலே மயில்ராவணனுக்குச்சத்துருயாவர் வருவாரோ அவர்களைக்கண்டிப்பதுந் துண்டிப்பதுமாகநிறைகோலில் நிற்பார்கள் அந்த நிறைகோல் மூன்றுதரஞ் சாயுமாயி னவன் சத்துரு இவன் மித்துரு இவன் இஷ்டன் இவன்துஷ்டன் இவன்சகோதரன் இவன் விசுவாசனென றறிந்துக் கொள்ளுவார்கள் இவர் சத்துருவென்று கண்டுக்கொண்டாலங்கனங் காவலாகவிருக்கும் 20-லட்சம் ராக்ஷதர் வந்து முனைந்து யுத்தவாதம் புனைந்து கோபக்கனல் கனைந்துசினந்து கதித்து கொதித்து மதித்து துகித்து பிடித்தடித்துக்கசக்கி நசுக்கி தைத்து வதைத்து மண்ணிற்புதைத்துவிடுவார்களென்றுகூறினுள்.

பின்னும் அனுமாரானவர் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே இ தக்கோட்டைவாசலிலுள்ள அவரவரை யானே தப்பாமல் கொல்லு வேன் நீ எனக்கோருபாயம் செய்யவேண்டுமென்ன தூரதண்டிகை அனுமாருக்குச் சொல்லுகின்றனள் ஓ வீராதிவீரதீர பராக்கிரமவிற்

னசொற்பனமுள்ள வனுமானே என்னாலாவதுகாரணார்த்தமானது
யாவை அவைகளைச் சொல்லுமையா அடியேன் சிரமேற்கொண்டு
நடக்கப்பிரியமுற்றிருக்கிறேனென்ன மயில்போலும்சாயலும் அயல்
போலும்விழியுங் குயில்போலுமொழியும் அன்னத்தின்ஒயில்போலு
நடையையுடையபெண்பாலாகிய தூரதண்டிகையே கேளும்மாதர்க்
கரசியே அந்த கோட்டைவாசலுக்கப்பால் என்னைக் கொண்டுபோய்
விட்டால் நானத்தனைபேரையும் ஆலையிலாடும் கரும்பு எவ்வண்ணஞ்
சதையுமோ அவ்வண்ணம்போல் யாவரையுமடித்துதடுத்துபடுகளஞ்
செய்துவிடுவேன் யமபுறஞ்செலுத்திவிடுவேன் இந்தவுபகாரஞ்செய்
தால்போதுமானது என்று அனுமார் சொல்ல அதுக்கேட்ட தூர
தண்டிகை கேட்டு நடுங்கி ஒடுங்கி ஆஞ்சநேயரோடு சொல்லுகிறாள்
ஐயனே வானரத்துய்யனே யான் எவ்வாறுபோவேன் விலங்குமறி
பட்டுத் தறிப்பட்டுப்போனதே இனி எவ்வாறு செல்ல என்னவுபா
யம் நீர்செய்தது சகாயம் அங்ஙனே போனால் அபாயம் வருமே எ
ன்னசெய்கிறது இதுவுமன்றி உம்மை அவ்விடம் அழைத்துபோ
னால் தாராசுமுள்ஆகிய நிறைகோல்சாயுமே உடனே காரியம் கெட்
டுப்போகுமே சிரிக்கட்டிப்போடுவாரே ராமமூர்த்திதேடுவாரே இத
ற்கென்ன செய்கிறது என்னாலாகாதென்று வருத்தமடைந்து சொ
ன்னாள்

அனுமார் நோக்கி மனதை திடமாக்கி கவலையென்பதை நீக்கி
கலக்கமென்பதை போக்கி யாதொரு விசேடஞ்சொல்வினீர் சமீபத்
திலுற்றன கேளும்பெண்ணே நீகூறினவாறே அந்ததராசாகியநிறை
கோல்சாயுமாயினும் உன்னையெவனொருவன் கண்ணோக்கிபார்ப்பானா
இல் உடனேகண்டிக்கவும்தண்டிக்கவும்காத்துவருகிறேன்பயப்படா
தே இந்த வுபகாரம்பண்ணவேணுமென்று கூற அம்மாது சொல்லு
கிறாள் ஆனாலும் எப்படிக் கொண்டுபோவேன் இவ்வளவு கெம்பீர
மான ரூபமோடிருக்கிறீரேயென்றுசொல்ல அனுமார்சொல்லுகிறார்
வாரும்பெண்ணே இதோஎன்னுடையவிசித்திரத்தைப்பாருமென்று
கூறிசந்தோஷமீறி சரீரத்தை உருவிகாலமைய நிருவி ராட்சதரைக்
கொல்லக்கருவி திரணமாத்திரத்தில் சிறியவுருவமைந்த தூரதண்டி
கையைப்பார்த்து தண்ணீர்குடத்தையெடுத்து தலைமீது வைத்துக்
கொள்ளச்சொல்லி அந்தத்தண்ணீர்குடத்தின்மீதிலேமாங்கொத்தை
யொடித்துவைத்து அந்நீர்க்குடத்திற் போட்டு மாவிலைக்கொத்திலே
ஈபோல் மறைந்திருந்தார் தூரதண்டிகைமகிழ்ந்து அனுமாரிருக்கிற
மாவிலைக்கொத்தினைப்பிடுங்கி குடத்தின்மீதுவைத்து மெள்ளமெள்ள

நடந்துசெல்ல தங்கக்கோட்டைவாசலிலேயிருக்கிற இராட்சதரைப் பார்த்து எவ்வாறு போவோம் என்ன அனர்த்தமாகுமோ வென்று ஏங்கிவீங்கி காலடிவாங்கி ஒடுங்கிநடந்து தங்கக்கோட்டையைக்கடந்து தலாயந்திரமான தராசென்கிற நிறைகோலுக் கப்பால்போனால் உடனே யந்தத் தராசுகோலானது தலை கீழ்மேலாயிருக்க பெருக்க விழுந்தவுடனே இராட்சதாள் திடுக்கென்று பயந்து நயந்து வியந்து துயந்து அண்ணார்ந்து இருமாந்து பார்க்குமளவில் சத்துருவைக்கண்டதில்லை தூரதண்டியைக்கண்டார்கள் கோபங்கொண்டார்கள்யாரையோ ஒருவனை யழைத்துவந்தாள்போல் தோன்கிறது என்று ஐபுற்று அங்ஙனமிருந்த 80-ஆயிரலட்சம் ராட்சதர்களும் அதிகாரியான தலைவன் ரத்தாட்சன் என்பவனோடு முறையிட்டார்கள் ரத்தாட்சன் அதிசீக்கிரமாக வலது பாரிசத்திலிருந்த கத்தியை யுருவிக்கொண்டு தூரதண்டிகைமுன்னேசென்று நின்று அடிவாடி தூரதண்டிகையென்னுந்திருடி எங்கேபோகிறாய் ஆரையழைத்து வந்தாயோ சோதனை காட்டடி இதோ உன்னை வெட்டுகிறேன் குத்துகிறேன் கழுவேத்துகிறேன் கள்ளமில்லாமல் உள்ளபடிசொல்லடி இங்கே நில்லடி என்று சொல்ல கிடுகிடென்று அயர்ந்து நிற்கலுற்றாள்

ஆஞ்சநேயர் அந்தச்சமயத்தில்மாவிலைக்கொத்திலிருந்தவண்ணை மாசலனிக்குமனை துகளித்து சிரசையசைத்து திடீலென்றுகோட்டை இடிபிடித்ததுபோல் குமுறி ஆகாயம் பூமி பாதாளம் வரையில் ஏக சொரூபமான விஸ்வரூபமெடுத்து கிழேகுதித்துகோபங்கதித்து அவ்விராட்சதன் உருவிய கத்தியைபிடுங்கிக்கொண்டு அரக்கரோடெதிர்த்துயுத்தஞ்செய்கிறபோது அரக்கர்கள்கண்டு அவரவர்வில்வளைத்து நாணேரிட்டு பூரிகோவை ஆமம்பூட்டியஞ்சினி நரம்புநாரிபுடம்குணம் முதலியது நாணேரிட்டு நாகம்வாளி கணைபல்லவம் வண்டுங்தூரம்சங்கம் பத்திரம் அந்திரம் கோவென்றுபேர்பெற்ற அம்புகளையும்விசிதப் பூதை பத்திரி எவ்பாளம் தோணி யகழி கொடைசிலிமுகம்யென்று நாமகரணம்பெற்ற பாணங்களையும் கரவேக சரவேக உரவேகமாக வில்லிற்புதைத்து குணத்தொனிபண்ணி ஆகாயம்பூமி அண்டகடாகமெண்டிசையும் வெடிக்கும்படியாக கார்மழைபோலப் பொழிந்தார்கள் அனுமார் அதுகளைக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு இடதுகைகேடயத்தினோடுவிலக்கி வலதுகைகேடயத்தினால் ஓங்கி படீல்படீலென அடிக்கிறபோது அந்த அடியானது கோடைகாலத்திலே இடியிடித்தது போல் திடீல்திடீலென்று கற்பங்கலங்கும்படி இடித்து அடித்துபுடைத்து காலால்துடைத்து தலைமாடுகால்மாடு தலைமாடாகவெட்டிபுஜங்

களைத்தட்டி பிணமலைபோற் குவித்து தாகம்தாவென்று சிலர்தவிக்க அநுமாரானவர் சற்றுமிளையாது களையாது யானை கூட்டத்திலேபோய்விழுந்த வீரசிங்கம்போல் ஒருமணிநேரம் முன்னும்பின்னும் பாராமல் ஜாடுகிறபோது சிலர் ஏங்கினார் சிலர்தூங்கினார்கள் சிலர் ஆதமத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள் சிலர்வேலாயுதத்தை தூக்கினார்கள் சிலர்பரமண்டலத்தில் ஓங்கினார்கள் ஆயுதங்களை கையில் வாங்கினார்கள் சிலர்மூர்ச்சைபட்டுத் தேங்கினார்கள் சிலர் குத்துயிராகவுளறினார்கள் சிலர் சிற்றுயிரோடு தேறினார்கள் இப்படி நானாவிதமாக அநுமார் நிர்த்தூளிசெய்துவிட்டார்.

அந்த அரக்கர்படையிலே பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் மன்னர் மண்டலீகர் யானைத்தலைவர் சேனைத்தலைவர் குதிரைத்தலைவர் ஒட்டகத்தலைவர் படைத்தலைவர் யூகத்தலைவர் தண்டத்தலைவர் முதலிய ராட்சதபடைகளெல்லாம் ஈட்டிபாங்கு சாங்கு பாலாபெரியம்பு பொரியம்பு தறியம்பு நெறியம்பு வில்லுகள் சங்கு சக்கரம்கலாள்கள் கோதண்டம் பிண்டிபாலம் கொடுமரம் தொடுமரம் விடுமரம் எடுமரம் பழுப்படை தொழுப்படை எழுப்படை வேலாயுதம் சூலாயுதம் அஸ்திரம் சஸ்திரம் வச்சிராயுதம் குந்தம் தொரக்கம் தங்கம்கூர்வாள் மீன்வாள் உடைவாள் கடைவாள் கூர்வாள் குறுந்தடி நெறுந்தடி இவ்வாறு நானாவித ஆயுதங்கள் எடுத்து முகங்கடுத்து ராட்சதர்களெல்லாம் பற்களைநெறநெறவென்று கடித்து மீசைதுடிக்க அநுமாரோடு கைகலக்கிறகாலத்தில் ஆஞ்சநேயப்பெருமாள் சீக்கிரமாக ஜாக்கிரதையோடு ஆக்கிரமித்து பராக்கிரமங்காட்டி வியாக்கிரமம்போல்சீறிகோபமீறி அவனை இவனடிக்க அவன்மார்பில் இவன்குத்த இவன்மார்பில் அவன் குத்த அவன்தோளில் இவன் குத்த இவன்தோளில் அவன்குத்த வலம்இடமாக இடம்வலமாக கிறுகிறென்றுநின்று சென்று சுழன்று உழன்று கழன்று விழன்று ஒருவர்க்கொருவர் சரிசமானமாகசண்டைசெய்தார்.

இப்படி இவர் சண்டைசெய்கிறதை ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள்யாவரும்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு ஆதிகாலத்திலே சாட்சாத்பிரமசைதன்னியராயும் தந்தைக்குபதேசம் வந்தித்த குருவாயும் மிருக்கப்பட்ட கந்தன் கடம்பன் கார்த்திகேயன் வேலுடைக்கடவுள் தேவசேனாபதி மயிலேறுஞ்சேவகன் கோழிக்கொடியோன் தாரந்தன் சேந்தன் குறிஞ்சிவேந்தன் வள்ளிகாந்தன் என்று சொல்லத்தக்க சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளோடு எதிர்த்தசூரபத்மாவும் அவனுடைய புத்

திரிமித்திரகளத்திராதி சேனைகள் எவ்வாறு அழிந்தனவோ அவ்வாறு சுப்பிரமணியக்கடவுள்போல் இந்த அனுமார் ஒருவராகவிருந்து அந்தத்தங்கக்கோட்டைவாசலிற் காவலாயிருந்த மயிலிராவணனுடைய ராட்சதப்படைகளைப் பெருவிஷத்தின் அச்சுவேர் நச்சுவேர் சிறுவேர் பெருவேர் பக்கம்வேர் பழுவேர் சல்லிவேர் மூலவேர் அடிவேர் நுனிவேர் துனிவேர் இப்படிச்சொல்லப்பட்ட வேர்களைந்து மரத்தைவெட்டித்தள்ளுவதுபோல் அரக்கர்படைகளைக்கலைநாட்டாமல்முடித்துக்கலைகளை கரித்து நிமைப்பொழுதிலே படுசூரணம் பண்ணினார் அதன்றி ஒருகற்பனைசொல்லுகிறேன் அதாவது வானத்தின் மாலைப்பொழுதில் செவ்வானமிடுகிறது அதை ஆகாயவாணி பூமிதேவியைநோக்கிஅடி மண்ணுக்காரியே என்னைப்பார் சிவப்புப்புடவைகட்டிக்கொண்டேன்என்று சிலநாளைக்குமுன்னே சொல்லியிருந்தா ளவ்வார்த்தை வெகுநாளாய் மனதில்வைத்திருந்த பூமாதே இன்றையுத்தகளத்திலே இரத்தவெள்ளமோடினதை பூமாதேவிகண்டு ஆகாயவாணியைநோக்கி சொல்லுகுறாள் அடிவிண்ணுக்காரியே நீ சிவப்புப்பிடவை கட்டிக்கொண்டதுபோல நானுங் கட்டிக்கொண்டேன் பாரடியென்று சொல்லுமப்போல அனுமார் போர்செய்தனர் இஃது புராணிகர் கூற்று அதாவது இக்கதை எழுதினவர் கருத்தாம்.

அனுமார் சொல்லுகிறார் கேளும் பெண்ணே தூரதண்டிகையே இப்போது நடந்த யுத்தகளரியைப் பார்த்தனையா எமதுபராக்கிரமவீரதீரசூரத்துவத்தையென்றுசொல்ல தூரதண்டிகைசந்தோஷித்து அனுமாருக்கு வலம்இடம் இடம்வலமாக வணக்கந்தந்து மனத்தன்பு கூர்ந்து ஆர்ந்து சொல்லுகிறாள் ஓஒ அனுமாரே நீர் வல்லவர் யாவருக்கு நல்லவர் உம்மைப்போல் பராக்கிரமசாலி உலகத்திலில்லை என்று துதித்தாள் மனதில் மகிழ்ந்தாள் நீர்குமிழ்போல்குதித்தாள் இவரே அதிவீரரென்று கட்டளை விதித்தாள் எரிகிற வெண்ணையில் விழுந்த அரிசம்போல் குதித்தாள் மகிழ்ந்தாள் புகழ்ந்தாள் மயிலிராவணனைக் கெட்டான் கிபாவென்று யிகழ்ந்தாள் அச்சமயம்நோக்கி ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகின்றனர்மாதற்காரியே கடகாசன் வீடெங்கேசேடி இங்கேவந்தது என்றுகூற ஐயா அனுமந்தனையா சிரஞ்சீவிமெய்யா சொல்லுகிறேன் இதோ இருக்கிறதே அது கடகன்வீடு அதற்கப்பால் விருசிமுகன்வீடு அதற்கப்பால் பத்திரகாளியம்மன் வீடாகிய கோயில் அதைஅனுமாரகேட்டு அப்படியாவென்று சொல்லிப்போட்டு சடகன் வாசலிலே நின்று அங்கனம்

நின்று கொல்லுவோமென்று தனதழகிய வாலை உள்ளே நுழையப ஞ்சுபோல நுழையவிட்டார்.

அங்ஙனம் அவன்பெண்சாதியும் மன்மதனும் ரதியும்போலபஞ் சணைமீது சரசசல்லாப வுல்லாச விலாச அமளிசெய்துக்கொண்டிரு க்கிற சமயத்தில அநுமாரானவர் வாலால் இருவரையும் மடவிருக்க க்கட்டி சுருக்கி வுருட்டி புரட்டி திரட்டி தெருவிலிழுக்கக்கண்டுஜெ யங்கொண்டு சிரமேற்கரங்குவித்து ஆண்டவரே நான் முன்னைவந் து அழகியவாலுக்கு எனதுபற்களை பலிகொடுத்து புறமுதுகு காட் டிஓடிவந்துவிட்ட என்னை எனிழுக்கிறீர் உமதுவார்த்தைக்குவரவில் லை அதோமகாபாவியான மயிலிராவணனை கொல்லுமையா சரணம் சரணம் தற்காலம்விட்டுவிடுமென்று வணங்கிஇணங்கிச்சொல்ல அநு மார் மனதிரங்கி புருஷனையும் பெண்சாதியையும் விட்டுவிட்டார் அ தன்பின்பு விட்டுமுகன்வீட்டிலும் அவ்வாறு தமது வாலைப் புகட்டி விட்டு அந்தவரசனையும் மடவிருக்கச் சுருட்டிக்கட்டி இழுத்து காகா வென்றுசுழற்றி நிலத்திலேயடித்தார் அவன் யமபுரஞ்சேர்ந்தான்.

அப்பால் மந்திரிபிரதானி தண்டத்தலைவர் யூகத்தலைவர் அணித் தலைவர் முதலிய பேரையு மவ்வண்ணமே தமது வாலை ஒழுங்காகப் புகும்படிசெய்து அந்தப்பத்துவீட்டையும் இடிவிழுந்த மரத்தைப் போல அதம்பண்ணி யாவரையுங்கொன்று கசக்கிநசுக்கித்தீயிற்பொ சிக்கி தூளனம்போல்செய்து தூரதண்டிகையை நோக்கிச் சொல்லு கின்றனர் பார்த்தையா மாது சிரோன்மணியே எனது பராக்கிரமத் தைப் பார்த்தையாவென்று சொல்ல அவள் சொல்லுகிறாள் வாரும் வானரசிரோன்மணியே என்மகனானவன் அந்த வீட்டில்தான்விலங் குடனேயிருக்கிறான் தயவுசெய்து அவன் விலங்கை தறித்துவிடுமெ ன்று நமஸ்கரித்தாள் அநுமாரானவர் அதேது நானிந்தப் பாதாள இலங்கா புரந்தரா தூரந்தரா நிரந்தரா என்று கூறுமாப்போல கூறி அவனிருக்கிற வீட்டின் கதவை நொறுக்கி உள்ளேபோய் விலங்கு களைநறுக்கிவிட்டு உள்நுழைந்தார் நீலமேகன்பார்த்து இவனெவனோ புதிதாய்த்தோன்றி நம்மைக் கொல்லவந்த கூற்றுவனென் [illegible] ஒருசி மூலையில் நடுங்கிஒளித் [illegible] அவனைப்பார்த் தடா நீ லமேகா வெளியியே புறப்படடாவென்று சொல்லக்கேட்டுத் திரும்ப வும்கதவுமூலையிலொளித்தான் அநுமார்கிட்டே போயிருப்போமாகி லிவன் மிகவும்பயந்திருக்கிறானென்கிறதாய் தூரதண்டியையழைத்து அடிபெண்ணே உன்மகன் என்னைக்கண்டு மூலையிலே பதுங்குகிறான் அவனைநீவந்தழையுமென்றுசொல்ல தூரதண்டிகையவ்வாறேசென்று

கூட்டத்திலேசென்ற நீலமேகனைப்பார்த்து அடாநீலமேகாவென்குழியிலேபதுங்கினாய் வெளியிலேவாடா குமாரகாவென்றழைக்கஅவன் பயந்தெளிந்து தாயாரிடம்வந்து அம்மாதாயே உன் காலிலிருந்த விலங்கெங்கே யாவர் முறித்தவர்கள் சொல்லுமம்மாவென்று நயத்தோடுகேட்டான் தாய் சொல்லுகிறாள்.

அப்பாகுமாரகா நீலமேகா நானிந்த வானரசிரோன்மணியானவர் காலில்விழுந்தேன் அவர் தயவுசெய்து என்விலங்கைவாங்கிவிட்டாரென்று மகனைப் பிடித்து இருவரும் அனுமாருடைய காலிலே விழுந்து கும்பிட்டு அடாபயப்படாதே இவரட்சிக்கவந்த ஆண்டவனடா என்றுசொல்லி அனுமாரைநோக்கி எங்களை இரட்சியுமையாவெனச்சொல்லினர் ஆஞ்சநேயர்களிகூர்ந்து உங்களிருவரையும் இரட்சிக்கவும் மயிலிராவணனை பட்சிக்கவும் வந்து தோன்றினேன் நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி அந்த ரூபவதியை மணஞ்செய்துவிட்டு போகிறேன் இதோ அபயஸ்தம் பிடிபிடியென்று தூரதண்டிகை கையிலேபோட நீலமேகன் சந்தோஷமெய்திருக்க அனுமார்நீலமேகனைக்கிட்டவழைத்து அப்பா இராமலட்சுமணனை இங்கிருக்காநின்ற பத்திரகாளிகோயிலுக்குப் பலியிடப்போகிறானே அந்த காளிகோயிலெங்கேயிருக்கிறது காண்பியுமென்று சொல்ல நீலமேகன் சொல்லுகிறான் கேளும் ஆஞ்சநேயரே அந்தப்பத்திரகாளிகோயிலிலே அவர்களிருவருமிருக்கிறார்கள் அந்த கோயிற்புறமானது மகா உன்னதமாயிருக்கும் அதோபாரத்தீரா தோன்றுது அதிலே இராமலட்சுமணனிரண்டுபேரிருக்கிறார்களென்றுசொல்லி பின்னுமையா அவர்களைப் போய் பார்த்தவுடனே நீர் இராமலட்சுமணனாகப்பட்டாரென்று சந்தோஷித்து இனி மயிலிராவணன் தான்போனாலென்ன நமக்குஇராமலட்சுமணனாகப்பட்டுவிட்டனரென்று களிப்பெய்து சும்மா போய்விட்டாலெப்படி விலங்கை தரித்துவிட்டு எங்களைப்பரதேசியாகவிட்டுப்போனாலெப்படி அப்புறம் மயிலிராவணன் எங்களிரண்டுபேரை வெட்டிப்போடுவானே யனுமந்தா ஆனபடியினாலேஎனக்குவெகு பயமாயிருக்கிறது சுவாமிநானொரு யோசனைசொல்லுகிறேன்கோபஞ்செய்துகொள்ளவேண்டாம நீர் பட்டங்கட்டுகிறேனென்றீரே எனக்கு பட்டமும்வேண்டாம் இதோ இந்த மயிலிராவணனை முன்னம் சங்காரம்பண்ணிவிட்டப்பால் இராமலட்சுமணனை யெடுத்துக்கொண்டு உமக்குச்சரிப்போனவனுக்கு இந்தப் பாதாளலங்கையைப் பட்டங்கட்டிவிட்டப்பால் நீர்போகலாமென்று சொல்லுகிறான்.

அப்பாலனுமார் சொல்லுகிறார் தம்பி நீலமேகா நீ இப்படி சமுசயம்படவேண்டாம் நானுனக் கபயஸ்தங் கொடுத்தது தப்பு வேறேதப்பத்தக்கதில்லை இந்த நாழிகைக்கு நம்பிக்கைசொல்லுகிறேன் இதோயிருக்கிற ஆகாயவாணி பூமிதேவிசாக்ஷியாக நானுனக்குபயப்படாமல் வாழப் பட்டங்கட்டி விவாகஞ்செய்து பின்புஉன்னிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு போகிறேனென்றுசொல்லநீலமேகனுந் தூரதண்டிகையும் தைரியத்துடனேயிருக்க மற்றுஞ்சொல்லுகிறார்கள் வாரும் ஆஞ்சநேயா எங்களுக்கும் மயிலிராவணனுடைய கெடுதி இப்படி சொல்லத்தக்கதாகயிருக்கிறது அனுமந்தஸ்வாமியென்று சொல்லிவிட்டு இனிமேல் சுகமாய்பத்திரகாளிகோயிலுக்குப்போய் நாங்களும் கூடவருகிறோமென்று சொல்ல வனுமாரா நீங்களிரண்டுபேருமென் கூடவரவேண்டாம் ஏனென்றால் யுத்தகளத்தில் நான்சண்டைசெய்யும்போது பயப்படுவீர்களாதலால் இந்த மண்டபத்தில்தானே பத்திரமோடிருங்களென்று சொன்னார் நீலமேகனும் தூரதண்டிகையும் அனுமாரைநோக்கிச் சொல்லுகிறார்கள் கேளுமனுமந்தா நீ பத்திரகாளி கோயிலுக்குப் போயிருக்கிற சமயத்தில் மயிலிராவணன் ஆர்களை யனுப்பி எங்களைப்பிடித்து வெட்டிப்போட்டாலப்போது எங்களுக்காதரவில்லையே நீபோய்விட்டா லிவ்விடத்தில் நாங்களெப்படியிருப்பதென்று சொன்னார்கள்.

அவ்வார்த்தைகளை அனுமார்கேட்டுயிருவரையும் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் வாரும்பிள்ளாய் நீலமேகா அவ்வாறே இங்ஙனம்யாராகிலும் வந்துங்களைபிடிக்கவந்தால் என்னைநினைத்துக்கனைத்துக்கூப்பிடும் அப்போது நான் வந்ததம்பண்ணிப் போகிறேனென்றார் ஆனாலவ்வாறு நல்லதுபோமென்று சொன்னார்கள் அனுமார் விடைபெற்றுக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாக பத்திரகாளிகோவிலுக்கு வந்தார் அங்ஙன மக்காளிகோயிற் கதவு சாத்தப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து ஐந்துவிரலைக்குவித்திருக்கி கெட்டியாகப் பிடித்திழுத்து ஓங்கி குத்து குத்தினார் அங்கிருந்த பதினாயிரம் சூலவண்டி யிழுக்கத்தக்கதான பொற்கதவானது பொடிப் பொடியாய் போய்விட்டது உடனே அங்கேயிருக்கப்பட்ட வதிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன் பிணவக் கேட்டருளுங்களென்று நாரதர் கௌதமருக்குச் சொல்லுகிறார் அந்த மகாகாளிகோயிலிலே ஆயிரக்கால்மண்டபம் அபிஷேகமண்டபம் விண்ணையாடு மண்டபம் பளிங்குமண்டபம் முத்து மண்டபம் வண்ணமண்டபம் திண்ணமண்டபம [illegible]ண்டபம் மரகதமண்டபம் கோமேதகமண்டபம் வச்சிரமண்டபம் பச்சைமண்டபம் புட்

பமண்டபம் வயிரமண்டபம் பவளமண்டபம் பதுமைமண்டபம் புதுமைமண்டபம் மதுரமண்டபம் பிரகாரங்கள் சாலைகள் துஜஸ்தம்பங் கோபுரஸ்தூபி கொடிக்கம்பம் இப்படி நானாவித அதிசயத்தைப்பார்த்து தேவர்மனதுவாடி மூலஸ்தானத்துக் கதவுமூடியிருப்பதால் கோபமீறி உடனே தமது கையில் ஜாடி ஒடைத்துவிட்டாரப்படி உடைத்துப் பார்க்குமளவில் அங்கனம் மகண்டி சாமுண்டிசாமளை காளி வேதாளி யுமைமாதங்கி தாருகர்பெற்றபைரவி ஆரணிதாரணி தஞ்சலணங்குஜபமுகக்கண்ணி மதுபதி ஆளியுந்திமாயை யோகினி டாகினி வலவை குரமகள் இப்படி முப்பத்துமூன்று பெயர்படைத்த பத்திரகாளியானவள் வாலைக்கொடிபோலே நீண்டபல்லும் கன்னல் பின்னல் சடையும்மருப்படையும்புலிதோலுடைய மகோரரூபமாகவிருந்தாள் சங்கமினிசஞ்சம்பெண் மூதலிய பேர்கள் ஊழியம்பண்ணுகிறதைப்பார்த்து கிட்டசென்று அவளருகில் வைத்திருக்கிற பெட்டியைக் கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு திறந்துபார்க்கவெய்தி இப்படியா செய்தியென்று கருதி அந்தப்பெட்டியை மெள்ளவசையாமலெடுத்து மேல்மூடியைத்திறந்து பார்த்துவிட்டார் இராமலட்சுமணர் நிர்சேஷ்டையாகமயிலிராவணன் மந்திரிக்கட்டினாலும் மாயாசூத்திரத்தாலும் கால்கை யசையாதிருப்பதைப்பார்த்திருந்தவிருவர் உடம்பெல்லாந்தடவிபார்த்துத் தட்டி எழுப்பலாகாதெனக்கருதி இராமலட்சுமணர் மயக்கந்தெளிந்து விழித்துப்பார்க்கவேண்டுமென் றனுமார் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார்.

ஓ அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகா அனாதரட்சகா ஆபத்பாந்தவா க்ஷீராப்திநாதா சீதாசமேதா பக்தவத்சலா பரந்தாமா பன்னகசயனா பத்மநாபா பங்கயம்பாதா ஆதிவராகா அச்சுதாகோவிந்தா கோபாலா இராமச்சந்திரா சோமசுந்திரா வென்று துதித்தார் மதித்தார் நித்திரையோ எழைபங்காளா இருதயத்தோளா இராமலட்சுமணர் என்வகைக்குணாளாவென்று கூப்பிடும்போது அங்கனேசற்று ராமச்சந்திரக்கடவுள் குவளைக்கண்விழித்து பவளவாய்திறந்து சொல்லுகிறார் வாருமனுமாரே நாமெங்கேவந்தோம் இதேது பிள்ளாயனுமந்தா கோவிலுங் கோபுரமு மண்டபமாயிருக்கிறதுஇது எவ்விடம் இதுயாருடையதேசம் இது என்னஸ்தலம் இங்கேன்வந்தோம் விபரமாகச் சொல்லுமென்றுகேட்க அனுமார்சொல்லுகிறார் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியே ஜகத்குருவே இந்த மயிலிராவணன் பாவி என் வால் கோட்டை – – யேதோ ஒரு உபாயம்பண்ணி ஏமாற்றி உங்களை எடுத்துவந்துவிட்டான் இதனாலே நானும்மைச் சேவித்த அ

ழைத்துப்போகவந்தேனென்றுசொல்லியருளினார் இவைகளையெல்லாங்கேட்ட இராமமூர்த்தி கண்ணைத்திறந்தவர் மறுபடியும்மயிலிராவணன் அபிமந்திரிக்க மந்திரோச்சாடனத்தின் மாய்கையினாலே இவர்கண்ணைத்திறக்கப்படாமல் மூடிக்கொண்டு மறுபடியும் நித்திரைசெய்யலுற்றார்கள் அதையனுமார்பார்த்து அதிகவிசாரப்பட்டு இனிநாம் சும்மா இருக்கப்படாதென்றெண்ணி தீர்க்காலோசனைபண்ணி இப்போது நாழிகைபதினைந்தாச்சுது இனிதாமதஞ்செய்தால் கெடுதிநேரிடும் இராமலட்சுமணனை இவ்விடத்தில் வைக்கக்கூடாது முன்செய்தவாறுபோல் இப்போது மயிலிராவணன் மதிமயங்கித் தியங்கமோசம்பண்ணுவான் இவர்களை ஒருவரிடத்தில் பத்திரப்படுத்திவிட்டு பின்பு இராட்சதர்களோடு சண்டைபண்ண வேண்டுமென்று எண்ணி நினைத்துத் திடீலென்று இராமலட்சுமணனை மூன்றுதரம் பிரதட்சணம் பண்ணி நமஸ்கரித்து கும்பிட்டு பெட்டியை அஸ்தத்திலசையாமலெடுத்து அந்தமயிலிராவணன் பட்டணத்தைவிட்டு எண்பதுகோட்டைகளையுந்தாண்டி அப்பாலேபோய் அங்ஙன; மிருக்கலாமென்று ஒரு மலையிருக்கின்றது அந்த மலையைப்பார்த்து அதிலே மண்டபமிருக்க அம்மண்டபத்தினுள்ளே இந்தப்பெட்டியை இறக்கிவைத்து அதற்குள்ளே ஒருகுகையைப்பார்த்து அந்தக்குகையிலே இராமலட்சுமணனை கொண்டுபோய் வைத்து பூமியைப்பார்த்து அனுமார் சொல்லுகிறார்.

கேளுமம்மா பூமாதேவியே உன்னுடைய புருஷனானவர் இதோவிருக்கிறார் இந்த மயிலிராவணன் கையிலே அகப்பட்டபடியினாலே நானெடுத்துவந்தேன் உனது மாப்பிள்ளை இப்படியிருக்கலாமா உன்தங்கையிலங்கையிலே அசோகவிருட்சத்தின் கீழேயிருக்கிறாள் இனிமேல் இராமலட்சுமணன்போய் இராவணசம்மாரஞ்செய்து உன்தங்கையை விடுவிக்கப்போகிறார் ஆனபடியினாலே நான்மயிலிராவணனுடனே யுத்தம்பண்ணி அந்தச்சண்டாளனைக் கொல்லவேணும்பின்பு வந்து இராமலட்சுமணனை எடுத்துக்கொண்டுபோகிறேன் அந்தமட்டும் நீவைத்திருந்துகாப்பாற்றி ஒப்பிக்கவேண்டுமென்றுசொல்லபூமிதேவி அனுமாரைப்பார்த்துவாரும் ஆஞ்சநேயப்பெருமானே இதோ இவ்விடத்தில் வையும்பத்திரமாக பாதுகாக்கிறேனென்று சொல்லுமப்போல் பூமியானது திடீலென்று வெடித்தது அனுமார் புகழ்ந்து அந்த வெடிப்புக்குகையிலே வைத்துவிட்டு பத்திரமென்றுசொல்லி மயிலிராவணன் பட்டணத்திற்குவந்துவிட்டார்; உடனேபூமிதேவியும் நாமிப்படியிருந்தால்கெடுதிநேரிடும்இராமலட்சுமணனைக்காண்பித்து

கொடுக்கலாகாதென்று வெடிப்புக்குகையை மூடிக்கொண்டாள் இக்
தக்கதை யிவ்வாறிருக்க அங்கே கடகனென்கிற இராட்சதனும் அ
வன் பெண்சாதியும் அனுமார்வாலிற் கட்டுபட்டு சரணம்பண்ணிவிடு
வித்துக்கொண்டு வீடுசேர்ந்து மறுபடியும் பெண்சாதியுந் தானுமாக
மன்மதகிரீடை நடத்திவரும்போது கடகனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்
வாரும்பிராணநாயகா அறிவுக்குறவா நீர் மயிலிராவணனுடைய உப்
புஞ்சோறுந்தின்று அவனுக்கிரண்டகந்தேடலாமா சத்துராதியான
ருராங்குக்குப்பயந்து ஓடலாமா இனி உமது அரசனிடத்தில்நாடலா
மா விரமில்லாத நீரென்னிடத்தில் கூடலாமா அன்னமிட்டவன்பெ
ண்சாதியைக் கன்னமிட்டவாறுபோல் நீர் செய்துவிட்டீர் அல்லாம
லும் நீர் அவனோடுபோய் சொல்லாமலிருப்பது தர்மசாஸ்திரநெறி
க்குத் தகுதியல்லவென்று அந்தப் பெண்பால் நற்புத்தி விளங்கக்
கூறினாள் கடகன்கேட்டு இதோ பாரடி போய்ச்சொல்லுகிறேனென்
று புறப்பட்டுச் சீக்கிரமாகத் தோட்டவழியிலே அனுமாருக்குத்தெ
ரியாதவனாகத் திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு மயிலிராவண
னுடைய ஆசாரவாசலில் நுழைந்தான் அவ்விடத்தில் பன்னீராயிரங்
கோடி ராட்சதர்கள் சத்துருபயமில்லாமல் ஆயுதங்களைத் தலைக்குய
ரமாகவைத்து நித்திரைபண்ணுகிறார்கள் அவர்களைக் கடகன் கண்டு
கையினாலே தட்டிஎன்ன தூக்கம் தூங்குகிறீர்கள் அதோ அனுமார்
வரப்போகிறாரென்று சகலமானபேருக்குஞ்சொல்லி அசுரனென்பவ
னையழைத்து மயிலிராவணனுக்கு இந்தச்சங்கதியைச் சொல்லென்று
கடகன் சொல்லியனுப்பஅவசரக்காரனான அசுரன் மயிலிராவண
னுக்குச் சொன்னான்.

அப்போது மயிலிராவணனும் அவன்பெண்சாதியும் சப்ரகூட
மஞ்சத்தில் சரச அமளி நடத்தும்போது பெண்சாதிநாயகனைநோக்
கி ஆண்டவனே உமதுமார்பழகுபோல் ஒருவருக்குமில்லையென்றாள்
நாயகன் சொல்லுகிறான் பெண்ணே உமது கிளிமுகம்போல் உலகத்
திலொருவருக்குமில்லையென்றுமடவிருகச்சேரத்தழுவி சரசசல்லா
பஉல்லாச அமளிநடத்தியிருக்கிற சமயத்தில் மயிலிராவணன் காதி
லேகாராசங்காயச்சி விட்டதுபோலும்பச்சைமரத்திலே வயிராமாணி
கடாவினாற்போலும்புகல மயிலிராவணன்கேட்டுகிருஷ்ணசர்பம்போ
ற்சீறி சீக்கிரமாகவெழுந்து கொலுக்கூட்டத்திற் வந்துட்கார்ந்து அப்
பாகடகாவாரும் அனுமான் வந்தானென்றாயே துலாயேந்திரத்தி லி
ருந்தபூபதியான இராட்சதா ளெப்படி அனுமாரை விடுவார்க ளவர்
களை யின்கேயழைத்துவா ஒரேவெட்டாக வெட்டுகிறேனென்றான்.

கடகன் சொல்லுகிறான் வாரும் எங்களரசனே வெற்றி முரசனே
இலங்கைக்கதிபதியே நீர் வெட்டுவிறபரியந்த மிருந்தாலல்லவோ அ
வர்களை அனுமாரென்னுஞ் சூரனடித்துக் கொன்றுவிட்டானென்றான்
மயில்ராவணன் வாசிமுகன் முதலிய மந்திரிகளைக் கூப்பிட்டு யோ
சனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல கடகன் கூறுகிறான் ஐயா நா
னொருத்தன் தவிர வாசிமுகன் முதலியபேர்களும் இறந்தாரென்
றுசொல்ல மயில்ராவணன் அப்படியாவென்று கருவிவாளையுருவிமந்
திரிகளிடம்கருவி யினிமேல் நடக்கத்தக்கதான காரியமென்னவென்
று கேட்டு கடகனைப் பார்த்து சொல்லுகிறான்.

கேளும் பிள்ளாய் கடகா என் தங்கையான தூரதண்டிகையை
தண்ணீர்க்குப்போக அனுப்பினேன் அந்த பாவி அழைத்துவந்தாற்
போலிருக்கின்றது இல்லாவிட்டால் அனுமாரிங்கேவரத் தீரமுண்டோ
நல்லது எல்லாவற்றிற்கும் அந்த தூரதண்டிகையும் நீலமேகனையும்
போட்டடைத்துவைத்த காவற்கூடத்திலே யிருக்கிறார்களோ இல்
லையோ யதைச் சற்றே பார்த்துவாவென்றனுப்பினான் கடகன் அதி
சீக்கிரமாயோடி அந்த காவற்கூடத்தைப் பார்த்தான் அப்படி பார்
க்கும்போது கதவுபொடிசூரணமாய் போயிருப்பதையும் விலங்கு தூ
ளாயிருப்பதையும் பார்த்துச் சீக்கிரமாகவோடிவந்து மயில்ராவண
னுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்துசொல்லுகிறான் கேளுமையா சுவாமி உமது
காவற் கூடத்திலிருவரும் அவ்விடத்திலில்லையென்று சொன்னார் ம
யில்ராவணன் அப்பாவென்று சீக்கிரமாக ஆக்ரமித்து பராக்கிரம
மீறி வியாக்கிரமம்போலச் சீறி கடகனைக்கண்டு இருவரையும் இப்
போதே வெட்டிப்போட்டு வாவென்று கடகனுக்கு விடைகொடுத்த
னுப்பித்தானும் எழுந்திருந்து ராமலட்சுமணரைப் பத்திரகாளிகோ
யிலிலே வைத்தோமேயென்று அந்தப் பெட்டியைப் பார்க்கவந்தா
னங்கே பெட்டியில்லாதபடியால் மயங்கித் தியங்கி என்ன செய்கிற
தென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இவனிப்படியிருக்க கடகன் அதிசீக்கிரமாகப்பட்டா கத்தியை
யுருவிக்கொண்டு நீலமேகனையும் தூரதண்டிகையையும் வெட்டவே
ண்டி அவர்களெங்கேயிருக்கிறார்களென்று கோட்டைகளைத்தாண்டி
மூலைக்குமூலைத்தேடி இராஜமார்க்கத்துவீதியிலே வரும்போது அய
னுக்கெதிராக அனுமார் வரக்கண்டு பயங்கொண்டு கடகன் ஓடுஓடு
வென்று நடுங்கி யொடுங்கி இனியெப்படித் தப்பித்துக்கொள்வதென்று
அதிக விசாரத்துடன் பட்டாகத்தியை தெருவில் யெறிந்துவிட்டு
ஒருவாதிலேறுபாய்ந்து குட்டிசுவர்களின் வேலிகளைத்தாண்டி விழுந்

து எழுந்து நான்குமூலையும்பார்த் தனுமார் கண்ணிலகப்படப் போரேமென்றெண்ணிபயந்து அயர்ந்து போரிற் புறமுதுகாட்டி ஓடுவது போலோடி மயிலிராவணனைத் தேடி அரண்மனைவந்துசேர்ந்தான் அங்கே மயிலிராவணன் கோலுவுக்குச்சென்றுபார்க்க கதவுஇடித்து முறிந்து மண்ணுய்ப்படிந்து படுசூரணமானதைப்பார்த்து இதேது மோசம்வந்தது அதிசயமாயிருக்கிறது பெட்டியை அனுமானொனுங் குரங்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டது இனி என்னசெய்வோம் பத்திரகாளியும் அவன்கூப்பிட்டவிடத்திற்குப் போனாளோவென்று சந்தேகித்து இந்தமாகாளிமுகத்தைப்பார்த்தான் பார்த்தவிடத்திலேபத்திரகாளி அகோரணி முகம்கோணி விசனமடைந்திருப்பதைப் பார்த்து சரிதான் பத்திரகாளியும் அனுமாரோடுபோய்விட்டாளென்று எண்ணி யோசனைபண்ணி இனி அரண்மனைக்குப்போகவேண்டுமே அனுமானானவன் எவ்விடத்திலாவது ஒளித்திருந்து வழிமறித்துக்கொண்டு அதம்பண்ணுவானோவென்று நான்குமூலையும் பார்த்து வாய்வேக மனோவேகமாய்ப் பறந்து அரண்மனைக்கு ஓடிவந்து மயிலிராவணன் கடகனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடாவாடா கடகா நீ போயிருந்த காரியமெப்படியிருந்ததோ அப்படியேநான்போனகாரியமுமிருந்ததென சொல்லி உடனே மயிலிராவணன் அவசரக்காரரையழைத்து சொல்லுகிறான் அப்பா வேவுகாரர்களேநீங்கள் துரிதமாய்ப்போய் அந்தத் தூரதண்டி நீலமேகன் இருவரும் எங்கேபோயிருக்கிறார்கள் அதிசீக்கிரமாகப் பார்த்துவாருங்க ளென்றுசொல்லி யனுப்ப அவர்களவ்வாறே அரசன்சொற்படி பாதாளலங்கை 400-தெரு வீதியுந்தேடிவரும்போது நீலமேகனுந் தூரண்டியும் அனுமாரும் பேசிகொண்டிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு பயந்து நடுநடுங்கிக்கொண்டு ஓடிமயிலிராவணன் சபையிலேவந்து சேர்ந்து சொல்லுகிறான் வாரும்பாதாளவிலங்கேஸ்வரா கேளும் அதோ அனுமாரும் நீலமேகனும் தூரதண்டியும் பேசிக்கொண்டு வெகுஅன்னியோன்னியமாயிருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது மயிலிராவணன் வெகுகோபத்துடனே ஆயிரம் இராட்சதப்படைகளைக்கூட்டி நீலமேகன் தூரதண்டிகையிரண்டுபேரையும் பின்கட்டாகக்கட்டி யிழுத்துவாருங்களென்றுசொன்னான் அப்படிச் சொல்லி மயிலிராவணன் சொல்லைக் கேட்டு அந்த ஆயிரம் பேரும் ஏககாலத்தில் கடல்பொங்கியவாறுபோலத் திரண்டுருண்டு அவரவர் ஆயுதங்களையெடுத்து அணிந்து வில்லுகளைக் கையிற்றாங்கி அம்புறாத்தூணியை முதுகிலேலாங்கி ஆயுதபாணிகளாகி அந்தஆயிர

பேர்களுந் தெருவீதியில் தேடிவரும்போது அனுமார் ஒருமூலையி லொளித்திருந்தார் இராட்சதர்கள் வந்துவிட்டார்கள் நீலமேகனுந் தூரதண்டிகையும் இராட்சதர்களென்ன செய்யபோகிறார்கள் பார்ப் போமென்று இறுமாந்திருக்க உடனே அரக்கர்கள்வந்து இரண்டுபே ரையும் பிடிக்க நெருங்கி அருகில்சென்று அடி வாடி தூரதண்டிகை யே அடா வாடா நீலமேகா எங்கள் மயில்ராவணனுடைய சத்துரு வைக்கொண்டுவந்துநமதுகோட்டைக்குள்விட்டுவிட்டீர்களாவென்று வுருமிவெருமிமுகங்கறுகி கோபம்பெருகி கடுகிப் பிடியுங்கள் மூடுக்கி யடியுங்கள் சேர்த்துக் கட்டுங்கள் குறிபார்த்துத் தலையை வெட்டுங் களென்றார்.

இவ்வாறு நானாவித வார்த்தை யாடினார்கள் இதுகளைக் கேட்ட நீலமேகனும் தூரதண்டிகையும் கிடுகிடுத்து பயமெடுத்து அஞ்சி மன து உஞ்சி ஆஞ்சநேயா அனுமந்ததூயா ஆபத்பாந்தவா அனாதரட்ச கா அச்சுதனோடு போந்தவா சத்துருக்களிடத்திற் காட்டிக் கொடுத் தீரே இப்படியுஞ் செய்யலாமா வானரநாமா மருவர்த்தாமா வடிவுரு சோமா நெடிபெறுராமா கார்க்கக்கடவீர் ஏழைபங்காளா என்னையா ளாயென்று முறையிட அவ்வார்த்தையை யனுமார்கேட்டு அதிசீக் கிரமாக ஆகாயத்திலெழும்பி குபீலென் றரக்கர் படைமேல் விழுந் துயானைக்கூட்டத்திலேசீறியசிங்கள் புகுந்தவாறுபோல் இராட்சத சேனையை ஒவ்வொருவராக கால்களைப் பிடித்துக் காகரவென்று சுழ ற்றி ஆகாயத்தைநோக்கி மண்ணிற்றுக்க சேவகர்கள் பார்க்கத் தன துவஞ்சகந் தீர்க்க யாவரையுங் கசக்கி யமபுரஞ்சேர்த்தார்.

மாண்ட வரக்கர்களிலொருவன் பிழைத்து மயில்ராவணனிடத் திலோடிவந்து விரைந்து ஓ ஓ வென்று விரைந்து சொல்லுகிறான் ஆண்டவனே மகுடாபிஷேகம் பூண்டவனே இலங்காதிபதியே ஆயி யிரம்பேர் போனோமே அத்தனைபேரை யனுமார் சரிப்படுத்திவிட் டாரென்று சொல்ல மயில்ராவணன் தீர்க்காலோசனை செய்துஅதி கோபத்துடன் சகலராணுவங்களையுங் கூட்டி கடகனைநோக்கி அடா வாடாகடகா உக்கிரசேனனையனுப்பு ஆயிரங்கோடிகுதிரைவீரர்இர ண்டாயிரங்கோடி யானைவீரர் ஒட்டகவீரர் அவரவர் ஆயுதங்களுட னே ஆக்யாபித்த 21-ரதங்களைப்பூட்டி போர்க்களத்தில் நாட்டுமெ ன்றுசொல்லியனுப்ப கடகனப்படியே நல்லதென்று ஓட்டமாகவோ டிஅச்சேனாபதிகளுக்குச் சொல்லி மயில்ராவணன் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தான் உடனே யாவரும் யுத்தகோலத்துடனே வந்தார்கள் மயி

லிராவணன் தனது தேரைச் சிங்காரித்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி ஆயுதபாணியாகத் தேரின்மேலேறினானவனது சேனாதிபதிகளாகிய உக்கிரசேனன் நசவிமன்காலதெட்சகன் வித்தியசமன் வுக்கிரசேனன் சுக்கிரன் இருமாலி சம்புமாலி அக்கினிகேது தூமகேது காமகேது தீர்காலன் கடக ராட்சதன் அம்பன் நிகும்பன் மந்தரன்முதலானசுத்தவீரர்கள் புடைசூழச் சத்துருக்கள் தாழ முத்துக்குடைகள் கவியமாற்றலர் கரங்கள் சிறமேற்குவிய சிங்கக்கொடி பறக்க மயிலிராவணனானவன் சகலசேனைகளும் புடைசூழும்படி பாதாளம் விட்டிறங்கினான் இப்படியிருப்பதை யனுமார் பார்த்து மகாகோபத்துடனே விஸ்வரூபமெடுத்துக்கொண்டு இராட்சசகூட்டத்திலே விழுந்து தாறுமாறாய் நறுங்கடிக்க யப்போது இராட்சதர்களெல்லா மனுமாரைச் சுற்றிக்கொண்டு ஈட்டி யெறியம்பு பாணமுதலிய ஆயுதங்களையெறிந்தார்கள் இருபதினாயிரந் தேரின்பேரிலே யிருக்கிறமந்திரி பிரதானி சேனாதிபதிகள் தங்கள் தங்கள் வில்லுகளை வளைத்து ஆயுதங்களைத்தொடுத்து அனுமார்பேரிலே கரவருஷம் பொழிந்தார்கள் ஆயிரங்கோடி பாணம் வருஷித்தார்கள் நூறுகோடி மதயானைகளும் இருப்புலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கரகரவென்று சுழற்றி விட்டெறிய ஒருவெள்ளமிராட்சதாள் சகல ஆயுதத்தினாலுமடிக்க வனுமாரானவர் பார்த்து தனது வாலை விஸ்தீரணமாய் வளைத்து வால்கோட்டையாகத் தன்னைச்சுற்றிலும் கட்டிக்கொண்டு அக்கோட்டைக்குள்ளே சட்டதிட்டமாய் காலை மடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தாரப்போது சகல ராட்சதர்களும் இரதகஜதுரகபதாதிகளும் அக்காலத்தில னுமாருடைய வால்கோட்டை யின்பேரில்முப்பத்திரண்டாயுதங்களையும் பிரயோகஞ்செய்து சின்னபின்னமாயடிக்க வனுமாரானவர் யோசனைசெய்து நாமிப்படி உட்கார்ந்திருந்தால் பத்துநாளாகிறது பிவ்வண்ணமே இராட்சதர் ஒன்றுக்குமஞ்சாமல் சண்டைபண்ணவேண்டுமென்று தனது வாலைப் பிரமாண்டமாக வளைத்து இராட்சதன் வாலினாலும் கையாலும் மெய்யாலும் பல்லாலும் கல்லாலுமடிந்து உதிரத்தை குடித்தும் ஆத்துமத்தை முடித்தும் தேர்களையொடித்தும் யானைகள் சேனைகள் ஒட்டகங்கள் காடிகள் புலிகள் யாவற்றையு மதமாக்கிப் பொடிப்பொடியா யுதைத்து தும்சப்படுத்தி பிரளயகாலாக்கினி ருத்திரனைப்போல் ஆஞ்சநேயரடிக்க சகல சேனையுமடிபட்டு மூலையிலோடு வதைக்கண்டு கதாசிங்க னோடுகிறபேரைத் தடுத்து ஆஞ்சநேயரைக்கொல்லுகிறேன் யானவனை வெல்லுகிறேன் நீங்கள் பயப்படாமலிருந்து வேடிக்கை பாருங்களென்று சொல்ல ஆஞ்சநேயர்

பேரில் சகல சேனைகளும் வந்து அனேக பாணங்களைப் பொழிந்தார்கள் அப்போது ஆஞ்சநேயர் தனது வாலை காதாசிங்கனுடைய இரண்டுகாலின் கீழ்புரவிட்டு சுற்றிக்கொண்டு கீழேயிழுத்துவிட்டு நடுமார்பில் மிதித்தார் மிதித்தமாத்திரத்திலே அந்தக் கதாசிங்கன் நாறு நீர்க்குமிழிபதுங்கி நாறுகையும் ஒடிந்து கண்வெளியே பிதுங்கிகுடல்கள்நசுங்கி எலும்புகள் முறிந்து எமபுரத்தை யடைந்தான்.

அப்போது வித்தியசிம்மனானவன் மனம்பதைத்து கோபமீறி நாகத்தைப்போல் சீறி அநுமாரைப்பார்த்து அடா ஆஞ்சநேயா அனுமந்தனாயா நில்லு கதாசிம்மனை யடித்து மாய்த்து விட்டோமென்று கர்வங்கொள்ளாதே வீணாகத்துள்ளாதே துள்ளியமாடுபொதி சுமக்குமா என்முன்னே சண்டைக்குவாடா இப்போதேசங்கரிக்கிறேனென்றுண்மைகூற அப்போதனுமார் வித்தியசிம்மன்பேரிலெதிர்த்தார் வித்தியசிம்மன் வில்லைவளைத்து அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான் கோபத்துடனே துரிதமாயோடி தேரின்பேரிலிருக்கிற வித்தியசிம்மனைப்பிடித்து தமதுகையினால்நோக்கியறைய வித்தியசிம்மன் மூர்ச்சையாய்த் தேரின்பேரிலிருந்து கீழேவிழுந்து விரைவாயெழுந்து ஓட்டம்பிடித்தா னவனோடுவதைக் கண்ட கடகரோம னென்கிறவன் ஆஞ்சநேயரோடெதிர்த்துயுத்தஞ்செய்தானவனையுந் தன்னுடைய கையாலறைந்தார் அந்த அறையினால் கடகரோமன் இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு கீழே விழுந்து எமத்புரத்தைச் சேர்ந்தான்.

பின்பு நான்காம்வீட்டிலே பிறவேசிக்க அவ்விடத்திலே காலதச்சனானவன் அதிசீக்கிரமாய்வில்லிலேபாணங்களைப்பூட்டி பிரயோகஞ்செய்தானப்போது ஆஞ்சநேயர் அனேக ஆயுதங்களினால் யுத்தஞ்செய்தபின்பு தனதுவாலை கீழேபுகவிட்டு தேரின்பேரிலே யிருக்கிற காலதச்சனைக் கட்டியிழுத்து ஆகாயத்தில். தூக்கி காகரவென்று சுழற்றி நிலத்திலடிக்க அவனும் எமபுரத்தை யடைந்தான் அதைக்கண்ட உக்கிரசேனன் வக்கிரராஜன் இவ்விரண்டுபேருங்கண்களில் தீப்பொறிபறக்கக் கோபித்து வில்லை வளைத்துக் குணத்தொனிசெய்தார்கள் அப்போ தனுமார் அதிசீக்கிரமாகவெழும்பி குபீலென்று உக்கிரசேனனுடைய தேரின்[illegible]லொருகாலும் வச்சிரசேனனுடைய தேரின்பேரில் ஒருகா[illegible]வைத்து வீராவேசத்துடன் மிதித்துக்கொண்டு இருவர் கழுத்தையும் இரண்டு கையினால் பிடித்து அங்கு மிங்கு மசையாமலழுத்த இராட்சதாள் யாவரும் பிதுர்கலங்கி அவரவர்கழுத்தையு மிறுகப்பிடித்து இரத்தம்பீறி வி

ஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டுவிழ வடித்து அம்பலப்படுத்தி யாவரையும் எமபுரஞ்சேர்த்து பின்பு ஏழாம்வீட்டில் போகிறபோது தீரசிம்மனானவன் .ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து அட்டகாசஞ் செய்தான் அடா வானரா உனக்கு வாலிருக்கிறதென்றல்லவோ கர்வமடைந்திருக்கிறாய் இதோபாரென்று உன்னைப்போல் நாவானது அதிக பெரிசாயிருக்கிறது இந்தநாவினாலே உன்னைக் கட்டிப் பிடித்து விழுங்கிவிடுகிறேனென்று ஆண்மைகூறி இருவரும் மல்யுத்தஞ்செய்ய அப்போதாஞ்சநேயர் பின்னிடைய தீரசிம்மனானவன் ஆஞ்சநேயரைப் பிடிக்கவேண்டுமென்று தனது நாவைவிட்டான் அனுமார் தனது கையால் ஐந்து சுற்றுகச்சுற்றி யிழுத்து கரகாவென்று ஆகாயத்திலேசுழற்ற தீரசிம்மநாவானது அடியோடே அறுந்து விழுந்து எமபதிக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான்.

பின்பு ஆஞ்சநேயர் எட்டாம்வீட்டில் போகிறபோது சம்புமாலியானவன் அதிக கோபத்துடனே ஆஞ்சநேயர்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய ஆஞ்சநேயரறிந்து தனதுவாலைகீழேவிட்டு சம்புமாலிக்கு தெரியாமல் காலைபுதைத்துக்கொண்டு இரண்டுவிழியும்பிதுங்க பூமியில் விழுந்து காலன்பதிபடைத்தான் அதைவிட்டுப்போகிறபோது அக்கினிகேது யென்றவன் அனேகபாணங்களினாலே தும்சப்படுத்த ஆஞ்சநேயர் தனதுவாலினால் அவன்கழுத்தை யிருக்கிப் பிடித்து எமபுரஞ்சேரும்படி செய்துவிட்டு அப்பால் போகிறபோது ஆஞ்சநேயரோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய நிர்வாகமில்லாமல் மூலைக்குமூலையாய்விழுந்து அலைச்சல்பட்டுவந்து மயிலிராவணனண்டையிலேபோய்உரைக்கமயிலிராவணன் தனக்குத்தானேயோசனை செய்து ஓராட்சதர்களே மாதங்கி சொன்னபடியே ஆச்சுது பார்த்தையா இதென்ன வதிசயம் முன் ஆகாயவாணி நீலமேகன் இப்பாதாள லங்கையைப் பட்டங்கட்டிக்கொள்வானென்றாளே அவளுடைய திருவாக்குக் கெதிர்வாக்கில்லாமல் முடியுமாப்போற்றேனுதென்று மனதில்நினைத்து விசாரத்துடனே தன் மனது தாளாமல் கோபம்பெருகி மனதுகருகி இராட்சதரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

இராட்சதர்களே வாருங்கள் உங்களாலானவரையில்பாருங்கள் மூலைக்கு மூலை யேனோடுகிறீர்கள் நானிருக்கச்சே உங்களுக்கென்ன பயம் நானே யந்த அனுமந்தனைச் சங்காரஞ்செய்வேன் என்னுடையமாய்கையைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடுமோ அவன்புத்தியில் நாடுமோ நாடாது ஒருசமயம் கண்டுபிடித்தாலு மென்னுடைய சீவனிருக்கு

மிடம் அவனுக்குத்தெரியுமோ அவனுக்கென்னைச்சங்கரிக்கும்படியா
னவல்லமையுண்டோ இல்லை நானே யந்த அனுமாரைக் கொல்லுகி
றேனிதோபார் என்னுடைய வீரயாகத்தைச்செய்து மகாபூதபிரள
யத்தைஅழைத்துக்கொண்டுபோ யவனைவதம்பண்ணுகிறேனென்று
பராக்கிரமங்கூறி ஆஞ்சநேயர்பேரில் ரதத்தையேவ ஆஞ்சநேயர் சக
லராட்சதர்களும்சுகமென்றுநினைத்த காலதச்சன் உக்கிரசேனன் வங்
கிரூசன் கடமுகன் திரகடசிம்மன் சம்புமாலி அக்கினிகேது முத
லான சேனாதிபதிகளை அதஞ்செய்து இனி யெவன் சண்டைக்குவரு
வானென்று யோசனைசெய்து இடுப்பிலிரண்டு கையையூன்றிக்கொ
ண்டிறுமாந்து கொடூரமுகத்தோடு கண்களில் நெருப்புப்பொறிகள்
பறக்க உறுமிபார்த்திருக்கிறபோது அங்ஙனமொரு ரதம்வரக்கண்டு
இதுயாருடையரதம் இவனெந்த சேனாதிபதியோவென்று நோக்கிப்
பார்த்துக்கொண்டிருக்க அந்த ரதத்தின்பேரில் வெவ்விய புரவிகள்
பூட்டிருக்க இருபுறத்திலும் ராட்சதாள் சூழ்ந்துநிற்க வச்சிரத்தினாற்
செய்த வெள்ளைக்குடையானது பிடிக்க ரதகஜமேளமடிக்க வீரர்கள்
படபடவென்று குதிக்க குதிரைகள் தடதடவென்றுநடக்க இருபுற
த்திலுஞ் சாமரைவீச சகலஜெனங்களும் கோஷ்டமிட்டுப் பேசஇப்
படிநானாவித அலங்காரத்துடன் பாணங்கள் சொரிய மகா ஆயுத
பாணியாய் வருவதைக்கண்டு ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகிறார்.

அடாவாடா மயிலிராவணா உன்னுடைய ராட்தன் எங்கு ஒளி
த்தாலும் உன்னைவிடுவேனோ நில்லுநில்லென்று கருவிச் சொல்லிக்
கொண்டு வருகையில் மயிலிராவணன் கோபங்கொண்டு அனேகபா
ணங்களினால் அடிப்பட்டுநொந்து உடம்பாதியந்தமும் ரத்தமயமா
யொழுகும்படி பாணத்தை ஆஞ்சநேயர் கோபத்துடனே கொஞ்ச
மாகிலும் சட்டைபண்ணாமல் மனதில்யாதொன்று மெண்ணாமல் பா
ணத்தின் மேல்விழுந்தோடிவர மயிலிராவணன் அனுமந்தர்வருவதை
ப்பார்த்து மகாதவஞ்செய்த வரப்பிரசாதமான அஸ்திரங்களை யெ
ல்லாம் ஏககாலத்திலே பிரயோகஞ்செய்து அக்கினிசுவாலையா யெ
றிந்துகொண்டுவர அனுமா ரக்கினியாஸ்திரத்தை வாலாலே சுழற்றி
யடிக்க அப்போது அக்கினியாஸ்திரம் பூமியிலே விழுந்தெரிந்துபோ
யிற்று மயிலிராவணன் அக்கினியாஸ்திரம் வியர்த்தமாய்ப்போனது
கண்டு மகா கோபத்துடனே மகா வுக்கிராஸ்திரத்தை யெடுத்து பிர
யோகம் பண்ணினான் அவ்வஸ்திரமானது விடுபட்டு அனுமாரை சுற்
றிவந்து பூமியில் விழுந்துபோக மயிலிராவணன்கண்டு சகல அஸ்தி
ரமும் பிரயோகஞ் செய்து பலனென்ன இனி யாதோரஸ்திரமுமி

ல்லையென்று மனதில் திகிலடைந்து மகா விசாரத்துடனே யோசனை
செய்து அடாகாம் என்னகாரியம் செய்தோம் மாதங்கி சொன்னவா
ர்த்தை நிலைநின்றது அவ்வார்த்தையைக் கேளாமற்போனோமே ஆ
தெய்வமே இனிமேலெவ்வாறு செயிப்போம் சதகண்டராவணனுட
னே பிரதிக்கினை செய் துறுதிகூறி வந்தோமென்று மனச்சஞ்சலமா
ய்த்தனது தேரின்பேரில் வில்வளைத்து யுத்தஞ்செய்யாம லிருக்க ம
யிலிராவணனைப் பார்த்து ஆஞ்சநேயர் அதிகஉக்கிரத்துடனே ஆகா
யத்தி லெழும்பி அவனுடைய தேரின்பேரிலே குதித்து தும்சப்படு
த்தும்போது அவன்தேரைவிட்டு கீழேகுதித்து அப்பால் நிற்கஆஞ்
சநேயரால் ரதமானது பொடிப்பொடியாய்ப்போனவுடன் மயிலிரா
வணன் நிற்கப்பார்த்து அனுமாரைந்து விரலையுமடக்கிஅவனுடைய
நடுமார்பிலேகுத்த மயிலிராவணன் மூர்ச்சையாய் நாக்கிலு மூக்கிலு
மிரத்தங் கக்கிக்கொண்டு அலறி பூமியில் விழுந்தவுடனே எழுந்திருந்
து கோபத்துடனே தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றி ஆஞ்சநேயர் பேரி
லெறிய மூர்ச்சையடைந்து சீக்கிரத்தில் பந்தடித்தாற்போல் பதறிக்கி
ளம்பி அட்டகாசஞ்செய்து மயிலிராவண னைப்பார்த்து அடா நில்லு
நில்லுதிருடாவென்று சொல்லிக்கொண்டு தனதுவாலைகீழேபோட்டு
அவனுடைய இரண்டுகாலையும் சுழற்றி இழுத்து ஆகாயமார்க்கத்தி
லே தூக்கி கரகரவென்று சுழற்றி பூமியிலடிக்க மயிலிராவணன்பூமியி
லறைபட்டு நூறுசுக்கலாய்த் தெறித்து உருவுதெரியாமலடித்து நிரு
த்தஞ்செய்து சந்தோஷத்துடனே நாம்செய்த பிரதிக்கினை முடிந்த
தென்று ராமச்சந்திரமூர்த்தி யிருக்கும் ஸ்தானமாகத் திரும்பி தோ
த்திரஞ்செய்ய அப்போது மயிலிராவணன் முன்போலுருவாகிஐந்து
விரலைமுஷ்டியாகப்பிடித்து ஆஞ்சநேயர்பின் புறத்தில்வந்து அவரது
முதுகி லோங்கி குத்தினான் அவர் திரும்பிப்பார்த்தார் மயிலிராவ
ணன் நிற்பதுகண்டு இதேது காரண மிவனைச் சங்காரம்பண்ணினே
னே இவனூர் மயிலிராவணன்போல் தோன்றுகிறது இன்ன மிவனைப்
போலிரண்டு மூன்றுபே ருண்டோ வென்று ஐயுற்று யோசனை செய்
துகொண்டிருக்கும்போது அவனட்டகாசம் பண்ணி அருகில் நின்று
கொண்டு அனுமாரைப்பார்த்து அடாவானரம் என்று சொல்லி நிற்
கிறவனை ஆஞ்சநேயர்சற்றுகிலும் திரும்பிப் பாராமல் ஐந்துவிரலால்
முஷ்டி குத்தாககுத்தி யதஞ்செய்ய மறுபடியும் எழுந்திருந்துயுத்தஞ்
செய்து பின்னும மயிலிராவணனைச் சாகவடித்து அஷ்டதிக்கிலும்
மார்க்கண்டங்களை சக்கை சக்கையாய்ப் பேர்த்தெறிய அக்கண்டங்
கள் முன்னூறுயோசனைக் கப்பால் போய் விழுந்தது.

அப்போது ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைக் கொன்றுவிட்டோமென்றுசந்தோஷத்துடனே இராமமூர்த்தியைநினைத்து தோத்திரம் செய்யும்போது மயிலிராவணன் முன்னூறு யோசனைக்கப்பால்விழுந்துகிடந்தமார்க்கண்டங்களை யொன்றாகச்சேர்த்து அடா அனுமந்தா நீசண்டைக்குவருவாயென்றுகேட்க அனுமார் மயிலிராவணனைப்பார்த்தது இதென்ன ஆச்சரியம் இறந்துபோனவன்அடிக்கடி பிழைத்துவருகிறான் இவ்வதிசயம் நானெங்குங் கண்டதில்லை இதென்ன ஆச்சரியமென்று யோசனைசெய்து பலபல விதமாய் இதென்னகாரணமோ அல்லது வல்லமையோ அந்தபாதகனான விபீஷணன் மயிலிராவணனுடைய வல்லமைஇப்படிப்பட்டதென்று சொல்லாமற்போனானே இனிமேலிவனை யெப்படிகொல்கிறது இவனிவ்வண்ணமாய் செத்துசெத்து பிறப்பானானால் நானெப்படிசெயிப்பேன் என் என் பிரதிக்ஞை யெப்படி முடியும் நீலமேகனுக் கென்னால் பட்டங்கட்ட முடியுமோ ஆஆ தெய்வமே இப்படி வல்லமையான மயிலிராவணனுடைய மாய்கைக்கு நான் பாத்திரனல்ல ஓ இராமலட்சுமணனே உங்கள் காரியார்த்தமாய்வந்த யெனக்கு இந்த!அபஜெயம்வரலாமே தேவர்கள் நீங்களாவது இங்ஙன்வந்து இவனதுவர மிப்படிப்பட்டதென்று எனக்குச் சொல்லலாகாதா என்னசெய்வேனென்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டு மனதிடப்பட்டு இனிமேல்நடக்கும் மர்மம்யார் சொல்லப்போகிறார்கள் நீலமேகன் தூரதண்டிகை இவர்க ளிடத்திற்குப்போய் இம்மர்மந் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மனதிலுத்தேசித்து மயிலிராவணனைப்பார்த்து அதிககோபத்துடனே தன் வாலைக் கீழேவிட்டு அவனுடை கால்முதல் கழுத்துவரையில் பிரிசுத்திறற்போலச் சுற்றி யிழுத்து ஆகாயத்தில் கரகரவென்று சுழட்டி பம்பரம்போலச் சுழற்றி விசையாயெறிந்துவிட்டு அங்கிருந்தபடியே நீலமேகன் தூரதண்டிகை இவர்களருகிற்போகவேண்டுமென்று மகாசந்தோஷத்துட னிருந்தார் அங்கனமப்படி யிருக்க தூரதண்டி நீலமேகனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்.

அடாவாடா குமாரகா சண்டாள மயிலிராவணனுடனே ஆஞ்சநேயர் யுத்தஞ்செய்து எப்படி பேர்த்தெறிந்தாலும் மறுபடியும் மொண்ணோடொன் றுருப்படுத்திக்கொண்டு மறுபடியுஞ்சண்டைபண்ணவருவானே அவனைக் கொல்லும்விதம்ஆஞ்சநேயருக்குத் தெரியாது நீ இங்கேயிரு நானவரைக்கண்டு மயிலிராவணனைக் கொல்லுகிறதற்குத் தந்திரஞ்சொல்லி வருகிறேனென்று நீலமேகனை அவ்விடம் விட்டுப் பிரயாணமாய் வந்து பார்க்க அப்போது மயிலிராவண

னும் அனுமாரும் ஒரு வீட்டிலிருந்து சண்டைபண்ணுகிறதைக்கண்டு ஆஞ்சநேயரிடத்தில் போய் யாதொரு சங்கதியுஞ் சொல்ல முடியாமல் பயந்து அந்த வீட்டில் நின்றுக்கொண்டிருந்தாள்

அப்போது ஆஞ்சநேயர் தூரதண்டிகையைப்பார்த்து சந்தோஷமடைந்து அவளருகிற்சென்றென்ன சங்கதி யென்று வினவ தூரதண்டிகையாய் ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து சுவாமி அனுமாரே உட்காருமையாவென்று சொல்லி நாங்கள் ஒளித்திருந்த விடத்திலே நீலமேகனைவிட்டு போட்டு உமதண்டைக்குவரவேண்டுமென்று வந்தேனென்றுசொல்ல அப்போது ஆஞ்சநேயர் தூரதண்டிகையைப் பார்த்து வாரும்பெண்ணே தூரதண்டி என்னசொல்லுகிறாய் அந்த மயிலிராவணனுடனே .பலபலயுத்தம்பண்ணி சித்திரவதைபண்ணினும் மறுபடியுமெழுந்து சண்டைக்குவருகிறான் இவ்வண்ணம் செத்துப் பிழைப்பது இவ்வுலகிலுண்டோ இதென்ன ஆச்சரியம் அவனுடைய விர்த்தாந்தமென்ன ஆண்மைதானென்ன நீயாகிலுமறிவாயா அறிந்தாயானால் தெரிந்தவரையிற் சொல்லென்றுகேட்க தூரதண்டி ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறாள் வாரும் வானரசிரோன்மணியேநான் தெரிந்தவரையிற் சொல்லுகிறேன் கேளும்முற்காலத்தில் நானுமென்கணவனுஞ் சுகமாகவாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் ஒருகாரியார்த்தமாய் என்வீட்டில் விருந்துண்ணவந்தான் அவனுக்கும் சகல பிரஜைகளுக்கும் கட்சுவையோடு அன்னம்பாலிக்கச்சகலரும்போசனஞ்செய்துக் கைகரல்சுத்திபண்ணி தாம்பூலந்தரித்துக் கொண்டு சந்தோஷமாயிருக்குங் காலத்தில் மயிலிராவணனவன் தனது உயிர் நிலையிருக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தை கபடில்லாவற்சொன்னான்.

அந்த விபரத்தை யாதென்று கேட்பீரானால் யான் சொல்லுகிறேன் கேளும் மயிலிராவணனென்றால் அனேக தவங்கள் செய்து சகல வரங்களும் பெற்றதுமன்றி மறுபடியும் பிர்மாவை அநேக காலந் தபசுபண்ணினான்.

அந்தத் தவமானது சத்திய லோகத்தை தணலா யெரிக்க அப்போது பிர்மாசரஸ்வதி சமேதராய் மயிலிராவணன் அருகில் வந்து தபசைநிறுத்து உனக்குவேண்டும் வரத்தைக் கேளென்ன மயிலிராவணன் பிர்மாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான் வாரும் பிர்மாவே நீவரங்கொடுப்பது மெய்யானால் சொல்லுகிறேன் கேளும் நீரெனக்கு சகல அஸ்திரங்களுங் கொடுத்திருக்கின்றீர் இனியெனக்கு

யாதொன்றும் தேவையில்லை நீர்கொடுத்த அஸ்திரத்தினாலே யான்
யுத்தஞ் செய்து செயத்தையடைவேன் அந்த அஸ்திரம் விபர்த்தமா
னால் வெட்டிப்பிளந்தாலு மென்னுயி ரென்னைவிட்டு நீங்காம
லும் வெட்டுபட்டு துணுக்கை துணுக்கையானாலும் மறுபடியுமொ
ன்றோடொன்று சரீரத்தைச்சேர்ந்துபிராக்கவேண்டும் எப்போதுஞ்
சண்டைக்கிளையாமல் வெற்றிவரவேண்டும் அவ்வண்ணம் வரங்கொ
டுத்தால் மகா உத்தமம் அப்படி கொடுப்பீரானால் உம்முடையகீர்த்
தியானது உலகெங்கும் பிரகாசிக்குமென்று பிரதிபாலித்துச்சொல்
ல பிர்மாவானவர் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் பிள்ளாய் இலங்கைமன்
னவா நீர்கலங்காது சொன்னால் இவ்வார்த்தை கேட்டால் உயிர்போ
ய்விட்டால் பஞ்சபிராணனும் போய்விடுமே மறுபடியும் எவ்வாறுன்
பிராணன்வரும் பஞ்சபிராணனிருந்தாலல்லவோ ஜீவன்வருமென
அப்போது மயிலிராவணன் சொல்லுகிறான் வாரும் வரங்கொடுக்கு
ம்பிர்மாவே பஞ்சபூதமிருந்தாலொழிய ஜீவன்வராதென்றீர் யான்
சொல்லுகிறேன் கேளும் என்னுடைய பஞ்சபூதமுமைந்துவண்டா
யுருவுகொண்டு என்பாதாளவிலங்கையிலே மூவாயிரம்யோசனைக்கப்
பால் வித்தியாசலபருவத மொன்றிருக்கிறது அப்பர்வதத்தில் ஐந்து
குகையிருக்கின்றது அந்த ஐந்து குகையிலுமென்னுடைய பஞ்சபூத
ங்கள் ஐந்துவண்டா யுருவுகொண்டிருக்கவேண்டும் இவ்வண்ணமாய்
வரங்கொடுத்தால் உலகமெல்லாம் அதம்பண்ணுவான் யாவரையுந்த
னமனதிலே தன் பாததூளி யென்றெண்ணுவானென்று மனதிலுத்
தேசித்து மயிலிராவணனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாரும் பிள்ளாய் மயிலிராவணா உன்னிஷ்டப்படி வரங்கொடுத்
தேன் யாராகிலு முன்னோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து உன்னை மிதித்
துக்கொண்டு அந்தவித்தியாசலபருவதத்திலிருக்கிற வண்டையும்நசு
க்கிப்பொசுக்கிக் கொன்றுவிட்டா லப்போது உன்சீவன் போய்விடு
மென்றுகூற மயிலிராவணன் பிர்மாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான்
வாரும்பிர்மசிருஷ்டியே அவ்வண்ணமெடுத்து மிதித்துக்கொண்டு அ
ப்போதென் சீவன்போகும் அதிலொருவண்டு தப்பிப்போனால் சாகத்
தக்கதில்லையென்று வரங்கொடுமென்று சொல்ல பிர்மாவானவர் அ
வன்கோறிக்கைவாறே வரங்கொடுத்துசத்தியலோகத்துக்குப்போனா
னென்று என்னுடனுமென்கணவனுடைய காலத்தனிடத்தும் சந்தோ
ஷத்துடன் சொல்லியிருந்தான் ஆகையாலஞ்சநேயரே அவனுக்கித்
தனை கெர்வமும் ஆங்காரங்களுமுண்டாயின அவனுடைய விர்த்தாந்

தமிப்படிப்பட்டது அவனை எவ்விதமாகிலும் சங்காரம் பண்ணும் ரள்ளாயென்றுசொல்ல ஆஞ்சநேயர் ஆ ஆ இவ்வளவு தந்திரமிருக்குதாவென்று மனதிலாலோசனைசெய்துக்கொண்டு உடனே அதிவேகமாய்அவ்விடத்திலிருந்து ரணக்களம் வந்து குதித்தார்.

அப்போது மயிலிராவணன் ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்துஅடாவாடாவானரா நீயெங்கேபோனாய் நானுன்னை விடுவேனோ எமபுரத்துக்கனுப்புவேன் நீ கெட்டியாய் நம்பு இதுபரியந்த மெங்கொளித்திருந்தாய் என்னுயிரைப்போக்க உன்னாலாகுமோ இதோபார் நானொருமாய்கை பண்ணுகிறேன்உன்கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருக்கிறேன் என்னுடைய மாய்கையைப்பாரும் வல்லவனென்று மனதில்சந்தேகந்தீரும் என்றுண்மைகூறி அக்கணமே கண்கட்டுமந்திரஞ்செய்து ஆஞ்சநேயர் கண்ணைக்கட்டி அவரது கண்ணுக்குத் தெரியாமல்நின்று அநேக விசேஷங்களைச்சொல்ல ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைப்பார்த்து அடா திருடாவாடா இராட்சதப்பதரே நீர் இப்படிபட்டமாய்கை அடைந்திருக்கிறாய் இந்திரசித்தனென்பவனெவ்வாறுபோனானவ்வாறு நானுன்னை யதம்பண்ணுகிறேன் உன்மாய்கையைவிட்டென்முன்னே நில்லடா என்கேள்விக்குத்தரவு சொல்லடாவென்று ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாடா இராட்சத அதமா இவ்வுலகுனக்குசதமா உன்விர்த்தாந்தம் யாவுமறிந்தேன் உன்மாய்கையுந்தெரிந்தேன் உன்னையுமென்வாளுக்கு பலிகொடுக்கிறேன் மாய்கை செய்தாயே என்னை நீவைதாயே என்முன்நில்லடா என்னை சண்டையில் வெல்லடா என்கெட்டுப்பொகிறாய் அந்தபாவியான சதகண்டராவணன் சீதாதேவியைத் திருடிக்கொண்டுவந்தான் அத்திருடனை ராமமூர்த்தி கோதண்டத்தாலதம்பண்ணிப்போடுகிறார் நாளையதினம் சூரியவுதயத்திற்கு நீயுந்திருடனுடன் திருடனாய் கட்டுண்டு ராமலட்சுமணனைக்கொண்டுவந்து திருட்டுதனமாய் வைத்த உன்னை லேசாகவிடுவதில்லை நீஎன்னசெய்வாய் அஷ்டமத்துச்சனியன் புட்டத்துத்துணியை யுரியுமென்பதுபோலாயின.

அதற்காக வென்செய்வார்கள் ஆகாயவாணி வக்குத்தப்புமோ உன்செய்கை யாவருக்குமொப்புமோ சூரியவுதயத்துக்குள் உன் பாதாளவிலங்கையைநீலமேகனுக்கு பட்டங்கட்டுகிறேன்வுன் சீவனை இக்ஷணமே எமபுரத்துக்கனுப்புகிறேனென்று பிரதிக்கினைகூறிமயிலிராவணனைப்பிடிக்க பிரதட்சணமாய்சுற்றிசுற்றிலகுபார்த்திருக்கிறபேச

து மயிலிராவணன் திடுக்கிட்டு இதேது ஆச்சர்யம் உன்வீர்த்தாந்தம்
உன்மாய்கை இவற்றை யானறிவேனென்றானே இவ்வண்ண மிவன
றிந்துசொன்னது தூரதண்டியா லறிந்திருக்கவேண்டும் இல்லாவிட்
டால் இவனறியத்திராணி யுள்ளவனோ மென்றுயோசனைசெய்து மயி
லிராவணன் பயந்து இனிமேல் நாமிவன் கையிலகப்படப் போகாது
அகப்பட்டாலிவன் நம்முயிரைமடித்திடுவானென்று எவ்விதத்திலுந்
தப்பித்துக்கொண்டேயிருந்தான் அச்சமயத்தி லாஞ்சனேயர் மயி
லிராவணனைக் கட்டிப்பிடித்து பூமியிலறைந்து கொல்லுவோமென்
றுயோசனைபண்ணி ராமமூர்த்தியை நினைத்து அதிக கோபத்துட
னே இனிமேல் தாமதஞ் செய்யக்கூடாது தாமதஞ்செய்தா லிப்பா
தகன் ஓடிப்போவானே இப்போதுஇருபத்துநான்கு நாழிகையாச்
சுதென்றறிந்து உடனே இங்கிருந்தபடியே ஆகாயத்தின் மேலெழு
ம்பி மயிலிராவணனுடைய தேரின்மீது குதித்தார் அவன் திடுக்கிட்
டுப் பயந்து நடுநடுங்கி இனிமேலிங்கே நிற்கக்கூடாதென்று அந்தர
த்தியானமாய் ஒருவர்கண்ணுக்குந் தெரியாமல் மாய்கையாய்மறை
ந்தோடிப்போனான் அப்போதனுமார் தேரிலிருந்து கீழேகுதித்து
ப்பார்த்து மயிலிராவணனைக் காணாமல் அவனெங்கு மோடிப்போனா
னோ என்னமாய்கைசெய்தானோ தெரியவில்லையென்று நான்குமூலை
யுஞ் சுற்றிப் பார்த்து எங்குங் காணாமல்விசாரப்பட்டுக் கொண்டிரு
க்கும்போது மயிலிராவண னதிசீக்கிறமாய் அனுமார் வந்துவிடுவா
ரோ வந்தால் பிடித்துக்கொள்ளுவாரோவென்று மனதில் திகிலடை
ந்து திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு ஓடிப்போய் தங்கக்கோட்டைக்கு
முத்துக்கோட்டைக்கும் நடுவில் ஒரு வுத்தியான வனத்தோப்பில்
ஆலவிருட்சம் பிரமாண்டமாய் வளர்ந்து கப்புங்கிளையுமாகத் தழை
த்திருக்கின்றது அந்த மரத்தின்கீழ் ஒருவழிபோகிறது அந்தப்பா
தாளத்தி லொருவெளி யிருக்கின்றது அந்த வெளியிலேபோய் பது
ங்கியிருந்தான்.

அப்போது இராட்சதப்பிராமணர்யாவரும் மயிலிராவண
னோடிப்போவதைப் பார்த்து ஆலமரத்தின்கீழ [illegible]
ண்ணைப்போனவன்போல் காண்கிறது ஆகையால் நாமும் போகவே
ணுமென்று அதிசீக்கிறமாய்சுரூபமெடுத்து ஒருவர்கண்ணுக்குபுலப்
படாமல் யாகத்துக்கு வேண[illegible]கொண்டு யாகசாலையை முஸ்தீ
புசெய்து ஒன்பதுகோணமாய் ஓமகுண்டம் வெட்டி மயில[illegible]
யுட்கார்ந்திருந்து ஆர்த்திப்பண்ணுகிறதற்கு முக்கோணமாய் மே
டைபோட்டு சுடலைக்குப்போய் நெருப்பெடுத்து வந்துதலைமண்டை

போட்டில் எருமைக்காலின் இரத்தஞ்சொரிந்து ஓமகுண்டத்தைச்சுற்றிலும் அந்தத் தலையோட்டை யிட்டு எருமைக்கிடாவு னெலும்புகளினாலே ஓமகுண்டத்துக்கு நான்குபக்கத்திலும் தர்ப்பாசனம் போட்டாற்போல அஸ்திகளைபரப்பி பனைமரங்கொண்டுவந்து துஜஸ்தம்பமாகநாட்டி அந்த துஜஸ்தம்பத்தில் ஒருசர்ப்பத்தைக்கட்டினார்கள் பின்னு மோமகுண்டத்தினடுவில் உயர்வாய்தலைகீழாகக்கட்டி அக்கினிச்சுவாலையாக வெழுப்ப அத்கிரிகோண மேடையில் தலைமண்டையோடுகவிழ்த்து அவ்வோட்டின்பேரில் தனது வலதுகாலையூன்றி இடதுகாலை கழுத்தில் மாட்டி அர்த்தசந்தன மணிந்துகொண்டு உதிரநிறமான புட்பமாலை களை கழுத்திலும் சிரசிலும் தரித்துக்கொண்டு இந்த வஸ்திர முடுத்திக்கொண்டு இடக்கரத்தில் செபமாலையேந்தி வலக்கரத்தினால் எக்கியாதி முதலான நவதானியசமுத்துகளை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தயூகஸ்தம்பத்திலே கட்டியிருக்கப்பட்ட சற்பத்தையறுத்து நெய்பிற்றோய்த்து பூரணாகுதி கொடுத்தான் கொடுத்தவுடனே அந்த அக்கினிகுண்டத்திலிருந்து பிர்மாண்டமாய் ஒரு பூதம் புறப்பட்டு மயிலிராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றது.

வாருமையா பாதாளலங்கைக் காசனாகிய மயிலிராவணா என்னையாதுகாரியமாய் இந்தயாகஞ்செய் தழைப்பித்தீ ரந்தகாரியத்தைச்சொல்லும் நான்செயித்து வருகிறேனென்றுகூற அப்பூதத்தைப் பார்த்து ஓபூதமே என் சத்துருவாகிய ஆஞ்சநேயரைச்சம்மாரஞ்செய்துவருவாயென அப்பூதம் பிரளயகால ருத்திரனைப்போல் கர்ச்சித்து மயிலிராவணனைப்பார்த்து ஓ மகாவல்லமையுள்ள பாதாளலங்கைக் கரசனே கூறியவாறே ஆஞ்சநேயனை அதம்பண்ணிவருகிறேன் அவனெப்படிப்பட்டவனோ அடங்காமன்னனோ யாரோ தெரியாது சகலத்திற்கும் நீரேதுணை இந்த வேள்வியை விடாமல் செய்துகொண்டுவா நான் சீக்கிரமாகபோய் செயித்துவருகிறேன் நீயாதொன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாமென் றுகூறி பின்பு அந்தயாகசாலையைவிட்டு இரணபூமியில் ஆஞ்சநேயரிருக்குஞ் சமீபத்தில் வருவதை அனுமார் பார்த்து பிர்மித்து இதென்னடாவென்று அதிக கோபத்துடனே யெழுந்திருந்து அந்தப் பிரளயகால பூதத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாடாராட்சசமாயா நீ என்னமாய்கையாய்வந்தாலும் நான்பயப்படுவேனோவென்று அதிககோபத்துடன் ஐந்துவிரலையும் முஷ்டி[illegible]பிடித்து பூதத்தைக்குத்தவரும்போது அந்தப்பிரளயகாலாக்கினிபூதமானது ஆவென்றுவாயைத்திறந்து கோவென்று அட்டகாசஞ்செய்து வாயிலிருந்து அக்கினிச்சுவாலையானது குபீல்குபீலென்று

புறப்படநடந்து ஆஞ்சநேயரென்பவர் நீதானோ உன்னை இப்போதே
பஸ்மீகரமாக எறித்துப்போடுகிறேனென்று ஆஞ்சநேயருக்கெதிரில்
நின்று ஆவென்றுவாயைத்திறந்து உடனே அவர்பேரில் அக்கினிசு
வாலைசூழ்ந்து பற்றிக்கொண்டெரிய அவராக்னிக்குபயந்து நடுங்கி
ஒடுங்கி மூர்ச்சையடைந்து சோபந்தெளிந்து ஆபிதென்ன காரண
மென்று ஆச்சரியப்பட்டு கோபத்துடனே அப்பூதத்தின்மார்பில் ஒ
ருகுத்து விட்டார் அக்குத்தினால் பிரளயகால பூதமானது மார்புபி
ளந்து மூர்ச்சையாய் பூமியில்விழுந்தெழுந்து கோபமீறி ஆஞ்சநேய
ரைப் பார்த்து சமீபத்தில் வந்து நாலுதிசைமூன்றுதிசைவிடாமல்
அக்கினிச்சுவாலை ஜொலிக்கும்படியூத அப்போது அவருக்கு தேக
மெல்லாம் அனலாஎரிக்க எரிந்த விடமெல்லாந்தொடைக்க எரிச்ச
ல்மாறாமல் வேதனையாகவிருந்தது அப்போதனுமார் வருத்தமடை
ந்து சீதாதேவியையும் ராமலட்சுமணனையும் நினைத்துபலவாறுய்த்
தொழுது கண்ணீர்விட் டழுததுமன்றி அக்னிபகவானைநினைத்து
உன்னிமித்தியமல்லவா இராவணசம்மாரம்பண்ணுகிறேன்சகலதெவ
தைகளுக்கும் நீர் உபகாரத்தமாய் வந்தவரல்லவா அப்படியிருக்க நீ
ரென்னைத்தகிக்கலாமா நீ இப்படிச் செய்வதுனக்குத் தருமமாவென்
று தோத்திரஞ்செய்தார் அப்போதக்கினிபகவான் சில்லென்றுதணி
த்திருந்தார் அப்போதாஞ்சநேயர் நேரில்வந்துட்கார்ந்திருக்க அ
வர்ஸ்தூலசரீரத்துடனே அவ்விடம்விட்டு அப்பாலே நீங்கிப்போய்
அடங்கிகிளம்பி தூரதண்டிகையருகில் வந்து குதித்து அவளைப்பார்
த்து ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே தூரதண்டிகை
நானுன்னோடு பேசிக்கொண்டிருந்து இவ்விடம் விட்டுப்போனேனே
அத்தருணத்தில் மயிலிராவண னெங்கையோ மாய்கையாய்போய்
விட்டான் அதன்பின் எங்கிருந்துவந்ததோ இப்பிரளயயகாலபூதமா
னது அனலாயெறிக்கின்றதே என்னாற்கூடுமான வரையிலுத்தஞ்செ
ய்தேன் யாதொருகாரியமு முடியவில்லையே இப்பூத மெக்காரணத்
தால் வந்ததோ அல்லது இராவணனுடைய மாய்கையால் வந்ததோ
யாதுந்தெரியேனேயென்று தூரதண்டிகைகேட்க அப்பெண்ணானவ
ள் யாதொன்றுமறியேனென்றுசொல்ல ஆஞ்சநேயர்சொல்லுகிறார்
ஸ்ரீ தர்மதேவதைகளே யான்சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள் வைகு
ந்தவாசராகிய மகாவிஷ்ணு ராமமூர்த்தியா யவதாரஞ் செய்து சத்தி
யந்தவறாதிருக்கிறது சீதாபிராட்டியும் மகா பதிவிரதையாயும் நான
ந்த ராமலட்சுமணனுடைய பாதாரவிந்தங்களைச் சேவித்துக்கொண்
டிருப்பது மெய்யானால் இப்போ தனலாயெறிகின்ற பூதமின்னதென்

றெனக்கு சொல்லவேண்டுமென்றுசொன்னாரப்போது தர்மதேவதைகள்கடுகடுக்கி ஆகாயத்திலிருந்து ஆஞ்சிநேயரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்கள் வாருமனுமந்த சிகாமணியே இப்போதிருந்தபூதம்மயிலிராவணனனுப்பியபூதம் ஆனபடியால் இப்பூதத்தை செயிக்கமுடியாது உனக்கேற்றமர்மம் சொல்லுகிறோம்கேள் அதோ தங்கக்கோட்டைக்கும் வெள்ளிக்கோட்டைக்கும்நடுவிலேதோப்பிருக்கின்றது அத்தோப்பில் ஒருவழிபோகின்றது அதிலோர்துளையிருக்கின்றது அவ்விடத்திற்குப்போனால்ஒருயாகசாலையிருக்கின்றது அந்தயாகசாலையிலிந்த மயிலிராவணனென்பவன் வீரணயாகமென்ற ஒருயாகத்தை அதர்வணவேதோத்திரமாய் செய்கிறானந்த யாகம்பண்ணச்சே ஓமகுண்டத்திலிருந்து இந்தபூதம்புறப்பட்டுவந்தது அவனின்னமும்யாகஞ்செய்துகொண்டேயிருக்கிறானவன்யாகத்தை முடிக்குமுன் நீஅதிசீக்கிரத்திற்போய் விக்கினஞ்செய்தால் இப்பூதத்துக்குப்பலன் ஒடுங்கிப்போகும்அப்பால்பூதம் சொல்லாமலோடி யமபுரத்தைநாடும் அவ்விடத்தில்தானே சங்காரம்பண்ணலாமென்று தருமதேவதைகள் கூறினார்கள் அதைக்கேட்டவுடன் ஆஞ்சநேய ராகாயத்திலெழும்பி அந்தயிடத்தை தேடிப்போகும்போது அப்பூதமானது மகாகோபத்துடனே ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து அடாகுரங்கே நீஎங்கேபோகிறாய் நில்லுநில்லென்று சொல்லிக்கொண்டு பின்தொடர்ந்து துரத்திக்கொண்டுபோகஆஞ்சநேயர் பூதத்தைப்பார்த்து நீகெட்டாய்கெட்டாயென்றுஅதிவேகமாய் ஆலமரத்தடியில்வந்து இறங்கினார் அவ்விருட்சத்தின்கீழ் மயிலிராவணன் மனிதரூபமாகவும் இராட்சதபிராமணாள் காவலாகவும் நான்கு மூலையும் பார்த்துக்கொண்டு யாகஞ்செய்திருந்தவர்கள் ஆஞ்சநேயரைக்கண்டவுடனே எட்டிப்புகுந்து திட்டி வாசற்கதவைத்தாட்கொண்டு பூட்டிக்கொண்டார்கள் மாய்கையால் ஆலமரத்தின் பட்டையானது கீழேவிழுந்து வழிதெரியமாட்டாமல் மூடிக்கொண்டது ஆஞ்சநேயர் அம்மரத்தின் சத்தத்தைக்கேட்டு சீக்கிரத்திலொருவன்இவ்வழியை மூடிக்கொண்டுஉள்ளே ஒளித்துக்கொண்டான் இது தர்மதேவதைகள்கூறிய ஆலமரமாகையால்இம்மரத்தை அடியோடேபிடுங்கிப் போடுவோமென்று இரண்டுகையினாலும் அம்மரத்தைப்பிடித்து அசைத்துப்பிடுங்க அப்போதந்த மகாபிரளயகாலபூதமொன்று மரத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஆஞ்சநேயருடைய முதுகிலேகுத்த அவர் திரும்பிப்பார்த்து இப்பிரளயகாலபூதத்தை வாலினாலேசுற்றியிழுத்துக்கட்டிக்கொண்டு மரத்தை வேரோடேபிடுங்கி அப்பாலெறிய அங்கும் குகைதோன்றிப் பாதாளம்போக அந்தப்பாதா

ளவழியாக ஆஞ்சநேயர்பூதத்தை வாலிற்கட்டினபடி கீழேயிறங்கியா
கசாலையைப் பார்த்து அவ்விடத்தில் மயிலிராவணன் ஓமம்பண்ணி
க்கொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு ஐந்துவிரலையுமடக்கி குத்தினார் அதனா
ல்மயிலிராவணன் மூர்ச்சையாய்க்கீழேவிழுந்தான் அதன்பின்பு ஆ
ஞ்சநேயர் அங்கிருந்த ஓமபாத்திரங்களையெல்லாம் உடைத்துயாககு
ண்டத்தை யிடித்து விக்கினஞ்செய்ய மயிலிராவணன் மூர்ச்சைதெ
ளிந்து அனுமாரிடத்துக் கிடுகிடுவென்றுநடுங்கி நாம் தப்பித்துப்
போகவேண்டுமென்று மாய்கையாயோடிப்போனான் அப்போது ஆஞ்
சநேயர் யாகசாலை யாவையும் அதஞ்செய்து தன்வாலினால் கட்டுண்
டபூதத்தை கரகரவென்று சுழற்றிபூமியிலடித்தார்பூதமானது அந்தா
த்தியானமாய்குதித்து ஆகாயத்திலேபோய் அனுமாரைப்பார்த்துச்
சொல்லுகிறது வாருமையா அனுமந்தனே ராமகாரியதுரந்தராக்கே
ளும் அந்த மகாபாவியான மயிலிராவணனாலே உம்மிடத்தில் சண்
டை தொடுத்தேன் போய்வருகிறேன் சுவாமி அதோ மயிலிராவணா
ன் மாய்கையாய் ஓடிபோய்விட்டான் அவனைதேடிபிடித்துசம்மாரஞ்
செய்யும் அந்தயாகத்தை விக்கனஞ்செய்தீரே உம்மைப்போல் வல்ல
மையானவன் இவ்வுலகத்திலுண்டோசாமி ராமமூர்த்தி தூதாநீஇந்
த மயிலிராவணனைச் செயித்து கீர்த்தியடையக் கடவாயென்று வா
ங்கொடுத்துப்போய்விட்டது அப்போது ஆஞ்சநேயர் அந்தவிஷயத்
தைக்கேட்டு மயிலிராவணன் எங்குபோனானோவென்று பராக்கிரமங்
கூறி ஆகாயவாணி பூமிதேவி இவ்விருவர்சாட்சியாகத்திரும்பிப்பார்
த்தான்மயிலிராவணனைகாணாமலிருக்க அதிககோபங்கொண்டு அடா
திருடா நீ யெங்கேபோனாய்நான் உன்னை விடுவேனோவென்று அரு
ணோதயத்துக்குமுன்னே; அரசனாகியமயிலிராவணனைக்கொல்லாமற்
போனால் இப்பாதலங்கையிலே நான் அக்கினிபிரவெசமாகக்கடவே
னென்றுசபதங்கூறி அங்கிருந்தபடி ஆஞ்சிநேயர்வெளியேபுறப்பட்டு
பாதாளவிலங்கை பட்டணம் நாலூறு தெருவாச்சதே எந்த மூலைபி
லொளித்திருக்கிறானோ வென்று எங்குந்தேடிக்கொண்டிருக்க அந்த
ருணத்தில் மயிலிராவணன் ஆஞ்சிநேயர்கண்ணுக்குப் புலப்படாமல்
அவர்சொன்ன விசேஷங்களை யெல்லாங்கேட்டு பயப்பட்டு நடுநடுங்கி
நாமெங்கேபோய்பிழைப்போம் அவன் நம்மைவிடுகிறதாகத் தோன்
றவில்லையென்று யோசனைசெய்து முத்துக்கோட்டைக்கு வடபுர
த்தில் ஒருவெளியான விடத்தைப்பார்த்து அவ்விடத்திலேபோய் த
ன்னுடையமாய்கையினாலேதனதுசரீரத்தைவெளளையாக்கிஅந்தமலை
வெள்ளிமலையிலே சிலவிருட்சசாதிகளும் மண்டபங்களும் மாடமா

ளிகைகூடகோபுரங்களுமாகக் கொடிமுடியோடே வெள்ளியங்கிரிக்குச் சாமனமாய் விழுந்துகிடந்தான்

அப்போது அனுமாரானவர் மயங்கிதியங்கி இலங்கைபட்டணத்துநானூறு தெருவிலுந்தேடி மயில்ராவணனைக்காணுமல் தூரதண்டியருகில் வந்து வாராய் பெண்ணே தூரதண்டி அப்பூதத்தையும் மயில்ராவணனுடைய எக்கியத்தையும் விக்கினஞ்செய்து அவனைத்தேடிப்பார்க்கையில் எங்கையோ மறைந்துபோய்விட்டான் அவன் எங்குற்றுனே அவனிருக்குமிடம் உனக்குத் தெரிந்திருக்குமாவென்று தூரதண்டியைக்கேட்க அவள் அனுமாரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறுள் வாரும் சுவாமி ஆஞ்சநேயசிகாமணியே அந்தமயில்ராவணனுடையமாய்கை எம்மாலரியக்கூடுமோ யாராலுமரியக்கூடாதே அப்படியிருக்க அவன்மாய்கையை என்னலறியவல்லமையுண்டோ அவனெவ்வாருயினுனே என்னரூபமெடுத்திருக்கிறுனே ஆனல்சொல்லுகிறேன் கேளும் ஐயாமே அவனெங்கேயாகிலும் மாயாசொரூபமாவது பிரிக்கும்படியா யுற்பத்தியாகி புதிதாய் தோன்றச்செய்வான் அதைப்பார்த்தவரும் அனந்தரூபமாகி யிருப்பானென்று சொல்ல அனுமார்கேட்டு தூரதண்டியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறுர் கேளும்தூரதண்டிபுதியதும் பழையதும் உனக்குத் தெரியுமல்லவா நான்முன்னே போகிறேன் நீ என்பின்னல்வா எனக்குத்தெரியும் தெரியாமைக்குநீ துண்டுகோலாகயிருவென்று ஆக்யாபிக்க தூரதண்டி நல்லதென்றுசம்மதித்து அவருடன்புரப்பட்டு இலங்கைப்பட்டணம் நானூறுதெருவீதியுந்தேடி கோட்டைகள்சுற்றும் ஓடி ஓரிடத்திலுங்காணுமல்மனதுகாடி முத்துக்கோட்டை சமீபமாக ஓடிவரச்சே அங்கனம் வெள்ளியங்கிரியைக்கண்டு ஆஞ்சநேயர் இதுமுன்னிருந்ததோ இல்லையோவென்று சந்தேகப்பட்டு அப்பால்நடக்கிறபோது தூரதண்டியானவள்வெள்ளியங்கிரியைப்பார்த்து இதேது புதிதாயிருக்கின்றது மயில்ராவணனுடைய மாய்கையோவென்றுஐயுற்று ஆஞ்சநேயரண்டையில்ஓடி அவருக்குசூட்சமாய் வெள்ளிமலையைக்காட்டி இதுபுதிதாயிருக்கிறதென்றுசொல்லவே அவள்வாக்கைக்கொண்டு ஆஞ்சநேயர்ஐந்துவிரலையுமடக்கி மகாகோபத்துடனே அந்தவெள்ளியங்கிரியை நோக்கி தாங்குத்த அக்குத்தானது மலையிற்பட்டு சுக்கல்சுக்கலாய்த்தெரித்து படுசூரணமாய்ப் போக அந்தமயில்ராவணனுனவன்வெள்ளியங்கிரியிலிருந்து [illegible] வெட்டபூதம் புறப்பட்டதுபோல வெளியிற்புறப்பட்டு அனுமாரைப்பார்த்து புன்னகைகொண்டுசொல்லுகிறுன் அடாவாடா அனுமந்தனூதா அமரர்க்கேணயா என்னுடைய

மாய்கையை உன்னாற் கண்டுபிடிக்கக்கூடுமோ நானுன்கையிலகப்படுவேனோ என்னுடைய மாய்கையைப்பாரென்று அவர்கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் அந்தரத்தியானமாய் ஓடிப்போனான் ஆஞ்சநேயர்மயிராவணன் மாய்கையைப்பார்த்து அடா இவன்திருடன் இவனைக் கண்டவுடனே பிடிபாமற்போவேனோ இன்னம் என்னமாய்கைசெய்வானோ எவ்விதமாய்கண்டுபிடிப்பேன் என்றங்கலாயித்து மறுபடியும் இலங்கைபட்டணம் வந்து நாநூறு தெருக்களிலுந்தேடிஎங்குங் காணாமல் நடுத்தெருவில் நடந்து தேடிக்கொண்டுபோகிறபோது மயிராவணனானவன் தன்னுடைய உத்தியான வனத்திற்குப்போய் உட்கார்ந்துகொண்டு மகாவிசாரத்துடனே இனிமேல் என்னசெய்யப் போகிறோமென்று மகாதுக்காக்கிராந்தனாய் வெளியேபுறப்பட்டு நாமனுமாருடன் சண்டை செய்யலாமென்றால் நம்மால்முடியாது அல்லது மாய்கையாயிருப்போமென்றால் நம்முடையமாய்கைக்கு உட்படுகிறவனல்ல நாமிங்கிருந்தா லெவ்விதத்திலும் நம்மைக்கண்டுபிடித்து நம்முயிரைமடித்துப்போடுவான் ஆகையால் நாமிப்போது சதகண்டராவணனிடத்திற்போய் இவ்விடத்தில் நடந்த சமாச்சாரமெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகத் தெரியப்படுத்தி அவனையழைத்துக்கொண்டுவந்து சண்டைக்கேகினால் நலமாயிருக்கு மில்லாவிட்டால் நாமிப்போது ஒளித்திருப்போமானால் எவ்விதத்திலும் கண்டுபிடித்து எமபதிசேரும்படி முடிப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை பொழுதுவிடியுந்தருணமாயிற்று அனுமாரக்கினிபிரவேசம்பண்ணுவான்பின்எப்போது மயிதிலங்கைபட்டணத்திலே சதகண்டராவணன் சுகமாயிருப்பான் நாம்சுகமாய்ப்பாதாளவிலங்கையைப் பரிபாலனஞ்செய்துக்கொண்டிருப்போமென்று யோசனைசெய்து திடீரென்று புறப்பட்டு சதகண்டராவணனை யழைத்து வருவோமென்று அதிசீக்கிரமாய் மாயசுரூபமெடுத்து ஒருவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் ஓர்தாமரைக்குளத்தில் நூல்வழியைப்பார்த்து தாள்போட்டாப்போல வதிசீக்கிரமாயடைத்துகிடக்க அப்போதுமயிலிராவணன் தாமரைநூல்தண்டுவழியைத்தட்டிமுட்டி இடித்துபுடைத்துநோக்கிகுத்தினாலென்னசெய்தபோதிலும் வழிவிடாமலடைபட்டிருக்கப்பார்த்து நான்வரச்சே அந்தச்சக்கரகமலத்திலேயிருக்கிற ஆயிரங்கோடிராட்சதர்களையும் பத்திரமாயிருமென்றசொல்லி வந்தோமே யவர்கள் தானிப்படி காவலுடன் பத்திரமாயடைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ யாதோ தெரியவில்லையென்று மனதிலுத்தேசித்து ராட்சதர்கள்பேர்சொல்லி அடா கடகரோமா அடா ஜம்புமாலியென்று நாம் வார்த்தைசொல்லிக்கூப்

பிட அப்போது வாயுதேவன் மயிலிராவணன்கூப்பிடுகிறானென்றறிந்து நீ ஆரடாவென்றுகேட்க அப்போது மயிலிராவணன்கேட்டு ஆரடாமங்ஙகளம் பேசுகிறது குரல்வேறாகயிருக்கிறது அங்கே ஆயிரங்கோடிராட்சதர்களிருந்தார்களே அவர்களிருக்கிறார்களா அவர்கள்பேசுங்குரல் வேறாகின்றது உன்பேரென்ன உன்னூரென்ன வென்றுகேட்க அப்போது வாயுபகவான் ஆரடா இங்ஙனம் வந்துநீதானா கூப்பிடுவதென்றுகேட்க மயிலிராவணன் கேட்டு நான் பாதாளவிலங்கைக்கரசன் இவ்விடமாரிருக்கின்றது வழிவிடடா வென்றுசொல்ல வாயுபகவான் மயிலிராவணனைப் பார்த் தடா யிலங்கைமன்னா நீதானா கூப்பிடுவது நான் தான் வாயுபகவான் அனுமார் கட்டளைப்படிக்கு நானிங்கு வழிகாத்திருக்கிறேன் யாவரையும் விடப்போகாதென்று சொல்ல மயிலிராவணன் வாயுபகவானைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

ஓவாயுபகவானே உன்குமாரனும் நானுமனேகம் சண்டைபண்ணினோம் அப்போதனுமாரும் கோபம்வந்துபலவிதமாய்த் தாறுமாறாயடித்து அதம்பண்ணிவந்தார் அப்போதென்னுடைய மாய்கையிலேஅவனென்னசெய்தபோதிலும் அதற்கஞ்சாமல் என்பேரில்சண்டைக்குமிஞ்சாமல் ஆச்சர்யமாய்தப்பித்துக்கொண்டேன் ஆகையால் ஆஞ்சநேயர் மகாவல்லமைசாலியென்று வெகுவாய் மெச்சிக்கொண்டேன் என்னையாவருமெச்சிக்கொண்டார் நாங்களொருவற்கொருவர் சந்தோஷப்பட்டு உன்னுடைய குமாரனுக்குப் பாதாளவிலங்கையை பட்டங்கட்டி வைத்தேன் நான்வெளியே போகவேண்டுமெனக்கு நீவழிவிடும் பிள்ளாயென்றுசொல்ல வாயுதேவன்கேட்டுதனக்குள்ளேயோசனைசெய்து மனந்துணிந்து சகலமுமறிந்துக்கொண்டு மயிலிராவணனைப் பார்த்து புன்சிறிப்புக்கொண்டு அடடாராட்சதப்பயலே நானுன்னுடைய மாய்கைக் ககப்படுவேனா ஆஞ்சநேயருத்தரவில்லாமலுன்னை போகவிடுவேனா பயித்தியக்காரா போவென்றுசொல்ல அப்போதுவாயுபகவான் யோசனைசெய்து இந்த மயிலிராவணன் மாயாவினோதி வேறேவழி பண்ணிக்கொண்டுபோனாலும்போவான் நமக்கிந்தவில்லங்கத்தை முன்னமே ஆஞ்சநேயரானவர் நம்மோடுசொல்லிப்போனாரே யாராகிலும் பலவந்தம்பண்ணினாலென்னை நினையென்று சொன்னாரே ஆகையாலனுமாரை யழைப்போமென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு மயிலிராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். அடா வடா ராட்சதப்பயலே நான்வழிவிட உத்திரவில்லை நீயவருக்குப்பட்டங்கட்டி வைத்தேனென்றும் உன்னையவர்

வெளியே போகச்சொன்னாரென்றுசொன்னேயே அதுமெய்யானால் நீயந்த அனுமாரை யழைத்துவந்து எனக்குச்சொல்வாயானால் அதன்பிறகு உனக்குநான்வழிவிடுவேன் அழைக்காவிட்டாலிப்போதே அந்த அநுமாரையழைக்கிறேனென்று பிரதிக்கினைகூறி ஆஞ்சநேயரைநினைக்க ஓ இராமகாரிய துரந்தரா அனுமந்தா வாருமையாமயிலிராவணன் வந்தென்னை வழிவிடச்சொல்லுகிறான் வாருமென்று ஆஞ்சநேயரைக் கூப்பிடுகிறபோது அவரிலங்கைப்பட்டணம்நாலாறுதெருக்களிலுந்தேடிக்காணாமல் விசாரத்துடனே முத்துக்கோட்டைமேலேறி நான்கு மூலையும் ஆராய்ந்து பார்த்து கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் அங்ஙன முட்கார்ந்துக்கொண்டு தலைமேல்கையைவைத்து விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற வேளையிலே வாயுபகவான் அழைக்க திடுக்கென்றெழுந்து வாயுவேக மனோவேகமாய் ஓடிவரும்போது மலிராவணன் ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து நடுநடுங்கி நாமென்னமாய்கை பெடுத்து மறைந்துபோவோமென்று இருந்தாப்போலே யிருந்துஒருமதயானையாய் நான்குகொம்புடனே ஸ்தூலசரீரமெடுத்து ஓடலுற்றான் அப்போது அநுமார் வாயுபகவானே நீர்யாது காரியமாக என்னை யழைத்தீரென்று கேட்கவாயுபகவான் ஆஞ்சநேயருக்குச் சொல்லுகிறார்.

வாருமனுமாரே இவ்விடம் மயிலிராவணன்வந்து உமக்கு பட்டங்கட்டிவைத்தானென்றும் தன்னைவிடச்சொன்னாரென்று இவ்விதமாய்க்கூறினான் நான்வழிவிடுகிறதில்லையென்றேன் அப்போது மயிலிராவணனென்னைப்பார்த்து நீ வழிவிடாவிட்டால் நான்வேறே கள்ளவழிசெய்துக்கொண்டு போவேனென்றான் அவ்வசனங்கேட்டு உம்மையழைத்தேனென அனுமார் ஓ வாயுபகவானே இப்படி[illegible]னல்லவோ என்னுடைய வால்கோட்டையைப்பார்த்து[illegible]றதிவிட்டுப்போனான் அவனுடையமாய்கை எனக்கு[illegible]யும் பிரமாதிகள் வந்து வழிவிடச்சொன்னாலும்விடாதே ஜாக்கிரதையாயிருவென்று ஆக்யாபித்து அனுமார்மயிலிராவணனெங்குறளித்திருக்கிறானோவென்று தேடிக்கொண்டுவரும்போது ஒருமதயானை நான்குகொம்புடனே ஓடப்பார்த்து தூரதண்டியானவ ளுபாயமாய் ஒரு விரலாலே யானையை அனுமாருக்குகாட்ட அவரந்தமதயானையை அதிகவேகமாகதுரத்திக்கொண்டு ஓ[illegible] ஐந்துவிரலையும் மூஷ்டியாகப்பிடித்து யானையினுடைய மத்தகத்தின்பேரில்குத்த அவ்வானையானது மத்தகம்பிளந்து வீரிட்டுக்கொண்டுசாக அந்தயானைக்குள்ளிருந்த மயிலிராவணன் வெளியேபுறப்பட்டு ஆஞ்சநேயாநானுன்கையிலகப்

படுவேனோ என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பாருமென்றுமாய்கை
யினாலே ஒருரதத்தை சகல வாயுதங்களோடு மகா உன்னதமாய்க
ணநேரத்துக்குள் உண்டுபண்ணி அநுமாரைப்பார்த்து இலங்கைம
ன்னன் சொல்லுகிறான்.

அடாவானரா இதுபரியந்தம் மாய்கையாயிருந்தேன் இனிமே
ல்நான் மாய்கையைவிட்டு ரதாரூடனாய் வந்தேன் நான் உன்னைவிட
த்தக்கதில்லை இப்போதென்னுடைய பாணப்பிரயோகத்தைப்பாரு
மென்று மயில்ராவணனானவன் பிர்மசொரூபியாகிய சிவபிரானைத்
துதிக்க அவரேகதியென்றெண்ணி தீர்க்காலோசனைபண்ணி தன்வி
ல்லைகுணத்தொனிசெய்து காணேரிட்டு முதுகில்கட்டியிருந்த அம்பு
பெட்டியில்சக்கரத்தைவிட்டு சிலசரங்களை யெடுத்து மனதில்தானே
தூபதீபநைவேத்தியஞ்செய்து மந்திரோபதேசத்தோடுவில்லில்தொ
டுத்துவிடுத்தான் அந்தபாணம் வானத்திலெழும்பி தேவர்கள்நடுங்
கமின்னலிடி மழைகளோடுங்கூடி மேகங்களையும் காற்றையும் பர்வத
ங்களையும் இனுமநிக வியப்படையத்தக்க விநோதங்களையும் காண்
பித்ததன்றி அநுமார் ஒரு கணையை யெடுத்து தூபதீப நைவேத்
திய முதலியவற்றைச்செய்து வில்லிற்பூட்டி மந்திரோபதேசத்தோ
டுதொடுத்தார் அக்கணை 1, 10, 100, ஆயிரம் பதினாயிரம் நூறாயி
ரங்கோடி சதகோடிசங்கம் மகாசங்கம் என்னும் சகல ஜனங்களும்
வேடிக்கை பார்க்க நாடிற்று பின்னும் அநுமார் கஜாஸ்திரத்தையெ
டுத்தார்.

அதுகண்டு மயில்ராவணன் அந்த கஜாஸ்திரத்துக்கு வைரியா
கிய கேசரியாஸ்திரத்தை விட்டு அதனையறுக்க அநுமார் சர்பாஸ்
திரத்தையெடுத்துவிடுத்தார் உடனேயிலங்கைமன்னன் அதற்குவை
ரியாகிய கருடாஸ்திரத்தைவிட்டறுக்க அநுமா ரக்கினியாஸ்திரத்
தை யெடுத்துவிட்டார் அவ்வஸ்திரத்துக்கு வைரியா யிருக்கப்பட்
ட வருணாஸ்திரத்தை விட்டறுத்தான் இன்னுமிருளாஸ்திரத்தைவி
டுத்தார் உடனேசூரியாஸ்திரத்தை விட்டறுத்தான் மறுபடியும்சுரா
ஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்தார் அதைபுங்கர்வாஸ்திரத்தை விட்ட
றுத்தான் இதன்றி யின்னும்அனேகஅஸ்திரங்களைவிடுத்தார் அவை
களை பாவியாகிய மயில்ராவணன் முறைமுறையேகண்டித்துவந்தா
ன் இதனைக்கண்டதேவர்களாச்சரியப்பட்டார்கள் ஆஞ்சநேயரைப் பலவா
றாகப்புகழ்ந்தார்கள் இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் அஸ்திரங்களை நேரா
ர்வையில்லாமல் பொழிந்தார்கள் அநேகர் உயிர்விட்டழிந்தார்கள்
சில்லரை கறுக்கிப்பிழிந்தார்கள்போர்களத்திருந்தார் இரத்தம்பாவி

யோடின ஜனங்கள் ஆனந்தங்கொண்டோடின இப்படிசண்டப்பிரசண்டமாயுத்தம் நடத்தினார்கள் இவ்விதமாய் நடத்தியும் மயிலிராவணன் சண்டைக்கிளைமால் சகலரும் விரும்பும்படி வில்லைவளைத்து நாணேறிட்டு விற்குணத்தொனிசெய்து வலியபாணங்களைத்தொடுத்து சிங்கநாதஞ்செய்தான் சோனைமழைபோலச் சரமாரிபெய்தான் ஆஞ்சநேயரவன்தொடுத்துவிட்ட பாணங்களையெல்லா மறுத்துவிட்டு இராமமூர்த்தியை யடுத்து மவரேநமதுகடவுளென்றெண்ணியோசனைபண்ணி அடாமயிலிராவணா நானினி சோர்வேனென்றெண்ணாதே உன்மனதிலோசனை பண்ணாதே நானோ யுத்தத்தில் கைதேர்ந்தவன் ராமமூர்த்தியோடுசேர்ந்தவன்பெரியோரனுக்கிரகம்பெற்றவன் ஆகையால்ஜாக்கிரதையாயிரு இதோபாரென்றுசொல்லி அஸ்திரத்தை யெடுத்து விரலிற்றொடுத்து சோனைமாரி பெய்வதுபோலச் சரமாரிபெய்தார்.

அதை மயிலிராவணனனவன்கண்டு அஸ்திரங்களையெல்லாம் நடுபாதியிற் கண்டதுண்டமாகச்செய்து 1, 10, 100, ஆயிரம் அளவுக்கதிகப்படும் பாணத்தை எடுத்தெடுத்து தேரைச் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து கொடியையறுத்து குடையைப் பூமியிலேதள்ளி குதிரைகளைகொன்று சாரதியைவெட்டி வில்லைநறுக்கி நாணியையறுத்து கவசத்தைப் பொடியாக்கி மார்பைப்பிளந்து உடல்முழுதும் ரத்தமயமாக்கி ரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கவிந்து சரங்களைதூண்டி கண்டதுண்டமாக்கினான் ஆஞ்சநேயர் ஸ்மரணைதப்பி வில்லின் மேலும்மற்றஆயுதங்கள்மேலுஞ் செல்லுங்கருத்தைவிட்டு சோர்ந்தவர்ப்போலிருந்து களைதெளிந்திருந்து அப்பா இவன் குருத்துரோகி இவனைச்சித்திரவதை செய்துக் கொல்லவேணும் மரணாவஸ்தைக்குச் சரியான அவஸ்தையை இவனுக்குண்டாக்கவேணும் ஒருவேளை ஓடிப்போனாலும் போவான் இவனை விடாகூடாதென்று கருதி மண்வாரியிறைத்தாப்போல வில்லைவளைத்து பாணங்களைத்தொடுத்து அவன் தேர்சைய வொட்டாமல் சரக்கூட்டம்போட்டார் மயிலிராவணனதிககோபங்கொண்டு போர்முகத்துக்குரிய கார்முகத்தை வளைத்து நாணேறிட்டு தேவர்களுக்குஞ் சகலருணத்தொனிசெய்து பிறைமுகபாணங்களுடன் சிலபாணங்களை தொடுத்து தன்தேகமுடியிருக்கிற பாணங்களை ஆஞ்சநேயர்மீது தூண்டினான்.

அனுமாரந்தப் பாணங்களை ஒன்றையாகிலும் விடாமலறுத்து மூன்று திவ்யாஸ்திரங்களை யெடுத்தெறிந்தார் அந்தபாணங்கள் மயிலிராவணனுடைய தேகத்தை ரத்தமயமாகச்செய்து உடனே மயிலி

ராவணன் கோபமீறி பற்களை நெறநெறவென்று கடித்து மீசை படபடவென்று துடிக்க அட்டகாசஞ்செய்து அளவற்ற கணைகளைத்தொடுத்தான் அக்கணைகளால் ஆஞ்சநேயர் வருத்தமடைவாரென்று யாவருஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் ஆஞ்சநேயரந்த பாணங்களையெல்லாம் நடுபாதியிற் கண்டித் தவனோடென்னேர வரைக்கும் போராடுகிறதென் றட்டகாசஞ்செய்து வில்லினிடமாக சில்பாணங்களையேவி மயிலிராவணனுடை தேரைக் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்து குடையையொடித்துத்தள்ளி சில பாணங்களை விடுத்து குதிரையை சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து சாரதிதலையையறுத்து பின்னுஞ் சில கணைகளை மயிலிராவணன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அவனணிந்துவந்த மகரகுண்டல ஆரசேயூர கடககங்கண முதலாகிய ஆபரணங்களையும் கவசத்தையும் பொடிபொடியாக்கி அவனையும் ரத்தமயமாக்கினார் அதனால் மயிலிராவணன் பிரமைகொண்டு ஒன்றுந்தோன்றாமல் மனங்கலங்கி சற்றுமசைவின்றி சித்திரப்பதுமைபோல் நின்றான் அத்தருணத்தில் ஆஞ்சநேயர் தமதுதேரை யருகில் நடத்தி மயிலிராவணன் தேரில்தாவி தன்வில்நாணினால் அவனை மடல்விரியக் கட்டி தனது தேர்க்குத்துக்காலிலிருத்தி கட்டிச் சிங்கநாதஞ் செய்தார் பாதாளமன்னன் மூர்ச்சைதெளிந்து கண்ணை விழித்துப்பார்த்து கற்சித்து கட்டில்நின்று திமிறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டு காலாக்கினி ருத்திரனைப்போலக்கோபமீறி மறுதேரிலேறி அனுமாரெதிரில்வந்து தேரைத்தூண்டி அநேகதவங்களைச்செய்து வரப்பிரசாதங்களைப்பெற்ற சில அஸ்திரங்களை விடுத்தான் அதைக்கண்ட ஆஞ்சநேயர் சில அஸ்திரங்களை விடுத்து அவ்வஸ்திரங்களைக் கண்டித்தார்.

இப்படியிருவரும் காலாக்கினி ருத்திரனைபோல் சண்டப்பிரசண்டமாய் ஒருவர்க்கொருவர் தோர்வையடையாமல் போர்புரிந்தார்கள் அப்போது மயிலிராவணனனவன் ! அக்கினியாஸ்திரம் வருணாஸ்திரமுதலான ஆயிரத்தெட்டஸ்திரங்களும் பிரயோகஞ்செய்ய ஆஞ்சநேயரதிதகோபத்துடனே ,வுக்கிராகாரனாய் கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்க இருபுஜங்களுந்துடிக்க பற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து அவனது உதிரத்தை மடமடவென்றுகுடிக்க விஸ்வரூபமாய் பதினாயிரம்யோசனை விஸ்தாரமாய்த் தோன்றபடி ஸ்தூலசரீரமெடுத்து மயிலிராவணனைப்பார்த்து அவனது தேரின்பேரில் ஒன்றைநோக்கி யறைந்தார் அப்போது அவ்வறையினால் அந்தரதம் அச்சுவேறு ஆணிவேறு கொடிங்கைவேறாக சின்னபின்னபட்டு பொடிபொடியாய்ப் போயிற்று மயிலிராவணன் ஆஞ்சநேயர்வருகிற குரூர ரூபத்தை

யும் அவரது கோபத்தையுங்கண்டு மனதில்திகில்கொண்டு நடுங்கி ஒ
டுங்கி தேரைவிட்டுக் கீழேகுதித்து கையில் கத்திகேடயம் பாலா மு
தலியனபிடித்து படபடவென்று துடிக்கதடதடவென்றோட்டமாக
ஓடிவந்து ஆஞ்சநேயருடைய நடுமார்பில் கத்தினாலோங்கிவெட்ட
அவரெமலோகத்தைக்கிட்ட இவ்விதமாய்த்தட்ட ஆஞ்சநேயரியா
தொன்றுக்குஞ் சட்டைபண்ணாமல் தன்வாலை கீழேவிட்டு மயிலிரா
வணனுடைய இரண்டுகாலையு மெட்டிப்பார்த்தடா ராக்ஷதப்பயலே
இனிமேலெங்கேயாவது ஓடிப்போகலாமோவென் றோசிக்கிறாயோ
வென்று சொல்லி கர்ச்சித்துப் பதினாயிரம்யோசனை தூரம்வளர்ந்து
அவனுடைய மார்பி லிடதுகாலுமாக விந்தியாசலபர்வதத்தில் வல
துகாலும் வூன்றிக்கொண்டு அந்தவிந்தியாசலபர்வதத்தில் ஐந்து கு
கைகுள் நடுவாயிருக்கிற துவாரத்தைக்கண்டந்த துவாரமைந்தையும்
இடதுகையில் மூடிக்கொண்டு வலதுகையைத்துவாரத்தில் புகவிட்டு
தடவிப் பிடிக்கையில்வண்டுகளைந்தும் ஆஞ்சநேயர்ஹஸ்தம் வருவதைக்
கண்டும் வெளியே புறப்பட்டு போவோமென்று வாசலில் வந்து பா
ர்க்கும்போது அவ்வாசலானது ஆஞ்சநேயருடைய உள்ளங்கையால்
மூடியிருப்பதைக் கண்டு இந்த வண்டுகளானது பயந்து வெளியே
புறப்படாமல் மூலைக்குமூலை ஓடி உள்ளே ஒளித்திருந்து அவருடை
யகையிலகப்படாமலிருக்க அவருபாயமாய் விரலினாலே யிடித்து நகத்
திலே சேர்த்துக்கொண்டு மூன்றுந்துவாரத்தில் கையைவிட்டு அதிலி
ருக்கிற வண்டையும்பிடித்து நான்காந்துவாரத்தில் கரத்தைச் செ
லுத்தி அதிலிருந்ததையும் பிடித்து ஐந்தாம் துவாரத்திலிருப்பதை
யும் பிடித்துக்கொண்டு இவ்வைந்தையும் உள்ளங்கையிலடக்கி தேய்
த்து மாய்த்துப்போட அந்த வண்டுகளின் இராவணன் அதிவேக
மாய் பாவித்துக்கொண்டு மயிலிராவணனைத்தேடி யலைந்து வந்து அ
வன் பாதத்தில் பிரவேசிக்க மயிலிராவணன்தன் பிராணன் தனதுட
லிற் புகுந்ததைப் பார்த்து அவன் சிரசையசைத்து ஆ இதென்ன
ஆச்சரியம் நமக்கின்றோடே மரணகாலம் நேரிட்டிருக்கின்றது ஆகை
யால் இந்த ஆஞ்சநேயர் கையில் வண்டுகளைந்து மகப்பட்டு நடுங்கி
னதென் றறிந்துக்கொண்டு ஆகாயவாணி சொன்ன விசேஷக்குறி
யும் ஆஞ்சநேயர் ஹஸ்தத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே
மயிலிராவணனுக்கு ஞானசரமானது சம்பூர்ணமாய் நிறைந்து ஆஞ்
சநேயரைப்பார்த்து தோத்திரம் பண்ணுகிறான் வாருமனுமந்த சே
யக வஜீப்மர் ஸ்ரீராமகாரிய துரந்தரா வாய்வுகுமாரகா அஞ்சனாதே
வி புத்திரா ஸ்ரீகாரிய பரிபூரண கருணாகரா காருண்மையா சுவாமியெ

ன்று பலவிதமாய்த் தோத்திரஞ் செய்து சுவாமி முன்செய்த குற்றங்கள் யாவும் பொருத்து ரட்சிக்கவேண்டும் இராமதூதா ராமதுரோகம் பண்ணும்பாவியாகிய நான் உன் பாதாரவிந்தங் காணப்பெற்றேன் வைகுண்டபதவி பெற்றேன் நீர்வந்த காரிய மீடேறிற்று சீக்கிரமாய் நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி வைத்து ராமலட்சுமணரை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் இராவண சம்மாரஞ்செய்து வையும் ஐயாவென்று தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்சே பாதாள விலங்கைக்கரசனாகிய மயிலிராவணன் ஜீவனானது வைகுந்தபதவியடைந்து அவனுக்கு தெய்வலோகத்திலிருந்து புட்பக விமானம் வந்து அந்த புட்பக விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவ ஸ்திரீகளாகிய ரம்பை ஊர்வசி திலோர்த்தமை முதலான ஸ்திரீகள் நடனமாடவும் வெண்சாமரை போடவும் இவ்வித ஆடம்பரத்துடனே புட்பகவிமானத்திலிருந்தபடியே ஆஞ்சநேயரைத் தரிசனஞ் செய்துக் கொண்டு நான் போய் வருகிறே னென்று வீர சொர்க்கத்தை யடைந்தான் அப்போது அந்தப் பாதாள விலங்கையில் சில ராட்சதர்களிருக்கப் பார்த்து ஆடா ராட்சதர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாய் நீலமேகன் தூரதண்டி இவர்களையழைத்து வாருமென்று சொல்லவே அக்கணமே அழைத்துவந்தார்கள் தூரதண்டி நீலமேகனும் இவ்விருவரும் ஆஞ்சநேயர் பாதத்தில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்து கைகட்டி வாய்புதைத்துக் கொண்டு நிற்க ஆஞ்சநேயர் நீலமேகனைப்பார்த்து அடா வடா நீலமேகா இந்தமயிலிராவணனுக்கு விந்தியாசலபர்வதத்தில்வலது காலை யூன்றிக்கொண்டு அந்த விந்தகிரியை முதலியன எவ்வண்ணம் முடியவேண்டுமோ அவ்வண்ணம் முடித்து வாவென்று கூறி சூரிய உதயத்துக்குமுன்னே இராமலட்சுமணரைக் கொண்டுபோய் இராவண சம்மாரஞ் செய்யவேண்டும் பின்பு ரூபவதியென்கிற பெண்ணை கலியாணஞ் செய்வித்து பட்டாபிஷேகஞ் செய்ய நினைக்கிறேன் ஆகையால் நீ அதிசீக்கிரத்தில் மயிலிராவணனுக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளெல்லாம் முடிப்பித்து வரவேண்டுமென ஆக்கியாபித்து ஆஞ்சநேயர் வாண்மனைப்போய்ச் சேர்ந்தார்.

அப்போது நீலமேகன் அவர் சொல்லியவண்ணம் ராட்சதபிராமணரையழைத்து அதற்கு வேண்டிய சாமக்கிரிகைகள் யாவுஞ் சேகரஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு மயிலிராவணனுக்கு அக்கினி சமஸ்காரஞ் செய்வித்து ஸ்நானம் பண்ணி நீலமேகனுந் தூரதண்டிகையும் மற்றுமுள்ள இராட்சதபிராமணரைவரும் அரண்மனையில் வந்து ஆஞ்சநேயருக்கு தோத்திரஞ் செய்து நின்றார் ஆஞ்சநேயர்

மாதங்கியைப்பார்த்துஓவாரும்பெண்ணே மாதங்கி ஆகாயவணிசொ ல்லிய வாக்குபடி உன்குமாரத்தியை நீலமேகனுக்குக் கொடுத்து கலி யாணஞ்செய்து வையுமென்றுசொல்ல மாதங்கினி அனுமாரைப் பார்த்து ஓசுவாமி நான் உமதிஷ்டப்படி செய்கிறேனென்று உறுதி கூறி ரூபவதியை யழைத்துக்கொண்டு கந்த புஷ்ப முதலியதுமணிய து பச்சைப்பந்தல் வாழைக் கமுகுகளா லலங்கரித்து தம்பதிகளிருவ ருக்கும் வெகு விச்சித்திரமான ஆபரணங்களினு லலங்காரஞ்செய்து நீலமேகன் ரூபவதி இவ்விருவருக்கும் கலியாணச் சடங்குகளியாவு ம் சம்பிரமத்துடன் முடிப்பித்து மாங்கல்யந்தரிப்பித்து இரத்தின சிங்காதனமிட்டு சகலாடம்பாத்துடன் வீற்றிருக்கச் செய்து சகல ராட்சத பிராமணுளைக் கொண்டு சுத்த தீர்த்தங்கள் கொண்டு வந்து அனுமார் முன்னே வைத்தார்கள் அதை அனுமார் அப்போதே அவ ர் தங்கக்குடத்திலே யிருக்கிற சுத்த ஜலத்தை நீலமேகனுக்கு அபி ஷேகஞ்செய்த பின்பு நீலமேகனுனவன் சகலவித ஆபரண பூஷண னுய் எழுந்துவந்து ஆஞ்சநேயர் பாதார விந்தங்களில் சாஷ்டாங்க மாகவிழுந்து நமஸ்கரித்து சிரமேற் கரங்குவித்து ஸ்தோத்திரம் ப ண்ணினுன் தூரதண்டி பாங்கிமுதலிய சகலரும் ஆஞ்சநேயர் முன் னேவிழுந்து கும்பிட்டு எழுந்துகைகட்டிவாய்புதைத்து நின்றுர்கள் ஆஞ்சநேயர் நீலமேகனைப்பார்த்து ஆசீர்வாதஞ் செய்கிறுர் வாரும் பிள்ளாய் நீலமேகனே நீ இந்தப்பாதாள லங்கையைப் பரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டு சுகமாக ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் பேரும் பிரதி ஆரம் பம் எந்தமட்டுக்கும் சாஸ்விதமாயிருக்குமோ அக்காலம்வரையில் சுகஜீவியாய் வாழக்கடவாய் தர்மநீதிதவருமல் செலுத்தக்கடவாய் சகலஉயிர்களையும் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைக் காப்பாற்றி வாழ க்கடவாயென்று சிலபுத்திமதிகள் கூறி பின்பு தூரதண்டியைப் பா ர்த்து ஓ பெண்ணே நீ கேட்டுக்கொண்டபடிக்கு நீலமேகனுக்குப்ப ட்டங்கட்டிவைத்தேன் நான்போகச் சிலவுகொடுமென்றுகேட்கஅப் போது தூரதண்டியானவள் சீக்கிரமாய்ப்போய்ப் பொக்கிஷத்தைத் திறந்து அநேக ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் சந்தனபுஷ்ப முதலியர் பரிமள திரவியங்களும் கொண்டுவந்து ஆஞ்சநேயா முன்பாகவை த்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்துக்கொண்டாள் ஆஞ்சநேயர் தூரதண்டியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறுர்

வாரும் பெண்ணே தூரதண்டியே நீகொண்டுவந்த வெகுமதிக ளைப் பார்த்து சந்தோஷமாயினதென்று தனதஸ்தத்தினுல் தொட் டுஉனக்கு அஸ்தம்பட்டவுடனே எனக்கு மனங்களிப்புண்டாயிற்

று நீ கொண்டுவந்ததை பொக்கிஷங் கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பி அவ்
வஸ்துக்கள் கொடுக்க காரணமில்லை யாதென்றால் சாக்ஷாத் கடவு
ளாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் இராவணசம்மார முடிப்பித்துப் ப
ட்டாபிஷேகமானபின்பு நானந்த பூரணதிதிரவியங்களைத்தெநாடுவே
னென்று ஆக்யாபித்து விடைகொடுத்துவிட்டு பின்பு ஆஞ்சநேயர்
மச்சவல்லபனையழைத்து வாரும்பிள்ளாய் மச்சவல்லபசிகாமணியே
இப்பாதாளவிலங்கையை உன்வசமொப்பிவித்தேன் நீ நீலமேகன்
சொற்படி நடந்துக்கொண்டுவந்து சுகமாயிறு நான்போய்வருகிறே
னென்று ஆஞ்சநேயர் விடைபெற்றுக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ப் புறப்
பட்டு இராமலட்சுமணரை வைத்திருக்கப்பட்ட விடத்தில் வந்து
பூமிதேவியைப்பார்த்து ஓ வாராய் பூமிதேவியே இராமலட்சுமண
ரைத் தடையின்றிக்கொடுஎன்று வினவ பூமிதேவியானவள் பெட்டி
யோடு தூக்கிக் கொடுக்க இராமலட்சுமணரைப் பத்திரபடுத்தியிரு
க்கின்ற பெட்டியோடு பெற்றுக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாய்ப் பாதாள
விலங்கையைவிட்டு அந்தத்தாமரைதடாகத்துள் வந்து அவ்வழித
வாரத்தைப் பார்த்து அவ்வழி மூடப்பட்டிருந்தது அங்ஙனம் காவ
லாயிருக்கிற வாயுபகவானே எனக்குச்சற்றே வழிவிடென்று சொ
ல்லிஅவர் பெட்டியை யெடுத்துக்கொண்டு அந்தத் தாமரை நூற்ற
ண்டுவழியாக யதிசீக்கிறத்தில் நடந்து அந்த செந்தாமரைக் கமல
த்தில் வந்துசேர்ந்தார் வாயுபகவானவரைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளா
ய் ஆஞ்சநேயா மயிலிராவணனைச் சங்காரம்பண்ணி இராமலட்சும
ணரை யெடுத்துக்கொண்டு வந்தையாயென்ன அவர் வாயுபகவானை
பார்த்து ஓய் வாயுபகவானே நான் மயிலிராவணனைச்சம்மாரம்பண்
ணி ஸ்ரீராமலட்சுமணரை இந்தப்பெட்டியோடேயெடுத்துவந்தேனெ
ன அப்போது வாயுபகவானனவர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்தார்
அப்போது பாதாளவிலங்கையிலிருந்த மச்சவல்லபன் அன்னகரை
விட்டு பாட்டனாரும் தகப்பனாருமிருக்கிறவிடத்தில் வந்துசேர்ந்து
அவர்களிருவருக்கும் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து கைகட்டி வா
ய்புதைத்துநின்றான் அப்போது வாயுபகவான் ஆஞ்சநேயரைப்பார்
த்துச்சொல்லுகிறான் ஓ வாரும் ஆஞ்சநேயதூதா அரிராமசகாயாஸ்ரீ
ராமலட்சுமணரைக் கொண்டுவந்தேனென்றாயே அவர்களைப்பார்க்க
எனக்கு விருப்பமாயிருக்கிறதென்றகேட்க மச்சவல்லபனும் அவர்
களெப்படிப்பட்ட புண்ணியபுருஷரோ நானும்பார்க்க விருப்பமுள்
ளவனாயிருக்கிறேனென்று இருவருங்கூற ஆஞ்சநேயர் அந்தப்பெ
ட்டியை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து இதோ இறக்கிறேன் பாருங்களே

ன்று பெட்டியைத்திறக்க அப்பெட்டியில் இராமலட்சுமணா ளிருவரும் நித்திரைசெய்திருக்க அத்தருணத்தில் வாயுபகவான் ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபன் இம்மூவரும் முக்கால்வலம்வந்து ஸ்ரீராமலட்சுமணாளுக்கு சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரஞ்செய்து பெட்டியைதாட்கொண்டு பூட்டி ஆஞ்சநேயர்மச்சவல்லபனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓ மச்சவல்லபா நீ இங்குவந்த காரியமென்ன வென்று வினவ மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான்.

ஓ ஆஞ்சநேயரே நாளையதினம் முதல் காலையில் ராவணனுடனே யுத்தஞ்செய்யவேண்டும் ஆகையால் நானே அந்தராவணனுடைய ராட்சதப்பூண்டுகளெல்லாமடித்து வீறுவேசப்படுத்தி பின்பு இப் பாதாளவிலங்கைக்கு வருவேனென ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓய்வாரும் மச்சவல்லபா நீயவ்விடம்வந்தால் அந்தசுக்ரீபன்முதலான யாவருமின்னானென்று யென்னைக்கேட்பார்கள் அப்போதவர்களுக்கு யென்னுடைய பிள்ளையென்று சொல்லநேரிடும் அப்படியிருப்பதால் அவர்கள் சந்தேகப்படவும் பரிகாசஞ்செய்யவும் விருதாவாகிலும் பிள்ளையென்றுஒப்பாரிபிடித்துக்கொண்டுவந்தானென்று உனக்கு அபகீர்த்தியாதலால் நீ யவ்விடத்திற்குவரவேண்டியதில்லை இந்த யிலங்கை பட்டணத்தில் சுகமாயிருமென்று விடைகொடுத்து வாயுபகவானை யனுப்பிவிட்டு இராமலட்சுமணாளை பெட்டியோடே யெடுத்துக்கொண்டுவாய்வேகமாய்வரும்போது சுக்ரீபன் அங்கதன் நீலன் நளன் சாம்புவந்தன் முதலிய யாவரும் ஒன்றாய்க்கூடிக்கொண்டு ஆஞ்சநேயர் வரவில்லையே சூரியோதயமாகின்றதேயென்று வருத்தப்பட்டு நான்குமூலையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்குந்தருணத்தில் ஆஞ்சநேயர்வருவதுகண்டு அனைவோரு மெதிர்சென்றழைத்துக்கொண்டு கூடாரம்வந்து சேர்ந்தார்கள் ஆஞ்சநேயரானவர் பெட்டியோடே இராமலட்சுமணாளை அசையாமல் எப்போதும்போல முன்னிருந்தவிடத்தில்வைத்து பிரதட்சணியமாய்வந்து கும்பிட்டார்கள் அங்கதன் நீலன் சுக்ரீபன் விபீஷணன் முதலானவர்களெல்லாம் இடம்புரி வலம்புரியாய்வந்து தோத்திரஞ்செய்து நிற்க சூரியபகவானுதயகிரி பர்வதத்திலிருந்து தன் கிரணங்களைப் பரப்பிப் புறப்பட்டான் ஸ்ரீராமலட்சுமணாளைவைத்திருந்த பெட்டியானது மாயமாய் கண்ணுக்குத்தெரியாமல் மறைந்து போயிற்று இராமலட்சுமணார் இருவரும் நித்திரைதெளிந்து எழுந்திருந்தார்கள் ஆகாயமார்கத்திலே சகலதேவதைகளும் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள் மங்களவாழ்துப்பாடினார்கள் தேவகணங்கள்கூத்தா

டிஞர்கள் சகலஜனமும்பார்க்க ஆச்சரியத்துடனே வந்து கூத்தாடி
ஞர்கள் இன்றையதினம்மயிதென்ன ஆச்சரியமா யிருக்கிறதென சந்
தேகப்பட்டு ஆருடனேபோர்கொடுப்போமென்று இராமலட்சுமணு
ள்கேட்க ஜாம்புவந்தனுனவன் இந்தபூர்வோத்திரமெல்லாம் ஸ்ரீராம
மூர்த்திக்கு விஸ்தாரமாகச்சொல்லத்தொடங்க ஆஞ்சநேயர்சாம்பு
வந்தரைப்பார்த்து கண்சைகையாய் சொல்லாதேயென்றுர் அவர்சை
கையையறிந்துகொண்டு இராமலட்சுமணுளைப் பார்த்து சொல்லு
கிறுர் வாருமையா ஜகத்ரட்சகா ராமச்சந்திரா யான்சொல்லுகிறே
ன் சற்றே வினவிக்கேளும் வாரும் இந்தராவணனை சம்மாரம்பண்ண
ப்போகச்சே தேவர்கள் புட்பமாரிபொழிந்தார்கள் இராமலட்சும
ணுள் சந்தோஷமடைந்தார் இங்ஙன மிப்படியிருக்க இலங்கைபட்ட
ணத்தில் இராவணன்ஸ்திரீகளோடு சரசல்லாபவுல்லாசயாய்ச் சிரித்
துக்கொண்டு இருந்தவன் சூரியவுதயத்தால் தேவர்கள் கருட காந்
தருவா முழுங்கப்பட்ட மேளவாத்தியதொனிகளவ்விடம் கேட்கும்
படியான காரணமென்ன அந்த இராமலட்சுமணுளை மயிலிராவணன்
கொண்டுதேவர்களுக்கித்தனை சந்தோஷம் வரக்காரணமென்னவெ
ன்று அவ்விடத்திலிருக்கும் எட்டுப்பேர் வேவுகாரரை அழைப்பித்
து அக்கணமே பாதாளவிலங்கைக்குச்சென்று மயிலிராவணனிடத்
தில் போகாமல் வானரசேனையண்டைக்குப்போய் இராமலட்சுமணு
ள் உயிருடனே க்ஷேமமாயிருக்கிறுர்களா அவர்களுடைய செய்தியை
விசாரித்துக்கொண்டு வாருங்க ளென்ன அந்தவுத்தரவுப்படியே வே
வுகாரர்கள் பாதாளவிலங்கைக்கு செல்லாமல் வானரசேனையிருப்
பிடம்வந்து விசாரிக்குமளவில் இராமலட்சுமணுள் சுகமாயிருக்கிறுர்
களென்று சொல்ல இராவணன் இதேது ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது ம
யிலிராவணனைக் கொன்றுவிட்டார்களோ அல்லது அவன் அவர்க
ளிருவரையு மெடுத்துக்கொண்டு போகாமல் தனியாய்ப் போனுனோ
வென்று மனதில்பலயோசனை செய்து எட்டுபேர் வேவுகாரரைய
ழைப்பித்து சொல்லுகிறுன் ஓதூதர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாகப் பா
தாளவிலங்கைக்குப்போய் மயிலிராவணனிருக்கிறுனு இல்லையாவெ
ன்று பார்த்துவாருங்களென்று சொல்ல 8-பேர்வேவுகாரசீக்கிரமா
ய் பாதாளவிலங்கைக்குப் போகவேணுமென்று தாமரைக்குளத்தில்
வந்து ராட்சதரெல்லோரும் அங்கு இல்லாதிருப்பதைப்பார்த்து அ
வ்விடத்தில் நூதனமாய் நீலமேகனும் அவன்சேனைகள் யாவரும்
காவலாயிருக்கிறதைப்பார்த்து அந்த யெண்வரும் சொல்லுகிறுர்கள்
வாருங்கள் இராட்சதப்பேய்களே இலங்கையிலிருக்கப்பட்டநாயக

ளே மயில்ராவணனெங்கே இந்தக்கோட்டையில் ஆயிரங்கோடிராட்சதாள் காவலாயிருந்தார்களே அவர்களெவ்வாறாயினார்கள் சதகண்டராவணனாலே அனுப்பப்பட்டவர்கள் மயில்ராவணனைக்காண வந்தோம் வழிவிடுங்களென்று எண்வருங்கேட்க காவலர்கள்சொல்லுகிறார்கள் ஆடா நீங்கள் சதகண்டராவணன் பேச்சை யெடுக்க வேண்டியகாரணமென்ன வென்று கற்சித்துபற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து மீசைபடபடவென்று துடிக்ககோபங்கொண்டு பிடரியை பிடித்துத்தள்ளுங்கள் தள்ளினபின்பு சேதிவந்து சொல்லுங்களென அப்போவேவுகாரர்கள் காவலாயிருக்கப்பட்ட இராட்சதாள் காலில்விழுந்து எழுந்து நடுங்கிஒடுங்கி சொல்லவேண்டுமென்று வேவுகாரர்கள் கேட்க காவலர்கள் அவர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்கள்.

வாருங்கள் வேவுகாரர்களே அனுமார் மயில்ராவணனை அதஞ்செய்து நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி ஸ்ரீராமலட்சுமணனையுமெடுத்துக்கொண்டுபோனார் ஆகையாலவருடைய உத்தரவில்லாமல் இங்கணம் சற்றேனும் நிற்கக்கூடாதென்று சீக்கிரத்தில் கொட்டி தலைமேற்குட்டி பிடரியைப்பிடித்துக் கழுத்தைக்கடித்துத் தள்ளிவிட்டார்கள் அவர்கள்படைத்த பூசையை ஆசையோடு பெற்றுக்கொண்டு நமக்கு நாசமாகிற நாசகாலம்வந்ததென்று மனதில் விசாரங்கொண்டு அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு லங்காபுரியை யாளப்பட்ட ராவணனிடத்தில் வந்து மகாதுயரத்துடனே சொல்லுகிறார் வாரும்லங்காதிபா மயில்ராவணன் புத்திரமித்திர களத்திராதியுடனே அனுமாரால் எமபுரத்தையடைந்தான் இராட்சதபூண்டுகள் சகலமுமழிந்துவிட்டது நீலமேகன் பாதாளவிலங்கையைப் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அரசுசெலுத்திவருகிறானென்றுசொல்ல அந்தவிசேஷத்தை சதகண்டராவணன்கேட்டு சிங்காதனத்தின்மேலிருந்து கீழேவிழுந்து கடகடவென்று புரண்டு மூர்ச்சையாகிக் கிடக்கிற இராவணனை மகோதரன் முதலிய மந்திரிகளெடுத்து ஆயாசந்தீரப் பாயாசந்தந்து சோடசோபசாரஞ்செய்து மூர்ச்சைதெளிவித்து அவனுக்குத்தேறுதலை சொன்னார்கள் இராவணன் மந்திரிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் வாரும் மந்திரிமாரே ஆராய்ந்துசொல்லும் மந்திரிகளே எனது துயரத்தை என்னாற் சொல்ல முடியுமோ யான்செய்த எத்தனமெல்லா பதமாயின மகாசமர்த்தனான என் தம்பியும் பிள்ளைகளுமிறந்துபோய் என்னையல்லாது யாதொன்றிலும் புத்திசொல்லாது எனதுகாரியமும் பொல்லாது க்ஷணநேரம் நில்லாதென்று மனதிலெண்ணி யோசனைபண்ணி திடங்கொண்டு தன்னுடைய தேரைகொண்டுவரச்சொல்லி யா

னசேனைபரிவாரமுதலியவற்றைச் சேர்த்துக்கொண்டு யுத்தகளத்தில்வந்து இராமமூர்த்திபேரி லெதிர்த்து வில்லைவளைத்து நாணேறிட்டு அநேகபாணங்களை விடுத்தான்.

அதுகண்டு ரகுநாயகரானவர் அதிகோபத்துடனே தமது கோதண்டத்தை வளைத்து நாணேறிட்டுஇராமபாணங்களையெடுத்து சரவருஷம் பொழிந்தனர் அந்தபாணங்களால் இராவணேஸ்வரனுடைய யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் மந்திரிகள் படைத்தலைவர் முதலியயாவரும் இரணக்களத்தில் விழுந்தார்கள் இராவணன் தனியாய் நின்று யுத்தஞ்செய்தான் இதுகண்ட ராமமூர்த்தியானவர் இதென்னயிவனுடைய போராட்டமே நமக்கு மாறுபட்டமாயிருக்கிறதென்று கோபங்கொண்டு தனது வில்லிலிஷ்டமாய் அதிதீட்சண்யமான இராமபாணங்களை எடுத்தெடுத்து விட்டார் அந்த பாணமானது இராவணனுடைய மார்பில்பட்டு முதுகிலுருகிப்போயின இராவணன்தலைகள் பலவாறாய் பூமியில்விழுந்து பின்பு ஸ்ரீராமமூர்த்தி விபீஷணருக்கு உபகாரஞ்செய்து இராவணேஸ்வரனையெடுத்துத் தகனஞ் செய்யச்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்தார் உடனே விபீஷணர் இராவணனையெடுத்து தகனஞ்செய்து பதினாறும்நாள் கருமாதிகாரியத்தைநடத்தினார் அதுகண்டு ரகுநாயகர் விபீஷணருக்கு இலங்கை பட்டணத்தை பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்து சீதாதேவியை யழைத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி விபீஷணர் சுக்ரீபன் அங்கதன் நளன் குமுதன் குமுதாக்கள் சாம்புவந்தன் முதலிய சேனைத்தலைவரும் எழுபத்திரண்டு வெள்ளஞ் சேனையும் ரதாரூடராய் வரச்சொல்லி ஆஞ்சநேயருடன் புறப்பட்டு ஸ்ரீராமலட்சுமணாள் சீதாபிராட்டி சமேதராய் விமானத்தையும் நடத்தி பரத்துவாசர் ஆசிர்மத்தி லிறங்கினார்கள் அப்போது ஆஞ்சநேயர் முன்னதாய்ப்போய் பரதருக்குச் சுகசேதி சொல்லவேண்டுமென்று ரகுநாயகரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திற்குவந்து பரதனைக்கண்டு சுவாமிவருகிற சமாச்சாரத்தை ஆதியோடந்தமாகச்சொன்னார் பரதர் சந்தோஷப்பட்டு பட்டணமெல்லாமலங்காரஞ் செய்வித்து தானும் சத்துருக்கர் முதலானவரோடு தங்கள் தம்பிமார்களை யுமழைத்துக்கொண்டு அநேக யானைசேனை குதிரைகளுடன் பட்டணத்திலுண்டாகிய ஜனங்களோடு எதிர்கொண்டுபோனார்

அப்போது ரகுநாயகர் பரத்துவாசர் ஆசிர்மத்திலே போசனஞ்செய்து பரத்துவாசரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சகலசேனைகளுடனே புறப்பட்டு அயோத்தியைநோக்கி வரும்போது எதிர்

கொண்டுவருகிற பரதனைக்கண்டு இரகுநாயகர் ரதத்தை நிறுத்தினா
ர் உடனே பரதர் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்
செய்தார் ரகுநாயகர் பரதரைக்கட்டிக்கொண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து
அதிகசந்தோஷந்தடனே சதுரங்கசேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்
டு தம்முடைய தாயாராகிய கௌசலாதேவியம்மனை நமஸ்கரித்து
கைகேசிசுமித்திரா தேவியம்மாளிருவருக்கும் வந்தனஞ்செய்து சக
லபேரையும் தேரிமேலேற்றிக்கொண்டு சந்தோஷமான சமாச்சாரங்களை
யுஞ் சொல்லி சகல ஜனங்களுடனும் நந்திகிராமத்தில் வந்திறங்கி கங்
காஸ்நானஞ் செய்து வஸ்திராபரணங் கந்தபுஷ்ப பரிமளவர்க்கங்கள்
முதலியது அணிந்துக் கொண்டு திவ்விய அன்னம்புசித்து தாம்பூலவ
ர்க்கந் தரித்து அதிகசல்லாப வுல்லாசமாய் அயோதியாபுரிபட்டண
த்துக்குப்போய் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்து சக
லபிரைஜைகளும் ஆனந்தமடைந்திருக்குந்தருணத்தில் சுக்ரீபர் விபீ
ஷணர் முதலானவர்கள் எழுபத்திரண்டு வெள்ளம் வானரச் சேனைக
ளும் உபசாரஞ்செய்து ஸ்ரீராமமூர்த்தி யானவர் வசிஷ்டரைப்பார்
த்து ஓர் விசேஷஞ்சொல்லுகிறார் ஐயா வாருஞ்சுவாமி வசிஷ்டமகா
முனியே இதோ யிருக்கிற ஆஞ்சநேயர் யெங்களுக்கனேகஞ் சகாய
ஞ் செய்திருக்கிறார் அவர்செய்த வுபகாரத்துக்கு தேவராலும் யா
வராலும் பிரதியுபகாரஞ் செய்ய முடியாதென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியா
னவர் சொல்ல வசிஷ்டர்சொல்லுகிறார் வாருமையா இராமச்சந்தி
ரா ஆஞ்சநேய ரனேக உபகாரங்கள் செய்தாரென்று சொன்னீரே
அவர் செய்த வுபகாரத்தை யாவருமறியார்க ளின்னதென்று குறி
யார்கள் அவர்செய்த காரியார்த்தமென்ன நம்மையறியாமல் என்ன
அற்புதஞ்செய்தார் நமக்குச்சகலகாரியமும்ஞானதிருஷ்டியினால் தெ
ரியும் அவர்செய்த வுபகாரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க
ரகுநாயகர் விபீஷணரை நோக்கிச் சொல்லச் சொன்னார் விபீஷண
ர் சாம்புவந்தரைப் பார்த்து ஐயா சாம்புவந்தரே ஆஞ்சநேயர் மயி
லிராவணனைச் சம்மாரஞ்செய்த சவிஸ்தாரத்தைச் சொல்லவேண்டு
மென்ன சாம்புவந்தரெழுந்திருந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன் கை
கட்டி வாய்புதைத்து இரகுநாதரைத்தோத்திரஞ் செய்து சபைக்
கு முன்னின்று சொல்லுகிறார் அனுமாரானவர்தாமரைத்தண்டின்
நூல்வழியாகப் போனதும் அவ்விடத்தில் ஆயிரங்கோடி ராட்சதர்
களைச் சம்மாரஞ்செய்ததும் பின்புக்கினிகோட்டையில் மச்சவல்லப
னோடு போர்புரிந்து மச்சவல்லபனைத் தன்னுடைய பிள்ளையென்று
பிறப்பின் தன்மையாலும் வளப்பாலும் அனுமாரறிந்தும் பின்புதெ

ப்பக்குளக்கரையில் சேர்ந்து தூரதண்டியைக் கண்டு அவ்விடத்தில் சில சங்கதிகளையறிந்தும் துலாயந்திரக்கோட்டைவாயலில் நடந்தவரலாறும் உள்ளேநுழைந்து அக்காளிகோயிலைக் கண்டு சுவாமியை யெடுத்துக்கொண்டு வந்ததும் மயிலிராவணனுடனே அநேக மாய் கைகள் செய்து அவனைக்கொன்ற விவரமும் தூரதண்டி குமாரன் நீலமேகனுக்கு விவாகஞ் செய்வித்ததும் அப்பட்டணத்தின் சமாச்சாரங்களும் சுவாமியை யெடுத்துக்கொண்டு வந்ததையும் ஆதியோடந்தமாகச் சொன்னார் இராமமூர்த்தியானவர் ஆனந்த சந்தோஷத்தை யடைந்து எழுந்திருந்து ஆஞ்சநேயரைத் தழுவிக்கொண்டு புன்சிரிப்பாகச் சிரித்துச் சொல்லுகிறார் மகா வல்லமையுள்ள புண்ணியவான் யாருக்குங் கண்ணியவான்உமக்கு நானென்ன உபகாரஞ் செய்யப் போகிறேனென்று அனுமாருக்கு ஆசிகள்கூறி வேண்டுவனவற்றைத் தந்து அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்திருந்தார்.

இக்கதையை யாரொருவர் படித்தாலும் பக்தி விநயத்தோடுமுடித்தாலும் ஒருவர் படிக்கக் கேட்டாலும் படித்தவர்கள் மற்றொருவருக்குச் சொன்னாலும் அதைச் செவிகொடுத்து கேட்டவர்களை நவக்கிரகங்கள் குரூரஞ்செய்ய மாட்டாது கலிபுருஷனு மணுகான் இதைத் தோத்திரம் பண்ணினவர்களும் துதிசெய்துக் கொண்டவர்களும் நற்பதவியடைவார் அவளாவான் செய்த பாவமொழிந்து பரமபதத்தைப் பெற்று நீடூழி வாழ்வார்கள்.

மயிலிராவணன் கதை.

முற்றிற்று

நூதன புஸ்தகங்கள்

இகபரஞானசாகரத்திரட்டு	அ 8,	அண்டப்புரட்டன்	அ-4,
ஜெகஜாலப்புரட்டன்	அ-4,	சுந்தரிமணவழகன்	அ-6,
ஆனந்தராமத்தியானம்	அ-1,	ஆஞ்சிநேயர்தியானம்	அ-1,
கிருஷ்ணபூஜை	அ-1,	பூஜாராமயனம்	அ-1,
நவரத்[illegible]புகழ்	அ-1,	ராமர்துதி	அ-1,
[illegible]	அ-3,	மயில்பாட்டு	அ-1,
[illegible] சாவித்திரி	அ-4,	தெலுங்கு பூஜாராமயணம்	அ-1,

டி. [illegible] ராமாநுஜ அய்யங்கார்

நெ. 39 வடவண்டைமாடவீதி

திருவொற்றியூர்; போஸ்டு, மதராஸ்.